சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம் - பகுதி 2
படலம் 7 - 29 (445-1056)

kanchip purANam of civanjAna munivar - part 2
paTalam 7-29 /verses 445-1056
In tamil script, Unicode/utf-8 format

Acknowledgements:
Our Sincere thanks go to Mr. Muthukkumaraswamy of SIngapore for the preparation of the etext.
Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2008.
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website
http://www.projectmadurai.org/
This pdf file is based on Unicode with corresponding Latha font embedded in the file. Hence this file can be viewed and printed on all computer platforms: Windows, Macintosh and Unix without the need to have the font installed in your computer.
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருவாவடுதுறை யாதீனம் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய காஞ்சிப் புராணம் பாகம் 2 / (445 - 1056)

7.	திருநெறிக்காரைக்காட்டுப்படலம்	445 - 500
8.	புண்ணிய கோடீசப்படலம்	501 - 534
9.	வலம்புரி விநாயகர் படலம்	535 - 582
10.	சிவாத்தானப்படலம்	583 - 631
11.	மணிகண்டேசப் படலம்	632 - 698
12.	சார்ந்தாசயப் படலம்	699 - 750
13.	சத்த தானப்படலம்	751 - 763
14.	பராசரேசப் படலம்	764 - 791
15.	ஆதிபிதேசப் படலம்	792 - 797
16.	முத்தீசப் படலம்	798 - 814
17.	பணாதரேசப் படலம்	815 - 821
18.	காயாரோகணப் படலம்	822 - 835
19.	சித்தீசப் படலம்	836 - 839
20	அரிசாப பயம் தீர்த்த தானப் படலம்	840 - 863
21.	இட்ட சித்தீசப் படலம்	864 - 888
22.	கச்சபேசப் படலம்	889 - 901
23.	சகோதர தீர்த்தப் படலம்	902 - 911
24.	சுரகரேசப் படலம்	912 - 956
25.	தான்தோன்றீசப் படலம்	957 - 970
26.	அமரேசப் படலம்	971 - 991
27.	திருமேற்றளிப் படலம்	992 - 1002
28.	அனேகதங்காவதப் படலம்	1003 - 1014
29.	கயிலாயப்படலம்	1015 - 1056

காஞ்சிப் புராணம்

7. திருநெறிக்காரைக்காட்டுப்படலம் (445 -500)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

445 மெய்த்தவர் யாவரும் அங்கது கேட்டு விழித்துணை நீர்வாரக்
கைத்தலம் உச்சி முகிழ்த்து மயிர்ப்புள கங்கள் மலிந்தயர்வார்
முன்திி பெறற்குயர் காரணம் இன்று தொகுத்து மொழிந்தனைநீ
அத்தல மேன்மை அனைத்தும் விரித்தரு ளென்றலும் அச்சூதன்
(மலிந்து - நிறைந்து. அயர்வார் - பரவசப்படுவார்.
அயர்வாராகி எனப்பொருள் கொள்க) 1

446 கச்சியுள் எண்புறு தீர்த்தம் நிறைந்துள காமுறு பலதானம்
பொச்சமில் போகமும் வீடும் அளிப்பன போக்கரு மேன்மையவாம்
அச்சம் அறுத்து வியாதன் எனக்கருள் செய்த முறைப்படியே
இச்சையின் ஓதுவல் அந்தணிர் கேண்மின் எனச்சொல லுற்றனனால்
(காமுறு - விரும்புகின்ற. தானம் - இடம். பொச்சம் - பொய்.
கோக்கரும் - நீக்குதலில்லாத) 2

447 இந்நக ரிற்புகல் சத்திய மாவிர தப்பெயரிற் குணபால்
தன்னிகர் மெய்த்தலம் ஒன்றுள தங்கமர் சத்திய விரதீசர்
என்னை யுடைப்பெரு மாட்டியும் ஓரிரு மைந்தரும் உடன்மேவ
மன்னி இருத்தலின் அத்தல மேன்மையை யாவர் வகுக்கவலார்
(குணபால் - கிழக்குப் பக்கம்.) 3

448 சத்திய சத்தியர் சத்திய சோதகர் சத்திய சங்கற்பர்
சத்திய காமர் இருத்தலின் அப்பதி சத்திய விரதமதாம்
சத்திய நன்னெறி யார்க்கும் விரைந்தருள் செய்துறு தானமதிற்
சத்திய மாவிர தத்தடம் ஒன்றுள தத்தட நீராடி
(சத்தியம் - உண்மை. சத்திய சத்தியர் - அழியாத உண்மையை உடையவர். சத்திய சோதகர் - உண்மையைத் தொழிற்படுத்துபவர். சத்திய சங்கற்பர் - உண்மை நினைவுடையவர்.நினத்ததை நினைத்தவாறே முடிப்பவர் என்றும் பொருள். சத்திய காமர் - உண்மையை விரும்புபவர். நன்னெறி - முத்திக்கு வாயிலாகிய நெறி; ஞானம். 4

449 புதனமர் நாளினில் நீர்க்கட னாதி பொருந்த முடித்தங்கண்
இதமுறு சத்திய மாவிர தீசரை ஏத்தி வணங்குநர்தாம்
கதவினை தீர்த்தருள் உண்மை உணர்ந்து கலநநபர்கள் முத்தியினை
மதமுறு காம மயக்கம் அனைத்தும் அறுத்துயர் முனிவீர்காள்
(அமர் - விருப்பம். இதம் - இன்பம். கதம் - கொடுமை) 5

450 மனைவியர் மக்கள் நிலங்கலை செல்வமும் மற்றெவை வேண்டிடினும்
அனையவை முற்றும் அளித்துயர் வீடும் அளித்திடும் அத்தீர்த்தம்
இணைய தடம்பதி இந்திர தீர்த்தமும் இந்திர புரமுமெனப்
புனைபெய ரும்பெறும் அப்பெயர் எய்திய காரணமும் புகல்வேன் 6

451 இந்திரன் அரசிருக்கை
மதுமல ராளிதன் மேதகு கற்பம் வராகம துறுமாறாம்
முதுமனு வந்தர நாட்சிவி என்றொரு வாசவன் முன்னுளனால்
விதுவினை யொப்பன் அரம்பைய ராகிய மென்குழு தங்களிடைப்
பொதுவறு தானவ மாக்கட லுக்கு வடாதெரி கனல்போல்வான்
(மலராளி - பிரமன். கற்பம் - ஒரு கால அளவை. அது நித்ய கற்பம், மகாகற்பம் என இரண்டு வகைப்படும். நித்ய கற்ப மென்பது பிரமனுக்கு ஒரு நாள். மகாகற்ப மென்பது பிரமனுக்கு வாழ்நாள். ஒவ்வொரு கற்பமும் அதன்கண் நிகழும் நிகழ்ச்சியாற் பெயர் பெறும். பிரளய வெள்ளத்தில் அழுந்திய உலகத்தைத்திருமால் வெள்ளைப் பன்றி வடிவங் கொண்டு தனது கொம்பினால் எடுத்து நிலைநிறுத்திய கற்பம் சுவேத வராக கற்பம் எனப்படும். மனுவந்தரம் - மனுவின் காலம். மனுக்கள் பதினால்வர் உளர் என்ப ஒவ்வொரு மனுவந்தரத்திற்கும் ஒவ்வோர் இந்திரராகப் பதினால்வர் இந்திரர் உலர் என்ப. இப்பொழுது நிகழ்வது வைவச்சுத மனுவந்தரம். இப்பதினான்கு இந்திரர்கலும் அழிந்தால் பிரமனது பகற்காலம் முடியும் என்ப. விது - சந்திரன். வடாதெரியகனல் - வடவாமுகக்கினி. 7

452 கடவுளர் சேனைப் பங்கய பானு கற்சிறை அரிவயிரப்
படையவன் ஓர்நாட்கடவுள் அவைக்கட் பாசிழை வெதிர்பொருதோள்
படவர லல்குற் சசிபுடை மேவப் பன்மணி அரியணைமேல்
வடிவ மடங்கல் மேநநர் மடங்கல் போன்மென வைகினனால்.

கடவுளர் சேனை - தேவர்கள் கூட்டம். பங்கய பானு - தாமரைகளுக்குச் சூரியன். கல் - மலை. வயிரப்படை - வஜ்ராயுதம். கற்சிறை அரீ - ஒரு காலத்தில் மலைகளுக்குச் சிறகுகள் இருந்தன, அவற்றை இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தல் அரிந்தனன் என்பது புராணக் கதை. பாசிழை - பசிய அணிகலன். வெதிர் - மூங்கில். சசி - இந்திராணி. 8

453 இருபுடை வெண்கவ ரித்தொகை துள்ள மிகைக்குடை எழில்செய்ய
விருதுநநந மாகதர் சூதர் முழக்க வியன்மணி மாநிதியைந்
தருவொடு தேனு விழிக்கடை நோக்கினை நோக்குபு தலைநிற்ப
அருகுறு கின்னரர் யாழமிர் தஞ்செவி யார விருந்தயர.

விருது - கீர்த்தி. மாகதர் - இருந்தேத்துவார். சூதர் - நின்றேத்துவார். மணி - சிந்தாமணி. ஐந்தரு - கற்பகம் முதலாய ஐந்து மரங்கள். தேனு - காமதேனு. இவை வேண்டியவற்றை அளிப்பன. இவை இந்திரனின் குறிப்பை நோக்கி நின்றன., அவனால் அன்பு செய்யப்பட்டோர் விரும்பியவற்றை அளிப்பதற்கு. அயர - செய்ய. 9

454 மணங்கமழ் தோளணி கற்பக மாலை துளித்த மதுப்புனல்பாய்ந்
துணங்கரும் இன்ப விழிப்புனல் ஒப்ப உறைந்து விழிக்கெல்லாம்
அணங்கு புரிந்திடல் கண்டு புலர்த்துநர் போலவிர் சாந்தாற்றி
நுணங்கிடை மங்கையர் ஓவற எங்கணும் நொய்தின் அசைத்தணுக

விழிப்புனல் ஒப்ப மதுப்புனல் உறைந்து அணங்கு புரிந்திடல் கண்டு புலர்த்துநர் போலமங்கையர் சாந்தாற்றினர் என்க. உணங்கரும் - கெடுதலில்லாத. உறைந்து - துளித்து. அனங்கு - வருத்தம். சாந்தாற்றி - விசிறி. நொய்தின் - மெல்ல. 10

455 அரம்பை உருப்பசி மேனகை நநதலிய அரிமதர் விழிமடவார்
நிரம்பிய காம நலங்கனி அவிநய நெறிமுறை கரமசைப்ப
பரம்பு மிடற்றிசை விம்மிட விழியிணை புடைபெயர் பயில்வினோடும்
வரம்பெறும் அற்புத மின்னவிர் கொடியென மகிழ்நடம் எதிர்புரிய

அரி - செவ்வரி. மதர் - களிப்பு. பரம்பு - பரவிய. வரம் - மேன்மை 11

456 மருத்துவர் வானவர் கின்னரர் சித்தர் வசுக்கள் மருத்துக்கள்
உருத்திரர் சாத்தியர் கந்தரு வத்தர் உடுக்கள் நவக்கோள்கள்
திருக்கிளர் மெய்த்தவர் யோகிகள் கையிணை சென்னி மிசைக்குவியா
நெருக்கினுள் எய்தி இறைஞ்சி மருங்குற நிரல்பட நிற்பவரோ.

மருத்துவர் - தேவ வைத்தியர்களாகிய அஸ்வினி தேவர்கள். மருத்துக்கள் - திதி என்பவன் வயிற்றில் இந்திரனால் கூறுபடுத்தப்பட்டுப் பிறந்து காற்று வடிவமாய்ச் சஞ்சரிக்கும் நாரிபத்தொன்பதின்மர் என்பர். ந[த்தியர்- தருமனின் புதல்வர் பன்னிருவர் என்ப. 12

457 கணங்கொள் தயித்தியர் யாவரும் வந்து கடைத்தலை வாய்தலின்மாட்
டுணங்குபு செவ்வி கிடைத்திலர் நிற்ப ஒழிந்தவர் தங்குறைதீர்த்
தணங்கரும் இன்பவெள் ளத்தில் அழுந்தி அளப்பரு செல்வத்தான்
இணங்கலர் கோளரி இன்னணம் மேவுழி எண்ணினன் இவையெலாம்
கணம் - கூட்டம். தயித்தியர் - அசுரர். கடைத்தலை வாய்தல் - வாயிற்கடை.
உணங்குபு - வாடி. செவ்வி - தக்க சமயம். அணங்கரும் - துன்பமற்ற.
இணங்கலர்- இனக்கமில்லாத பகைவர்கள். கோளரி - சிங்கம். 13

458 இந்திரன் அரசியலை வெறுத்தல்
வேறு
இருவினை யொப்பு வாய்ந்த பருவம்வந் தெய்தலாலே
மருவருந் துறக்க வைப்பின் அரசியல் வாழ்க்கை தன்னை
அருவருத் துவர்த்துக் காவற் சிறையிடை யகப்பட் டோ ரின்
வெருவரும் பதைக்கும் அஞ்சும் வேறிவை கருத்துட் கொள்வான்
இருவினை ஒப்பு - நல்வினைப் பயனாக வரும் இன்பம், தீவினைப் பயனாக
வரும் துன்பம் இரண்டினையும் இறயருளாக ஏற்றுக் கொள்ளும் மனவமைதி.
மருவருந்துறக்கம் - அடைவதற்கு அரிதான சுவர்க்கலோகம்.
அருவருத்து - கூசி வெறுத்து. 14

459 அழியுமிவ் விடய வாழ்விற் களித்திருந் தந்தோ கெட்டேன்
பழிபவக் கடலிற் காலப் பாந்தள்வாய்க் கிடந்தும் நாணேன்
வழிமுறை அறியா மாய வல்லிருட் படுகர்ச் சேற்றுள்
இழியும்ஊர்ப் பன்றி யேபோல் உழந்தவென் அறிவு நன்றால்
பவக்கடல் - பிறவியாகிய கடல். காலப் பாந்தள் - காலமாகிய பாம்பு.
படுகர் - குழி, பள்ளம்; பாம்பின்வாய்த் தேரைவாய்ச் சிறுபறவை,
கடிகொள்பூந் தேன்சுவைத் தின்புற லாமென்று கருதினாயே.
(திருமுறை உ:எகூ:கூ) 15

460 அருவினை உலகம் எல்லாம் படைத்தளித் தழிக்கும் காலம்
கருவுறும் எவையும் கால வயத்தவாம் காலந் தான்மற்
றொருபொருள் வயத்த தன்றாலுந்தியோன் கற்பத் தீரேழ்
பொருவிலிந் திரர்கள் மாய்வர் பொன்றுவர் மனுக்கள் தாமும் 16

461 ஓதுமிக் கற்பம் வேதற் கொருதினம் அந்நாள் முப்ப
தாதலோர் மதியாம் திங்க ளாறிரண் டாயி னாண்டாம்
ஏதமில் வருடம் நூறேல் இருவகைப் பரார்த்த மாகப்
போதரும் போதில் அன்னான் பொன்றுவன் மன்ற மாதோ
பரார்த்தம் - பிரமன் வாழ்நாளிற் பாதி 17

462 அம்மலர்க்கிழவன் காலம் அரிக்கொரு தினமன் னோனும்
அம்முறைத் திங்கள் கூடு மாண்டுநூ றெய்திற் பொன்றும்
அம்மவோ சீசீ இந்த அநித்திய வாழ்வு வேண்டேன்
இம்மையில் வீடு பேற்றிற் குபாயமே அறிதல் வேண்டும். 18

463 அவையகத் துள்ளார்க் கெல்லாம் விடையளித் தெழுந்து போந்து
நவையற விரைவின் அந்தப் புரநநதினை நணுகி அங்கநந

புவிபுகழ் குரவற் கூவிப் போற்றிநின் றிதனை விள்வான்
சிவியெனத் திசைபோங் கீர்த்தித் தேவர்கட் கிறைவன் மன்னோ 19

464 இந்திரன் தேவகுருவிடம் முறைகூறல்
இவ்வர சியற்கை தன்னில் இனியெனக் காசை யில்லை
அவ்விதி முகுந்தன் ஏனோர் வாழ்க்கையும் அவாவு கில்லேன்
மெய்வகை உணர்ந்து முத்தி மேவுதற் குபாயம் ஒன்று
செவ்வனோர்ந் துரைத்தி என்னத் தேசிகன் தேர்ந்து சொல்வான் 20

465 இந்திரனுக்குத் தேவகுரு உபதேசித்தல்
நன்றுநீ வினாய முத்தி நற்றவம் வேள்வி தானம்
கன்றுபட் டினிவே றொன்றாற் காண்பரி தாகும் மைந்தா
துன்றிய மாய வாழ்க்கைத் தொடக்கறுத் துய்யக் கொள்வான்
என்றுமெம் பெருமான் உள்ளான் அவநந்திறம் இயம்பக் கேட்டி 21

466 கலிவிருத்தம்
குறைவிலா மங்கல குணத்த னாதலின்
நிறைமலம் அநாதியின் நீங்கி நிற்றலின்
அறைகுவர் சிவனென அறிவின் மேலவர்
இறையவன் பெருமையை யாவர் கூறுவார் 22

467 மேலெனப் படுவன எவைக்கும் மேலவன்
மாலெனப் படுவன எவையும் மாற்றுவான்
நூலெனப் படுவன எலாம்நு வன்றவன்
வேலெனப் படும்விழி பாகம் மேயினான் 23

468 பங்கயன் றன்னைமுன் படைத்து மால்முதல்
புங்கவர் தம்மைப்பின் உதவும் பொற்பினான்
அங்கவன் இலனெனில் அகில லோகமும்
பொங்கிய வல்லிருள் பொதிந்த நீரவே 24

469 பகலிர விளதுள தெனும்ப குப்பிலா
அகலரு மிருள்பொதி அநாதி காலையில்
உகலரும் பரசிவன் ஒருவனே உளன்
மிகுமுணர் வவனிடை வெளிப்பட் டோ ங்குமால்
(மிகுமுணர்வு - தடையிலா ஞானமாகிய பராசத்தி) 25

470 எங்குள யாவையும் இவன்வ யத்தவாம்
எங்கணு மிவனொரு வயத்தின் எய்திடான்
எங்கணும் விழிமுகம் எநநநம் கால்கரம்
எங்கணுந் திருவுரு இவனுக் கென்பவே 26

471 அரியயன் அமரர்கள் அசுரர் யோகிகள்
இருளறு வேதவே தாந்தம் யாருமிப்
பெரியவன் அடியிணை காணும் பெட்பினால்
தெரிகிலா மாறுகொண் டின்னுந் தேடுவார்) 27

472 அவனவன் அதுவெனும் அவைதொ றொன்றுமிச்
சிவனலான் முத்தியிற் சேர்த்து வாரில்லை
துவலரும் இம்முறை சுருதி கூறுமால்
இவனடி வழிபடின் முத்தி எய்துவாய் 28

473 பன்னுவ தெவன்பல பரிந்த நெஞ்சினும்
அந்நியர் தமையொநந்த் தரனை ஏத்துதி
இன்னதே வீட்டினுக் கேது வாமெனும்
பொன்னுரை மனங்கொடு புகலு வான்சிவி 29

474 குரவனே அயனரி குரவ னேசிவன்
குரவனே தந்தைதாய் குரவ னேயெலாம்
குரவனே என்றுநூல் கூறும் உண்மையைக்
குரவனேயென்னிடை இன்று காட்டினாய் 30

475 உன்பெருங் கருணையால் உறுதி பெற்றுளேன்
இன்பொடும் எவ்விடத் தெவ்வி திப்படி
பொன்பொதி சடையனைப் போற்று மாறிது
அன்பொடும் அடியனேற் கருளு கென்றலும் 31

476 கடலுடை வரைப்பினிற் காஞ்சி மாநகர்
இடனுடைக் குணக்கினில் எய்தி னாரெலாம்
விடலருஞ் சத்திய விரத தானத்தின்
முடிவில்சத் தியவிர தீசன் முன்பரோ. 32

477 மேற்றிசை சத்திய விரத தீர்த்தமொன்
றாக்கவும் மேன்மைபெற் றுடைய தாயிடைப்
போற்றுறும் பசுபதி விரதம் பூண்டுசென்
றூற்றெழுந் துறுதடத் துதந மாடியே. 33

478 விதியுளி முடித்துநித் தியநை மித்திகம்
புதியநீ றுடலெலாம் பொதிந்து புண்டரம்
மதிநுதல் விளங்கிட அக்க மாமணி
நிதியெனப் பூண்டுநல் லொழுக்கம் நீடியே. ஙடு 34

479 தெள்ளொளிப் பளிங்கெனச் சிறந்த செவ்விசால்
வெள்ளொளிச் சத்திய விரத நாதனை
நநள்ளகக் கமலத்தின் வழிபட் டுண்மையான்
நள்ளலர்க் கடந்தவ முத்தி நண்ணுவாய் 35

480 என்றலும் இந்திரன் இறைஞ்சி என்கொலோ
வென்றிகொள் சத்திய விரதங் கேள்வியால்
தொன்றுள தொடர்புபோல் சுழலும் என்மனம்
சென்றுபற் றியதெனக் குரவன் செப்புவான்
(விரதங் கேள்வியால் -விரதத்தைக் கேள்வியால்) 36

481 உள்ளது கூறினை உம்மை யாயிடை
அள்ளிலைக் குலிசிநீ அணைந்து புந்திநாள்
வெள்ளச்சீர்ச் சத்திய விரதம் மூழ்கியீண்
டெள்ளரும் விண்ணகர்க் கிறைமை எய்தினாய். ஙஅ
(மும்மை - முற்பிறப்பு. அள் - கூர்மை. குலிசி - வஜ்ராயுதத்தை
உடையவன். புந்தி நாள் - புதன் கிழமை) 37

482 ஒருபொழு தாடினார் உம்பர் கோனிடம்
இருபொழு தயனிடம் எண்ணும் முப்பொழு
தரியிடம் நாற்பொழு தாயின் முத்தியே
மருவுவர் யாரதன் வண்மை கூறுவார் 38

483 புந்திநாள் முழுகுநர் புகுவர் முத்தியின்
அந்தநாள் மூழ்கலின் அரச நீயுமிப்
பந்தமில் வீடுறற் பாலை யாயினை
மந்தணம் இதுவெனக் கேட்ட வாசவன்
(மந்தணம் - இரகசியம். வாசவன் - இந்திரன்) 39

484 இப்பெருந் தீர்த்தநீர் எற்றை ஞான்றினும்
அப்புத வாரநாள் அதிக மாயதென்
செப்புதி என்றலும் தேசி கப்பிரான்
ஒப்பறு கருணையின் உரைத்தன் மேயினான். 40

485 புதன் வழிபட்ட வரலாறு - கொச்சகக் கலிப்பா
மதிக்கடவுள் தாரைதனை மணந்தீன்ற மகவான
புதக்கடவுள் கிரகநிலை பெறுவதற்குப் புரிதாதை
கதித்துரைத்த மொழியாறே கருதருஞ்சத் தியவிரதப்
பதிக்கணணைந் துயர்தீர்த்தம் படிந்தாடித் தவஞ்செய்தான் 41

486 மேதகுசத் தியவிரதப் பெருமானும் வெள்விடைமேல்
மாதுமையா ளுடனேறி வயக்கரிமா முகனிளையோன்
காதல்புரி அருள்நந்தி கணநாதர் புடைசூழ
வாதரமோ டெழுந்தருளித் திருக்காட்சி அளித்தருள 42

487 கண்டுபர வசனாகிக் கைதொழுது பெருங்காதல்
மண்டியெழு மயிர்சிலிர்ப்ப மனத்தடங்காப் பேருவகை
கொண்டுநில முறவீழ்ந்து குழைந்துருகி விழிதுளிப்பத்
தொண்டனேன் உய்ந்தேனென் றெழுந்தாடித் துதிசெய்வான். 43

488 நெடியோனும் மலரவனும் நேடரிய திருவடிகள்
அடியேனுக் கெளிவந்த அருட்கருணைத் திறம்போற்றி
ஒடியாத எண்குணங்கள் உடையானே எனையுடையாய்
கடியார்சத் தியவிரத நாயகநின் கழல்போற்றி 44

489 என்றேத்தி எந்தையென யான்கிரக நிலைபெறவுங்
குன்றாதுன் திருவடிக்கீழ் மெய்யன்பு கூர்ந்திடவும்
இன்றாதி யென்வாரத் தித்தீர்த்தம் படிந்துபொறி
வென்றோர்முன் னையின் இரட்டிப் பயனெய்தி வீடுறவும் 45

490 வேண்டுமென இரந்தேற்ப அளித்தருளி வெள்விடைமேல்
யாண்டகையங் ககன்றனனால் அன்றுமுதல் அத்தீர்த்தம்
பூண்டபுத வாரத்துச் சிறப்பெய்தும் புந்தியுறக்
காண்டியெனுங் குரவனுரை காரூர்தி செவிமடுத்தான்
புந்தியுற - புத்தியில் பொருந்த. காரூர்தி - மேக வாகனத்தை உடையவன்,
இந்திரன் 46

491 இந்திரன் சத்தியவிரதம் அடைந்து வழிபடுதல்
அப்பொழுதெ அரசுரிமை அம்மநயோன் புநநவைத்துச்
செப்பருஞ்சத் தியவிரதத் திருநகரின் விரைந்தெய்தி
முப்பொழுதும் நீராடி முழுநீறு மெய்பூசி
மெய்ப்படுகண் டிகைபூண்டு புண்டரமும் நுதல்விளங்க 47

492 உருத்திரமும் கணித்துள்ளப் புண்டரிகத் துமைபாகன்
திருப்பதங்கள் சிந்தித்துக் கோயிலினுள் சென்றெய்தி
அருத்தியொடும் பூசனைசெய் தாராமை மீக்கொள்ளப்
பெருத்தெழுந்த பேரன்பிற் பெருமானைத் துதிக்கின்றான் 48

493 இந்திரன் துதித்தல் - அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
நநநநநடி வினும் தேறா மலர்சிலம் படியாய் போற்றி
அறைபுனல் உலகம் எல்லாம் படைத்தளித் தழிப்பாய் போற்றி
சிறைநிறை வாசத் தெண்நநர் சத்திய விரத தீர்த்தத்
துறைகெழு வரைப்பின் மேய சுந்தர விடங்கா போற்றி
மலர் சிலம்படி - விரிந்தும் சிலம்பை அணிந்தும் உள்ள திருவடி.
அறி - ஒலிக்கின்ற. சிறை - கரை. சுந்தர விடங்கன் - பேரழகன். 49

494 அண்ணலே விடயத் துன்ப மாற்றிலேன் ஓலம் ஓலம்
எண்ணறும் யோனி தோறுந் திரிந்தலைந் தெய்த்தேன் ஓலம்
கண்ணினுள் மணியே வேறு கண்டிலேன் களைகண் ஓலம்
புண்ணிய முதலே இன்பப் பூரணா ஓலம் ஓலம்
எய்த்தேன் - இளைத்தேன். களைகண் - பற்றுக்கோடு.
புண்ணிய முதல் - புண்ணியங்களுக்குக் காரணமானவன். 50

495 புழுப்பொதிந் தநநம்பு பாயும் புன்புலை உடலே ஓம்பிக்
கழித்தனன் கால மெல்லாம் கடையனேன் பொறிகள் யாண்டும்
இழுத்திழுத் தலைப்ப நொந்தேன் இனித்தினைப் பொழுது மாற்றேன்
சழக்கறுத் தருள்வாய் உன்றன் சரணமே சரணம் ஐயா
அசும்பு- அழுக்குநீர்க் கசிவு. புலை இழிவு. சழக்கு - பொய்.. சரணமே
சரணம் - திருவடிகளே புகலிடம். 51

இந்திரனுக்குச் சத்திய விரதர் காட்சி கொடுத்தல்

496 அடைக்கலம் அடியேன் என்றென் றழுதிரந் தயருங் காலை
விடைத்தனிப் பெருமான் அன்னோன் பத்தியின் விளைவு நோக்கி
நடைப்பிடி உமையா ளோடு நண்ணிநீ வேண்டிற் றென்னை
எடுத்துரை தருதும் என்றான் இந்திரன் தொழுது வேண்டும் 52

497 வினைவழிப் பிறந்து வீந்து மெலிந்தநாள் எல்லை இல்லை
அனையவற் றடிகேள் உன்றன் அடிதொழப் பெற்றி லேனால்
நினவரும் தவத்தால் இன்று நின்னருட் குரிய னாயினேன்
இனிவரும் பிறவி மாற்றி என்றனை உய்யக் கோடி 53

498 இத்தலந் தீர்த்தம் என்றன் பெயரினான் இலக வேண்டும்
அத்தனே என்ன லோடும் அவ்வகை அருளி மீளா
முத்திசேர் கணநா தர்க்குள் முதல்வனாந் தன்மை நல்கிப்
பைத்தபாம் பாரம் பூண்ட பண்ணவன் இலிங்கத் தானான் றுடு 54

499 அற்றைநாள் முதலச் சூழல் இந்திர புரமாம் அங்கண்
கற்றைவார் சடையீர் ஓர்கால் கண்ணுறப் பெற்றோர் தாமும்
வெற்றிவேற் காலன் றன்பால் விரவிடார் கருவில் எய்தார்
இற்றதன் பெருமை முற்றும் யாவரே இயம்ப வல்லார். 55

500 சத்திய விரதம் காநந்த் தருவளஞ் செறித லாலே
சித்திசேர்ந் தவர்க்கு நல்குந் திருநெறிக் காரைக் காடென்
றித்திருப் பெயரின் ஓங்கும் எநநபரால் மாசு தீர்ந்த
உத்தமக் கேள்வி சான்ற உணர்வடை உம்பர் மேலோர்
காரைத் தருவனம் - காரை என்னும் ஒருவகை மரங்கள் பொருந்திய காடு 56

ஆகத் திருவிருத்தம் 500

------

8. புண்ணிய கோடீசப்படலம் (501 - 534)

கலிநிலைத்துறை

501 செச்சைச்சடை அந்தணர் தேமலர் சூழ்ந்த
மெய்ச்சத்திய மாவிரத்தத்தல மேன்மை சொற்றாம்
கச்சிப்பதி யிற்கவர் புண்ணிய கோடி மேன்மை
நச்சிப்புகல் கின்றனம் நன்கு மதித்துக் கேண்மின்
(செச்சைச்சடை - சிவந்த சடை) 1

502 மின்பாய்பொழிற் சத்திய மாவிர தத்த லத்தின்
தென்பாலது புண்ணிய கோடிநந் தேவன் வைப்பு
வன்பாலர்கள் எய்தரும் புண்ணிய தீர்த்த மாடே
என்போலி கட்கும் சிவப்பேறெளி தெய்து மங்கண். 2

503 இறைவனிடத்துத் திருமால் வரம் பெறல்
மலர்மேயவன் மேகநல் வாகன கற்பம் ஒன்றில்
தலமேழ்புகழ் நாரணன் தாமரை யாளி யாதி
உலகேழையும் ஈன்றிடும் ஆசையின் உம்பர் கோனைப்
பலநாள் முகிலின் உருக்கொண்டு பரித்தல் செய்தான். 3

504 நம்மான் இரங்கிக் கடைக்கண்ணருள் நல்கி மாலோய்
வம்மோசுரர் ஆண்டினில் ஆயிர ஆண்டு மற்றிங்
கிம்மேக உருக்கொடு தாங்கினை எம்மை வேண்டும்
அம்மாவரம் நல்குதும் ஓதுதி என்ன அன்னோன் 4

505 எந்தாயொரு நின்திருமேனி யிடப்புறத்து
வந்தேன் அடியேன் உயர்நின்னருள் வண்மை தன்னால்
நந்தாதயிவ் வாழ்க்கையும் எய்தினன் ஞாலம் முற்றும்
பைந்தாள்மல ரோனையும் இன்று படைத்தல் வேட்டேன் 5

506 அவ்வாற்றல் அளித்தரு ளென்னும் அரிக்கு நாதன்
இவ்வாற்றல் கச்சிப் பதியெய்தி யிலிங்கந் தாபித்
தொவ்வாநளி னங்களி னாலுயர் பூசை யாற்றின்
செவ்வேபெறு கிற்பை யெனத்திருவாய்ம லர்ந்தான் 6

507 திருமால் காஞ்சியில் இறைவனை வழிபடுதல்
அங்கப்பொழு தேவிடை கொண்டருட் காஞ்சி எய்திப்
பொங்கிப்பொலி தீர்த்த நறும்புன லாடிச் சூழும்
தெங்கிற்பொலி இந்திர நன்னகர்த் தென்தி சைக்கண்
துங்கச்சிவ லிங்கம் இருத்தி மெய்யன்பு தோன்ற 7

508 தெண்ணீத்தடம் ஒன்று வகுத்துத் திருந்த மூழ்கி
வெண்ணீற்றணி அக்க மணித்தொடை மெய்வி ளங்கக்
கண்ணீர்க்கம லம்பல கொய்து கருத்து வாய்ப்ப
வண்ணீர்ச்சிவ பூசனை நித்தலுஞ் செய்து வாழ்ந்தான்
(கள்நீர்க்கமலம் - கண்ணீர்க்கமலம்- தெனாகிய நீறையுடைய
தாமரை. வள்நீர் -வண்ணீர்- வளப்பத் தன்மை யுடைய)
8

509 கசேந்திரன் தொண்டு செய்தல்
வேறு
அன்னோன் ஏவல் மெய்ப்பணி ஆற்றும் அன்புந்தத்
தன்னே ரில்லா வோர்மத வேழந் தானெய்தி
என்நா யகனே என்பணி கொள்வாய் யென்றேத்திப்
பொன்வாள் தோன்று முன்னர் எழுந்து புனலாடி 9

510 நாளலர் தாமரை பாதிரி வில்வம் நறும்புன்னை
தாளுயர் சண்பகம் மல்லிகை தண்கழு நீர்மெளவல்
கோளறு கோங்கு முதற்பல கொய்து கொடுத்தென்றும்
வேளை யளித்தவன் உள்மகிழ் வித்திடும் அந்நாளில்
(வேளை அளித்தவன் - மன்மதனைப் பெற்றவன், திருமால்.) 10

511 கசேந்திரனை முதலை பற்றல்
ஓர்பகல் நீர்நிறை பூந்தடம் ஒன்றுறு பூக்கொய்வான்
சீர்தகு திண்கரி சேறலும் அங்கொரு வன்மீனம்
நீரிடை நின்று வெகுண்டடி பற்றி நிமிர்ந்தீர்ப்பக்
காரொலி காட்டி யகன்கரை யீர்த்தது காய்வேழம்
(வன்மீனம் - முதலை. காரொலி - இடியொலி) 11

512 இவ்வகை தண்புன லிற்கரை மீதிவை ஓவாமே
தெவ்வுடன் ஈர்ப்புழி யாண்டுகள் எண்ணில சென்றேகக்
கைவரை ஆற்றரி தாயல றிக்கரு மாமேகத்
தவ்வடிவோனை யழைத்தது மூல மெனக்கூவி 12

513 திருமால் கசேந்திரனைக் காத்தல்
அண்ட ரெலாம்யாம் மூல மலேமென் றகல்போழ்திற்
புண்டரி கக்கட் புண்ணியன் நன்புள் ளரசின்மேல்
கொண்டெதி ரெய்திக் கரியர செய்துங் கொடுவெந்நோய்
கண்டுளம் நெக்கான் அஞ்சலை யஞ்சேல் களிறென்னா 13

514 ஆழி யெறிந்தான் அதன்உயிர் உண்டான் கரியோடும்
வாழிய காஞ்சி மாநகர் எய்திச் சிவபூசை
வேழம் அளிக்கும் மேதகு பள்ளித் தாமத்தால்
ஊழ்முறை யாற்றித் தவம்நனி செய்தங் குறைகாலை 14

515 எண்ணரு வானோர் இன்னமும் நாடற்கரியானைக்
கண்ணினை யாரக் காண்டகு காதல் கைமிக்கங்
குண்ணிகழ் அன்பால் நெக்குரு கிக்கண் உறைசிந்தப்
புண்ணிய வேதப் பழமொழி யோதிப் புகழ்கிற்பான். 15

516 திருமால் துதித்தல் .கொச்சகக்கலிப்பா
நீராய் நிலனாய் நெருப்பாய் வளிவானாய்
ஏரார் இருசுடராய் ஆவியாய் யாவைக்கும்
வேராகி வித்தாய் விளைவாகி எல்லாமாம்
பேராளா யெங்கள் பிரானே அடிபோற்றி 16

517 அண்டபகி ரண்டம் அனைத்தும் அகத்தடக்கிக்
கொண்டுநிறைந் தோங்கியபே ரின்பக் குரைகடலே
தொண்டரெலாம் உண்ணத் தெவிட்டாச் சுவையமிர்தே
தண்டலைசூழ் கச்சித் தலைவா அடிபோற்றி 17

518 மாறா அறக்கடவுள் மான அடியேனும்
ஏறாகித் தாங்க அருள்சுரந்த எம்மானே
சீறா துமைகளிப்பத் தேவியாக் கொண்டெனைநின்
கூறாட வைத்தகுணக் குன்றே அடிபோற்றி 18

519 திக்காடை யாதி அணியோடு தீவினையே
அக்கோடு கண்ணோ டுரியென் பணிந்தானே
இக்காய் மழுமுதலாம் வான்படையோ டென்றனையும்
தக்கோர் புகழ்கணையாக் கொண்டாய் சரண் போற்றி
(அ+ கோடு-அந்தப் பன்றியின் கொம்பு. கண் - மீனின் விழி எலும்பு, ஓடு- ஆமை ஓடு. உரி - நரசிங்கத்தின் தோல். இரணியாக்கன், சோமுகன் இரணியன் என்னும் அசுரர்களை அழிக்கத் திருமால் வராக மச்ச நரசிங்கப் பிறப்புக்களையும் திருப்பாற் கடலைக் கடையும்போது மந்தரமலையாகிய மத்தைத் தாங்கும் பொருட்டு ஆமைப் பிறப்பையும் எடுத்தார். அச்செயல் முடிவில் அவை கொண்ட சினச் செருக்கைப் போக்குவதற்கு முருகர், ஐயனார், வீரபத்திரர், விநாயகர் ஆகியோரால் அவற்றை அழித்து அவற்றின் கொம்பு, விழி எலும்பு, தோல் ஓடு எனும் இவற்றைச் சிவபெருமான் தன்னாற்றல் தோன்ற அணிந்து கொண்டான்; சருவ சங்கார காலத்தில் பிரமன் திருமால் முதலிய தேவர்களின் எலும்பை இறைவன் அணிகின்றான்;. திரிபுரம் எரித்தகாலைத் திருமாலை இறைவன் அம்பாகக் கொண்டான் என்பன புராண வரலாறுகள். கணி - அம்பு) 19

520 மெய்யடியார் சாத்தும் விரைமலர்போல் அன்பிலாப்
பொய்யடியேன் ஊன்விழியுங் கொண்டருளும் பொன்னடியாய்
செய்யானே நந்தி கணத்தவர்போல் சேயேனும்
எய்தியருட் கூத்தின் னியமுழக்கும் பேறளித்தோய் 20

521 ஆலம் அளக்கரெழு மந்நாள் அடைக்கலமென்
றோலமிடும் எங்கட் குயிரளித்த சீராளா
காலமே காலங் கடந்த பெருங்கருணைக்
கோலமே ஆனந்தக் குன்றே அடிபோற்றி 21

522 இறைவன் காட்சி கொடுத்தல் - கலிவிருத்தம்
என்னப் பலபன் னியிரந் தயரும்
பொன்னுக் கிறைமே லருள்பொங் கியெழ
மின்னற் சடையோன் விடைமீ துவரை
யன்னத் தொடுகாட் சியளித் தனனால்
(பன்னி - பலமுறை சொல்லி. அயரும் - சோரும். வரை அன்னம் - இமயமலையின் மகளாகிய அன்னம் போன்றவளாகிய பார்வதி) 22

523 கண்டான் இருகண் களிகூ ரமகிழ்
கொண்டான் வறியோன் கொழிதெள் ளமுதம்
உண்டா னெனவோ டினனா டினனால்
வண்டா மரைமா துமணா ளனரோ உரூ 23

524 அதுகண் டுமைபால் அருணோக் குதவி
விதுவொன் றுபொலஞ் சடைவிண் ணவனேர்
முதிருங் குறுமூ ரல்முகத் தலர
மதுசூதனகேட் டிவரந் தருகேம்
(விது - சந்திரன். மூரல் - புன்முறுவல். சிவபெருமான் திருமாலினுடைய அன்பின் பெருக்கை இறைவிக்குப் பார்வைக் குறிப்பால் உணர்த்தினார் என்பது கருத்து.) 24

525 நரர்வா னவர்தம் மினுநா ரணநீ
பெருவான் வலிபெற் றுளையெம் மருளால்
பொருபோ ரினுள்ளெம் மினும்வென் றிபுனை
வரமெம் மிடைமுன் பெறுமா தவனே 25

526 இறைவன் தன்னிடத்திலும் வெற்றி பெறும்படி திருமாலுக்கு
வரங்கொடுத்தமை வாணேசப் படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.
எனவங் கருள்செய் தலுமிந் திரைகோன்
மனமொன் றவணங் கிவணங் கியெழுந்
துனதம் புயபா தயுகத் தடியேற்
கனகம் பெறுபத் தியளித் தருளாய்
(இந்திரை - இலக்குமி. அனகம் - குற்றமின்மை, தூய்மை.) 26

527 வரதா மரையோ னொடுமற் றுலகும்
வரதா தரல்வேட்டமனத் தினன்யான்
வரதா வரமீ துவழங் குதிநீ
வரதா யெனவோ திவழுத் தினனால்
(வர தாமரையோன் - மேலான தாமரை மலர்மேல் இருப்பொன்.
வரதா தரல் - வரும்படியாக படைத்தல். வரதா - வரத்தை ஈபவனே.) 27

528 நின்னா சைநிரம் பவரங் களெலாம்
இன்னே கொளநல் கினமஏ ரிழைமா
மன்னா பலகால் வரதா எனநீ
சொன்னாய் யெமையன் புதுளும் புறவே
(ஏரிழை மா - அழகிய அணிகலன் அணிந்த இலக்குமி.) 28

529 வாசத் துளவோய் யினிநீ வரத
ராசப் பெயராற் பொலிவாய் யெமதாள்
பூசித் தனைபுண் டரிகங் களினால்
பேசிற் பதுமாக் கனெனப் பெறுவாய் 29

530 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
என்றருள் புரிந்த வள்ளல் இணையடி வணங்கி மாயோன்
வென்றிவெள் விடையாய் இன்னும் விண்ணப்பம் ஒன்று கேட்டி
நின்றிருப் பாதபூசை நித்தலும் அடியேன் ஆற்ற
நன்றும் இவ்வத்தி யேவற் பணிநயந் தொழுகிற் றன்றே 30

531 என்னிடை யன்பு சாலப் பூண்டதால் இதன்பேர் தன்னால்
உன்னெதி ரடியேன் வாழும் உயர்வரைக் குடிமி யோங்கல்
மன்னுசீ ருலகி னத்தி கிரியென வழங்கல் வேண்டும்
கன்னலஞ் சிலைவே ளாகம் கனல்விழிக்குதவ வல்லோய் 31

532 புண்ணிய தீர்த்தப் பொய்கைப் புனல்படிந் திங்கு ளார்செய்
புண்ணிய மொன்று கோடி மடங்குறப் புரிந்து மற்றிப்

புண்ணிய கோடி வைப்பின் உயிர்க்கெலாங் கருணை பூத்துப்
புண்ணிய கோடி நாத இலிங்கத்திற் பொலிக நாளும் ௩௨ 32

533 அடியனேன் தண்டா தென்றும் நின்னெதிர் அமர்ந்து போற்றக்
கடிகெழு கற்பத் தண்தார்க் கடவுளர் முனிவர் யார்க்கும்
முடிவறு வரங்கள் நல்கி முழுதருள் சுரந்து வாழி
கொடியவெஞ் சீற்றத் துப்பிற் கூற்றுயிர் பருகுந் தாளோய்
(தண்டாது - நீங்காமல். கடிகெழு - வாசனை பொருந்திய) 33

534 அண்ணலே யென்று வேண்ட அவற்கவை யருளி யெங்கோன்
புண்ணிய கோடி நாத விலிங்கத்துட் புக்கான் அந்நாள்
கண்ணுதற் பரனை மாயன் காருருக் கொண்டு தாங்கும்
வண்மையாற் கற்பமேக வாகனப் பெயர்பூண் டன்றே 34

ஆகத் திருவிருத்தம் 534
----

9. வலம்புரி விநாயகர் படலம் (535 - 582)

கலிவிருத்தம்

535 நலம்புரி புண்ணிய கோடி நாதர்தம்
புலம்புரி பெருமையைப் புகன்று ளேமினி
நிலம்புரி தவத்தினிர் அத்தி நீள்வரை
வலம்புரி விநாயகன் மாட்சி செப்புவாம் 1

536 முன்னைநாள் அயனரி முனிவர் வானவர்
கின்னரர் ஓரிடைக் கெழுமித் தங்களுள்
பன்னுத லுற்றனர் படிறர் செய்வினை
அந்நிலை ஊறின்றி அழகின் முற்றுமால் 2

537 அங்கவர் தமக்கிடை யூற்றை யாக்கவும்
நங்களுக் கூறுதீர்த் தினிது நல்கவும்
இங்கொரு கடவுளைப் பெறுதற் கெம்பிரான்
பங்கயத் திருவடி பழிச்சி வேண்டுவாம் 3

538 விக்கின மகல விண்ணவர் வேண்டல்
என்றுளந் துணிந்தனர் எய்தி மந்தரக்
குன்றமீ தெம்பிரான் கோயி லுள்ளுறாச்
சென்றனர் தொழுதனர் செவ்வி நோக்கிமுன்
நின்றனர் மறைகளால் துதிநி கழ்த்தினார் 4

539 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
சற்றிது திருவுளஞ் செய்துகேட் டருளுதி தலைவ னேவெங்
குற்றமே துறுமனத் தானவக் கொடியவர் தொடங்கு செய்கை

முற்றுறா தூறுபட் டழியவும் எம்மனோர் முயன்ற செய்கை
இற்றுறா தூறுதீர்ந் தாக்கவுங் கருணைசெய் யெனவி ரந்தார். 5

540 விநாயகர் திருவவதாரம்
அம்மொழி செவிமடுத் தருள்புரிந் தகிலமும் உய்யு மாற்றால்
இம்முறை புரிதுமென் றவர்க்கெலாம் விடையளித் தெழுந்து போந்து
கொம்மைவெள் விடையினான் சித்திரச் சாலையைக் குறுகி அங்கண்
செம்மைசால் சித்திரம் யாவையும் நோக்கினான் தேவி யோடும். 6

541 வானகத் தச்சனால் அகிலமுஞ் சித்திரித் தெழுதி வாய்ந்த
ஊனமில் சாலையுள் எழுதுமா மனுக்களோ டுபமனுக்கள்
ஆனவெல் லாமுமைக் கெம்பிரான் காட்டுபோ தவற்றுள் ஆதித்
தானமார் இருவகைப் பிரணவ மனுக்களைத் தையல் கண்டாள் 7

542 உவகையாற் பற்பல்கால் நோக்கியிங் கிவையெவை யுரைத்தி என்னச்
சிவபிரான் தேவியைத் தழீஇயினன் கூறுவான் செல்வி கேட்டி
தவலிலிப் பிரணவம் நமதுகாண் மூவரைத் தந்த தாகும்
நவிலின்மற் றதுநின தாகுமுச் சத்தியை நல்கு மூலம். 8

543 மும்மறை முதலெலாம் ஈன்றிடும் இருமுது குரவ ரான
இம்மனுக் கரியொடும் பிடியெனத் தோன்றலின் இவைக ளாகி
அம்மநாம் புணர்துமென் றவ்வுருக் கொண்டன ராடு காலைச்
சும்மைநீர் உலகெலாம் உய்யவந் துதித்தனன் தோன்றல் அன்றே 9

544 கயமுகப் பிள்ளையை இருவருங் காதலான் எடுத்த ணைத்து
வயமுற மடித்தலத் திருத்திமெய்க் கலன்பல அணிந்து வாழ்த்த
இயல்புடைப் புதல்வனும் உவகையான் எழுந்தெதிர் நடித்தல் செய்தான்
நயனமாக் களிகொள நோக்கினாள் உலகெலா மீன்ற நங்கை 10

545 அங்கையான் ஒத்திநின் றாடல்கண் டகங்களி துளும்பி ஐயன்
பங்கயப் பதந்தொழு திறைவநீ பயந்தசேய் இவனை யின்னே
எங்குள கணங்களும் பல்கண நாதரும் எவரும் ஏத்தத்
துங்கமாம் இறைமைஈந் தருளென வேண்டலுஞ் சூல பாணி 11

546 கடவுளர் முனிவரர் அயனரி பலகண நாத ரெல்லாம்
உடன்வரத் திருவுளஞ் செய்தழைத் தோதுவான் மடித்த லத்தின்
மிடலுடைச் சிறுவனை இருத்திமற் றிங்கிவன் வெற்பின் வந்த
மடமயிற் கினியவன் யாம்பெறு மூத்தமா மைந்தன் ஓர்மின் 12

547 இவனையிவ் வுலகெலாந் தொழுதெழும் இறைமையின் இருத்து கின்றோம்
குவிமுடி சூட்டுவான் வேண்டுப கரணநீர் கொணர்மின் என்றே
அவரவை கொணர்ந்தபின் மைந்தனை மடங்கலா தனத்தி னேற்றிச்
சிவபிரான் திருவபி டேகநீ ராட்டினன் மகுடஞ் சேர்த்தான் 13

548 அரசினுக் குரியநல் லணிகளான் அலங்கரித் தன்பு கூரப்
பிரமனை மாயனைத் தேவரை முனிவரைப் பெட்பின் நோக்கி

உரனுடை யுமக்கெலாம் நாயகன் இவனிடை யூற்றி னுக்கும்
கரவிலா நாயக னாகநாம் வைத்தனம் கண்டு கொண்மின். 14

549 தீயவைத் தானவர்க் கூறிழைப் பானிவன் என்று செப்பும்
தூயவன் வாய்மொழி தலைமிசைக் கொண்டனர் துதித்தி றைஞ்சி
மாயவன் முதலியோர் கணேசனை வணங்கினர் கையு றைகள்
ஏயுமா றுதவினர் விடைகொடு தத்தம திருக்கை சேர்ந்தார் 15

550 விநாயகர் திருவிளையாடல் - கலிவிருத்தம்
பொருவருந் தடநெடும் புழைக்கை ஏந்தலும்
இருமுது குரவர்தாள் இறைஞ்சி மேவுநாள்
ஒருவருங் கணங்களோ டுலவி யெங்கணும்
திருவிளை யாடலிற் சிந்தை வைத்தனன் 16

551 ஒளித்துநின் றுடன்பயில் உழைச்சி றார்மிசைத்
தெளித்தெழு புழைக்கைநீர்த் திவலை தூஉயிது
தளித்தது முகிலெனச் சொல்லி உள்ளகங்
களிப்பவான் கருமையைக் காட்டி வஞ்சித்தும் 17

552 புழைக்கையின் மோந்துயிர்ப் பெறிந்து பூமியைக்
குழித்துமுன் அணிந்தன பழமை கூர்ந்தவென்
றொழித்தகல் பாதலத் துரகம் யாவையும்
இழுத்தெடுத் தணியெனப் புயத்தி னேற்றியும் 18

553 ஒன்பது கோள்களும் உடுக்க ணங்களும்
துன்பறப் பிணித்தசை துருவ சூத்திரம்
வன்பனைக் கரத்தினாற் பறித்து மார்பிடை
அன்பமர் நவமணி யார மாக்கியும்
(துருவம்- வடக்கே நிலை பெயராது காணப்படும் விண்மீன். இதுவே
எனைய நாள்கோள்களை இயக்குமென்ப. அதனால், துருவ சூத்திரம்
என்றார். சூத்திரம் - இயந்திரம்.) 19

554 என்னைநீர் கண்டெழா திருப்ப தென்னெனப்
பன்னகம் எவற்றையும் கனன்று பற்றிவான்
மன்னிட வீசியங் குடைந்த வான்நதி
தன்னுடைத் தந்தைபோற் சடிலத் தேந்தியும் 20

555 கலிநிலைத்துறை
இவ்வ கைப்பல சிறுகுறும் பெங்கணும் இயற்றிக்
கெளவை நீர்விளை யாட்டினிற் காதலன் ஒருநாள்
பெளவம் யாவையும் உழக்கினனன் பாற்கடல் புகுந்தான்
கொவ்வை வாயுமை பயந்தருள் குஞ்சரக் குரிசில் 21

556 புகுந்து வெள்ளநீர் முழுவதும் புழைக்கையின் மடுத்தான்
மிகுந்த பன்மணி நீருறை உயிர்கள்வெம் பணிக்கோன்
முகுந்த னுந்தியன் றிருந்தநான் முகப்பிரான் முகுந்தன்

சகுந்த மன்னவன் திருவுமப் புழைக்கையுள் சார்ந்தார்.
(பணிக்கோன் -ஆதிசேடன்; சகுந்தம் - பறவை; சகுந்த மன்னவன் - கருடன்) 22

557 வறுங்க டற்பரப் பகட்டினில் எஞ்சுகூர் மங்கள்
உறுங்க ரும்பெருஞ் சேற்றிடை ஒளிப்பன முன்னாள்
நறுந்து ழாயணி ஆமையை நலிவுறப் பற்றிக்
குறும்ப டக்கிய பிரான்வரு திறங்குறித் தனபோல் 23

558 மாய மீன்விழி பறித்தவன் முன்வரும் இளவல்
மேய வாறுகண் டனவெனத் துடிப்பன சிலமீன்
பாய பூம்புனல் அரசன்நம் பனுக்கிடுந் திறைபோல்
சேயபன்மணி வயிநன்தொறும் இமைப்பன சிலவே 24

559 ஐயன் வார்செவிக் காற்றினில் அலைகள்மிக் கெறிந்து
வெய்ய பேரொலி காட்டுவ பிறவியன் கடல்கள்
மைய கன்றதம் கிளைவறங் கூர்ந்தமை காணூஉக்
கையெ றிந்தழு திரங்கிவீழ்ந் தரற்றுவ கடுக்கும். 25

560 இன்ன வாறுபாற் கடல்வறந் தழிவுற இருங்கை
தன்னி லேற்றநீர் மீளவுந் தரைமிசை விடுத்தான்
அன்ன நீருடன் விழ்ந்தனர் அயனரி முதலோர்
துன்னு நீர்படு துரும்பெனத் திசைதொறுஞ் சிதறி. 26

561 பின்னர் ஓரிடைத் திரண்டுடன் குழீஇயினர் பெரிதும்
இன்ன லுற்றமை தத்தமுட் பேசினர் எளியோம்
முன்னை நல்வினைப் பயத்தினால் இன்றுமூ துலகம்
தன்னில் வந்தவா மறுபிறப் பெனமதித் தனரால். 27

562 திருமால் சங்கிழந்தமை அறிதல்
மருட்சி தீர்ந்தபின்மாயவன் இடக்கையின் வழுவும்
உருட்சி கூர்ந்தவெண் சங்கினைக் காண்கிலன் உயங்கி
வெருட்சி கொண்டனன் தேடினன் வியந்திசைப் புறத்துத்
தெருட்சி கொண்டது ஒலிப்பது கேட்டனன் செவியில் 28

563 ஓசை யாலது பாஞ்சசன் னியமென உணர்ந்தவ்
வாசை யிற்சிலர் தமைச்செல விடுத்தனன் அவர்போய்
மாசி லைங்கரப் பிரான்கணம் வாயிடைக் கொண்ட
வேச றுஞ்சுரி முகத்தினைக் கண்டுமீண் டுரைத்தார் 29

564 திருமால் திருக்கையிலை அடைதல்
சொன்ன வாசகம் கேட்டுளந் துளங்கிமற் றினிநான்
என்னை செய்வலென் றுசாவினன் கணங்களோ டெழுந்து
பன்ன கப்பகை அரசுமேல் கொண்டனன் படர்ந்தான்
கன்னி பாகன்வீற் றிருந்தருள் வெள்ளியங் கயிலை 30

565 அங்குநந் திதன் அருளினால் தடைகந் தணுகி
எங்கள் நாயகன் திருமுன்பு வீழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்து
பங்க யக்கரம் குவித்துநின் றிமவரை பயந்த
நங்கை யோடுறை செவ்விகண் டின்னது நவில்வான் 31

566 அண்ண லேயுன தாணையின் அடியனேன் கடலுள்
கண்வ ளர்ந்தனன் ஆயிடை ஆடல்செய் கணேசப்
பண்ண வன்கடற் புனலொடும் என்னையும் பனைக்கை
யுண்ம டுத்தனன் விடுத்தனன் மீளவும் உலகில் 32

567 மறுகு சூழ்மணி மன்றுளாய் நின்னருள் வலியான்
மறுபி றப்பென உய்ந்துநின் பால்வரப் பெற்றேன்
மறுகும் அப்பொழு தென்கையில் வழீஇன சங்கை
மறுவில் ஐங்கரப் பிரான்கணத் தொன்றுவெள வியதால் 33

568 ஐய னேயது அடியனேன் கரத்தெய்த அருளிச்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்திரந் திறைஞ்சலும் சிறுமான்
கையன் எம்பிரான் கவுரிபாற் கட்கடை செலுத்தி
வையம் உண்டவ கேளென வாய்மலர்ந் தருள்வான் 34

569 வலம்பு ரிந்தபே ராண்மையோய் யாமிது வல்லேம்
வலம்பு ரிச்சங்கு நீபெறக் காஞ்சியில் வைகி
வலம்பு ரிக்கண பதியைநின் அத்திமால் வரைமேல்
வலம்பு ரிந்துதா பித்தருச் சனைபுரி மரபால் 35

570 விஷ்ணு விநாயகரை வழிபடல்
அன்ன வன்திரு வருளினாற் பெறுகெனு மருளைச்
சென்னி மேற்கொண்டு விடைகொண்டு மீண்டுகாஞ் சியினில்
கொன்னும் மேற்றிசை வாயிலார் குகையுடை அத்திக்
கன்ன கந்தனில் வலம்புரிக் கணேசனை யிருத்தி. 36

571 தருக்கு நீங்கியா வாகனம் பாத்தியா சமனம்
அருக்கி யம்புனல் ஆட்டுடை பூணுநூல் கந்த
வருக்கம் தூபதீ பம்பல பண்ணிய வருக்கம்
குருக்கொள் சுண்ணமார் பாகடை குளிர்புனல் பிறவும் 37

572 ஓங்கு தந்திகா யத்திரி மனுவினால் உதவி
வீங்கு காதலால் வலஞ்செய்து புவியிடை வீழ்ந்தான்
ஆங்கு நின்றுகை கொட்டினன் ஆடினன் அழுதான்
தீங்கு தீர்மறை மொழிகளால் துதிபல செய்தான். 38

573 விஷ்ணு விநாயகரைத் துதித்தல்
ஐயா மறைமுடிவுந் தேராத ஆனந்த
மெய்யா பிரணவத்தின் உட்பொருளே வேழமுகக்
கையாய் வெளியாய் கரியானே பொன்மையாய்
செய்யாய் பசியாய் பெருங்கருணைத் தெய்வமே 39

574 நல்லோர்க்கும் வானோர்க்கும் நண்ணும் இடையூற்றுக்
கில்லாமை நல்க அவதரித்த எம்மானே
வல்லார் முலையுமையாள் ஈன்ற மழகளிறே
பொல்லார்க்கும் தானவர்க்கும் ஊறிழைக்கும் புத்தேளே 40

575 சூரனுயி ருண்டு சுரருலகங் காத்தளித்த
வீரனுக்கு முன்பிறந்த வித்தகா முப்புரமுஞ்
சேர வு ருத்த திருவாளன் ஈன்றெடுத்த
வாரணமே எந்தாய் வலம்புரிக் குஞ்சரமே 41

576 பண்ணியமும் வெண்கோடும் பாசாங் குசப்படையும்
நண்ணியசெங் கைத்தலத்து நாதா ஒருகோட்டுத்
தண்ணிய வெண்பிறைத் தாழ்சடையாய் மெய்யடியார்
எண்ணிய எண்ணியாங் கீந்தருளும் வள்ளலே. 42

577 வழிபடுவோர்க் கெய்ப்பிடத்தின் வைப்பே உமையாள்
விழிகளிப்ப முந்நீர் விளையாடுங் காலை
பொழிமதக்கை யூடு புகுந்துவரப் பெற்றேன்
இழிவகன்று மெய்த்தூய்மை எய்தினேன் யானே 43

578 அங்கப் பொழுதின் அடியேன் கரத்தகன்ற
துங்கப் பணிலம் உனைச்சூழுங் கணநாதன்
செங்கைத் தலத்துளதால் செல்வா எனக்கதனை
இங்கிப் பொழுதே அளித்தருளா யென்றிரப்ப. 44

579 விஷ்ணு பாஞ்சசன்னியத்தைப் பெறுதல்
வேண்டுந் திருநெடுமாற் கெங்கோன் வெளிநின்று
காண்டகைய பூத கணங்கரத்துக் கொண்டிருந்த
மாண்டபுகழ்ச் சங்கம் அளித்தருளி மாயோனே
ஈண்டு நினக்கின்னும் வேண்டுவதென் னென்றருள 45

580 முன்னாய புண்ணியகோ டீசர் திருமுன்பென்
றன்னோடிவ் வத்தித் தடங்கிரியில் வீற்றிருந்திங்
கெந்நாளும் எல்லார்க்கும் எவ்வரமும் ஈந்தருளாய்
மன்னாயென் றேத்த மகிழ்ந்தங்கண் வைகினனால் 46

581 ஒன்னலரை வாட்டும் உலவைப் படைத்தேவும்
பன்னகப்பூம் பாயல் திகிரிப்படைக்கோவும்
அன்ன நடைக்குன்ற மால்வரையின் ஆருயிர்கட்
கென்ன வரமும் அளித்தென்றும் மேவுவார்
(உலவை-கொம்பு; நடைக் குன்றம்- யானை) 47

582 மற்றிதனைக் கற்றோருங் கேட்டோரும் மாசிலர்க்குச்
சொற்றவரும் ஊறு தவிர்தென்றுந் தொல்லுலகில்

பெற்றமக வாதிப் பெருஞ்செல்வத் தோடுறைந்து
பற்றறுத்து மேலைப் பரபோகம் மேவுவரால். 48

ஆகத் திருவிருத்தம் - 582

----

10. சிவாத்தானப்படலம் (583 - 631)

கலிவிருத்தம்

583 அலம்புநீர் வாவிசூழ் அத்திமா மலைமிசை
வலம்புரி விநாயகன் வரவிது போதினான்
நலம்புரி பூசைசெய் நவில்சிவாத் தானமாம்
புலம்புரி பெருமையைப் புகலுதுங் கேண்மினோ 1

584 ஆதிநாள் சிவனிடத் துதித்தவன் அருளினாற்
பேதியா துலகெலாம் படைத்திடப் பெற்றுள
சீதநாண் மலர்மிசைத் திசைமுகன் றன்னைமால்
மூதுல கோடுமுண் டாக்கினன் முறைமையால் 2

585 நாரணனைப் படைக்க நான்முகன் வேண்டல்
அதுமனத் தெண்ணினான் அழுக்கறுத் திளநிலா
விதுமுடிப் பிரான்திருக் கயிலையின் மேயினான்
பொதுவறத் தொழுதனன் போற்றிநின் றுரைசெய்வான்
மதுமலர்ப் பொகுட்டணி மாளிகைப் பண்ணவன்
அழுக்கறுத்து-பொறாமைப்பட்டு. விது- சந்திரன்.
பொது அறத் தொழுதல்- முதல்வனைப் பிற தேவர்களில் ஒப்ப
ஒருவனாக வைத்து வணங்காமல், எவ்வுயிர்களுக்கும்
மேலான முழுமுதற் காவுளாகப் போற்றுதல். 3

586 பெருமநின் இடப்புறத் தரிதனைப் பெற்றனை
அருளொடும் வலப்புறத் தென்னைஈன் றளித்தனை
உருவவை குந்தமுஞ் சத்திய உலகமும்
இருவரும் பெற்றுளேம் எந்தைநின் னருளினால் 4

587 படைப்பதுங் காப்பதும் பணியெமக் காக்கினை
தொடைப்பொலங் கொன்றையந் துணர்துறுஞ் சடைமுடி
விடைக்கொடியப் பகவனே விருப்பொடு வெறுப்பினை
உடைத்தநின் னருட்கிரு வேங்களும் ஒத்துளோம் 5

588 பத்திசெய் துன்னருள் பெற்றுவெம் பாம்பணை
உத்தமன் என்னைஇவ் வுலகொடும் ஈன்றனன்
அத்திறத் தியானுமம் மாயனோ டகிலமுஞ்
சித்தனே படைக்குமா திருவுளஞ் செய்குவாய் 6

589 என்றசொற் செவிமடுத் தெம்பிரான் உரைசெய்வான்
ஒன்றுகேள் மைந்தனே உனக்கிது வேண்டுமேல்
சென்றுகாஞ் சியினெமைப் பூசைசெய் திருத்தியால்
மன்றவங் கெய்திநீ வேட்டவா வழங்குதும் 7

590 காஞ்சியில் பிரமன் பூசித்தல்
ஐயுறேல் என்றலும் அம்புயன் தாழ்ந்தெழுந்
தொய்யெனக் கச்சியிற் போந்துமை கோன்வளர்
கொய்பொழிற் புண்ணிய கோடியின் குணதிசை
எய்துதன் பெயரினா லிங்கமொன் றிருத்தினான் 8

591 போக்கரும் பிரமதீர்த் தப்பெயர்ப் பொய்கையொன்
றாக்கினான் அங்குநீ ராடிநல் வினைமுடித்
தூக்கமார் அன்பினான் மலரெடுத் துடையவன்
பூக்கமழ் சேவடிப் பூசனை செய்தபின் 9

592 பிரமன் வேள்வி செய்தல்
தீயவிர் குடங்கையான் திருவுளங் களிவரக்
காயழற் சோமயா கஞ்செயக் கருதினான்
ஆயவக் கருத்துணர்ந் தண்டரும் முனிவரும்
ஏயினார் ஆயிடை விண்ணவர் கோனொடும் 10

593 மங்கருந் திறல்மொழிக் கிழத்திவா னாட்டவர்
தங்களின் நீங்கிநீர் தன்னகத் துற்றனள்
பங்கயன் வேள்வியைப் பற்றுமக் காலையில்
துங்கமார் தருக்களில் தொக்கனள் என்பவே. 11

594 எழில்வளர் நாமகள் என்றுமிவ் வுலகிடை
முழவினில் வீணையில் முழங்குதீங் குரல்படுங்
குழலினில் இசையெனக் குலவுகின்றா றாளெனப்
பழமறை முழுவதும் பன்னுமிவ் வகையரோ 12

595 ஆதலிற் காண்கிலான் அயனுஞ்சா வித்திரி
வேதகா யத்திரி என்னுமின் னாருடன்
ஏதமில் தீக்கையுற் றிருமகச் சாலையுல்
போதலுங் கலைமகள் கேட்டுளம் புழுங்கினாள் 13

596 நாவின் கிழத்தி நதியாய் வருதல்
திருமகச் சாலையைப் பாழ்படச் செய்வலென்
றிருவிசும் பூழிநாள் இடித்தெனக் கொதித்தெழுந்
தொருநதி வடிவுகொண் டுருகெழத் தோன்றினாள்
கருநிலை உயிரெலாம் ஈன்றருள் காரணி.
படைத்தற் றொழிலுடைய சத்தியாகலின்
"உயிரெலாம் ஈன்றருள் காரணி" என்றார். 14

597 கலிநிலைத் துறை
மலர்மிசை வருதிசை முகனுயர் மகவினை புரியிடமே
அலவவ னுறைஉல கமுமுடன் அழிவுசெய் திடவெழல்போல்
பலகுமி ழிகளலை திரைநுரை பயில்வுற அகல்ககனத்
தலமிசை நிமிர்விசை யொடுவரு தகையது குலநதியே. 15

598 வரியளி யினமுளர் நறைமது மலரவன் மகவினையைப்
புரிவற இடமுத வியதொறு புவியிது எனவெகுளா
விரிபண மணிவிட அரவிறை வெருவர உடல்நெளிய
அரிலறு கடல்நிலம் முழுவதும் அகழ்வது குலநதியே 16

599 விரவிய மறைவிதி யுளிமக வினைபுரி உபகரணத்
திரவிய முழுதுத வினவிவை எனயெழு சினமதனால்
பரவிய புனல்நிறை கழனிகள் பலகய நிரைபொழிலின்
உரவியல் வளமுழு தழிவுசெய் துறுவது குலநதியே 17

600 ஒடிவறு மகமது தனிலவி உணவரும் இருசுடரை
இடைவழி யினிலெதிர் உறுதலும் எழுவெகு ளியினொடுகைப்
பிடியென உடன்விரை வொடுகொடு பெயர்வது பொரவிருகேழ்க்
கடிகெழு மரமலர் பலகொடு கடுகிடு வதுநதியே. 18

601 அயனிடை உறும்வெகு ளியினணை பொழுதிணை விழியவைசேந்
தியல்வது பொரஎரி மருள்குவ ளைகள்இடை யிடையொளிர
வெயெரென உறைசித றிடமுலை மிசையணி துகில்குழறித்
துயல்வரல் பொரவரை யொடுதிரை தொகவரு வதுநதியே 19

602 அவியுண நிறைசுரர் பலரையு மலைசெய எழுசெயல்போற்
கவிழ்தலை யனகுவ டுகளொடு வெதிர்களி னொடுகடுகிப்
புவிமுதல் அறவரு பிரளய நிலையுணர் புரையவருஞ்
செவியொடு விழிவெரு வரவரு திறலது குலநதியே 20

603 அள்ளவி நிறைகள முழுவதும் அழிவுசெய் தபினதனின்
உள்ளுற நடவென மிகுசின மொடுகற கறவழிபாற்
கள்ளிகள் பலபல கொடுவிடு கணைநுதி நிகரயில்வாய்
முள்ளுடை முதல்பல பலகொடு முடுகுவ துயர்நதியே. 21

604 மேற்படு கலைமகள் நதியென வேற்றுரு வுறுசால்பிற்
கேற்புற அவயவ மவைகளும் ஏத்தெழில் உருமாறித்
தோற்றிய வெனவறன் மிசைவரு தூத்திரள் மணிமலர்கள்
போற்றுறு பலகொடி யுடனெழில் பூத்தணை வதுநதியே 22

605 வருநெறி எதிருறு புரிசைகள் மாளிகை நிரைஅகமுற்
றுருமிடை யெனவதிர் தருமொலி யோடொரு நதிவடிவாய்ப்
பருவரல் செய்யவிம் முறைவரு பாரதி செயலதனை
முருகலர் அளியென இசைபயில் நாரத முனிகண்டான். 23

606 நாரத முனிவர் நதியின் வரவு கூறல்
வேறு
கண்டு செய்யசடை கட்டவிழ் ஓடி முனிவன்
புண்ட ரீகனை வணங்கியெதிர் நின்று புகல்வான்
அண்டர் நாயகநின் வேள்வியை அழிக்க முனிவு
கொண்டு வாணிநதி யாய்க்குறுகு கின்ற னளரோ 24

607 கடிது நீதடை இயற்றுதி யெனக்க ழறலும்
படியில் நான்முகன் உளத்திலுமை பங்கர் இருசே
வடியி ருத்தினன் அறிந்தனர் அனைத்தும் இறைவர்
நெடிய மாயனை விளித்திது நிகழ்த்த லுறுவார் 25

608 வேள்வி நீவரத ராசவுயர் வேள்வி இறைநாம்
வாழி அம்மகம் அழிப்பநதி வாணி வரலால்
காழ றக்கடிது காத்திடுதி என்று கருதார்
பாழி மும்மதில் அழித்தவர் பணித்த ருளலும்
விஷ்ணுவை யக்ஞும் என்றும் இறைவனை யக்ஞுபதி
என்றும் வேதங்கள் கூறும்.
காழ் வாணியின் தணியாக் கோபம். பாழி- வலிமை 26

609 நாரணன் நதியைத் தடுத்தல்
உந்து வேள்வியினை காப்பமனம் ஊக்கி எதிர்சென்
றைந்தி யோசனையில் நாகணை விரித்த தன்மிசை
மைந்து நீலமலை போல்வழி மறுத்து மலரோன்
தந்தை கண்வளர்தல் கண்டனள் கலைத்த லைவியே 27

610 கண்டு சேயிடை அகன்று நெறிகண்டு வடபால்
மண்டி யேகவது நோக்கியரி பாதி வழியின்
மிண்டி நாப்பண்விழி துஞ்சமலர் வாணி விலகிக்
கொண்ட வேகமொடு தென்திசை யுறக்கு றுகினாள் 28

611 பின்னும் அங்கவன் விடாதுபிணை கச்சி நகரந்
தன்னி டைக்குலை யெனக்கிடை கொளத்த வளமான்
முன்னர் நோக்கிமுடி சாய்த்துநனி நாணம் முதிர
அன்ன தென்திசையில் நீளிடை யகன்று விலகி 29

612 வேள்வி செய்கள மதன்குண திசைக்கண் விரவி
ஆழி யிற்செல நடந்தனன் அயன்றன் மனைவி
தாழ்வு தீர்ந்தயன் உகந்தனன் மகிழ்ந்து தலைவன்
சூழ்க ணங்களொடு மாயனெதிர் தோன்றி அருள்வான் 30

613 நதியும் அரியும் நற்பெயர் பெறுதல்
அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்
சொன்ன வண்ணஞ் செய்தநீ சொன்ன வண்ணஞ் செய்தவன்
என்ன வென்றும் ஓங்குதி இத்தி ருப்பெ ருநதி

மன்னு வல்வி னையெலாம் வாட்டு வேக வதியென
இந்நி லத்தி னிற்சிறந் தின்ப வாழ்வ ளிக்கவே. 31

614 இரவி ருட்கண் இந்நதி இப்ப திக்கண் எய்திடும்
வரவு காண நீயொரு வாள்வி ளக்கொ ளியென
விரவி னாய்வி ளக்கொளி விண்டு வென்ன மேவுகென்
றருளி யெந்தை இம்முறை வேள்வி காத்த ளித்தபின் 32

615 நன்னர் ஆற்று நீரென நண்ணி னாய்த ருக்களில்
மன்னி நிற்ப நோக்கிவன் றாரு விற்செய் தண்டினோ
டின்ன வாணி தன்னையேற் றேய்ந்த தீக்கை யுற்றனன்
துன்னு சீர்க்க லையினாற் சோமம் ஏற்ற பின்னரோ ௩௩
(வாணி முன்போலவே தருக்களில் சூக்குமமாகத் தங்கி யிருப்பப்
பிரமன் அம்மரத் தண்டால் தண்டு செய்து அதிலுள்ள கலைமகள்
அம்சத்துடன் இருந்து வேள்வி செய்யத் தொடங்கினான் என்றவாறு.) 33

616 இன்ன வட்ப குத்திநீ இருத்து விக்கெ னப்படும்
அன்ன வர்க்கெ னக்கிளந் தம்பு யத்தன் அக்கதை
நன்ம யித்தி ராவரு ணன்க ரத்த ளிப்பவம்
மின்னை வாங்கி மீட்டவர் வேதன் மாட்டி ருத்தினர்.
(இருத்து விக்கு- வேள்வியாசான். கதை- தண்டு.
மயித்திராவணந் இருத்துவிக்குகள் பதினாறு பேரில் ஒருவர்.) 34

617 வேறு
மீண்டு திசைமுகன் றன்பால் மேவிய வாணி மகிழ்ந்தாங்
கீண்டிய தன்னுருக் கொண்டே எச்சத் துணைவியு மாகிக்
காண்டகு பாங்கர் இருப்பக் காதலன் வேள்வி முடித்தான்
ஆண்டை விதிமுறைத் தெண்ணீர் ஆடினன் வல்வினை வென்றான். 35

618 கண்ணுதற் கடவுள் காட்சி கொடுத்தல்
அங்க ணிலிங்கத்தின் முன்ன ரணைந்து மனைவியர் மூவர்
துங்க வசிட்டன் முதலோர் சுராசுரர் சூழ்ந்து துதிப்பத்
தங்கும் அவைக்கண் இருந்து சம்புவை உள்ளத்தி ருத்திப்
பொங்கிய அன்பில் தியானம் புரிந்து வழிபடும் போது 36

619 வான இயங்கள் கலிப்ப மலர்மழை அண்டர் சொரிய
ஊனமில் சாமரை ஏந்தி உருத்திர மாதர் இரட்டப்
பான்மை யினாற்கந் தருவர் பாடி விருதெடுத் தோத
ஞான சனந்தர் முதலோர் நண்ணி இருபுடை யேத்த. 37

620 எண்டிசை யாளர் முடிகள் இணையடி தாங்கி நடப்ப
வண்டுளர் கோதை உமையை மடித்தல மீதுறக் கொண்டு
பண்டை மழவிடை ஏறிப் பண்ணவர் தம்பெரு மானும்
விண்டலம் ஏர்கொள எய்தி விழைதகு காட்சி யளித்தான் 38

621 கண்டு விரிஞ்சன் எழுந்து கரையறு காதல்கை மிக்குக்
கொண்ட புளகங்கள் மல்கக் குவித்தகை சென்னியில் ஏற
விண்ட மொழிகள் குழற இன்பவெள் ளத்திடை யாடி
மண்டனில் வீழ்ந்து வணங்கி மறைமொழி கொண்டு துதிப்பான். 39

622 நான்முகன் போற்றி செயல்
அடியவ ரிழைத்த குற்றம் அனந்தமும் பொறுப்பாய் போற்றி
கொடியவர் தம்மைச் செய்யுங் குற்றங்கண் டொறுப்பாய் போற்றி
ஒடிவறு வணக்க முற்றுங் கைக்கொளு முடையாய் போற்றி
முடிவிலா மொழிகட் கெல்லாம் வாச்சிய முதலே போற்றி. 40

623 சீதநீர் உலகம் போற்றுந் தேவர்க்குந் தேவே போற்றி
கோதற உண்மை காட்டுங் குரவர்க்குங் குருவே போற்றி
பூதநா யகனே போற்றி புரீசர்க்கும் ஈசா போற்றி
பாதியில் உமையை வைத்த பசுபதி போற்றி போற்றி 41

624 ஒருமுறை பத்து நூறா யிரமுறை உனதாள் போற்றி
மருவரும் பொருளே போற்றி மறுவலும் போற்றி போற்றி
இருள்நிற மிடற்றாய் போற்றி யென்றுநாத் தழும்ப ஏத்தித்
திருமலர்க் கடவுள் போற்றச் சிவபிரான் அருளிச் செய்யும் 42

625 இறைவன் வரங் கொடுத்தல்
உவந்தனம் மறையோய் உன்றன் பத்தியின் உறுதி நோக்கிச்
சிவந்தரும் எம்பால் நீமுன் வேட்டவா திருமா லோடும்
பவந்தரும் உலக மெல்லாம் படைத்தியால் என்று நல்கத்
தவந்திகழ் வேதன் மற்றும் இதுவொன்று தாழ்ந்து வேண்டும். 43

626 என்றனாத் தான மாக யானுறை இருக்கை தன்னை
உன்றனாத் தான மாகக் கோடலான் உம்பர் ஏறே
நன்றுமித் தானம் என்றும் நவில்சிவாத் தானப் பேரால்
நின்றிட இங்கு நாளும் நீயினி துறைதல் வேண்டும். 44

627 நின்னருட் குரியே னாகி நின்பணி தலைநின் றானா
உன்னடி யிணைக்கீழ்ப் பத்தி உலப்புறா தடியேன் என்றும்
நன்னெறி ஒழுகச் செய்யாய் நவில்சிவாத் தானத் தெய்தி
என்னரே யெனினும் நின்னை ஏத்தினோர் உய்யக் கோடி 45

628 உவாமுதற் சிறந்த நாளின் உடைதிரைப் பிரம தீர்த்தத்
தவாவுடன் ஆடிச் செய்யுங் கடன்முடித் தடிகேள் உன்னைத்
தவாதசீர்ச் சிவாத்தா னத்து வழிபடுந் தகையோர் செல்வக்
குவாலொடும் இனிது வாழ்ந்து முத்தியிற் கூடச் செய்யாய் 46

629 என்றிரந் தேத்த எல்லாம் அருள்புரிந் தெங்கோன்
ஒன்றினன் அயனும் மாலை உலகொடும் விழுங்கி மீளத்
தொன்றுபோல் முறையான் நல்கித் துகளறு சிவாத்தா னத்தின்
மன்றவன் அருளான் முன்னர் வைகினன் உவகை கூர்ந்து. 47

630 எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
முந்துற மனத்தைத் தேற்றினன் அதன்பால் முழங்கு காயத்திரி யதனில்
சந்தைகள் அவற்றிற் சாமந் தன்னிடை யெசுர்களங் கவற்றின்
மைந்துடை நெடுமா லவனிடைப் பைங்கூழ் பயிர்களின் மதியமம் மதியின்
உந்துறும் பசுக்கள் பசுக்களின் மகவான் உவனிடை உலகெலாந் தந்தான்.
படைப்பு முறை கூறப்பட்டது. பிரமன் முதலியோர் இறைவனின்
அருளைப் பெற்றுப் படைக்கும் படைப்பு முறைகள் பல்வேறு
வகைப்படும் என்பது இதனாற் பெறப்பட்டது. 48

631 இம்முறை ஒருவர் ஒருவரைப் படைத்துச்
செருக்கும்மற் றிவர்களைப் பரமென்
றும்மையால் வினையான் மருளுநர் மருள்க
உண்மைநூல் உணர்ந்தருள் கூடுஞ்
செம்மையோ ரெல்லாம் விடமிடற் றடக்கித்
தேவரைப் புரந்துயர் குணங்கள்
மும்மையுங் கடந்த முதல்வனே யெவர்க்கும்
மூலகா ரணனெனத் தெளிவார் 49

ஆகத் திருவிருத்தம் - 631

----

11. மணிகண்டேசப் படலம் (632 - 698)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

632 சிமிறுகா லுழக்க முகையுடைந் தலர்ந்து
நெட்டிதழ் வாய்தொறும் நறவம்
உமிழ்மலர்த் தடஞ்சூழ் திருச்சிவாத் தானத்
துண்மையைத் தெரிந்தவா றுரைத்தாம்
அமிழ்தமும் கைப்பக் குழாங்குழா மாகி
அறிஞர்தாம் கழகங்கள் தோறும்
தமிழ்தெரி காஞ்சி வரைப்பினில் மணிகண்
டேச்சரத் தலத்தியல் புரைப்பாம் 1

633 தேவரும் அசுரரும் திசைமுகனை வேண்டல்
பாட்டளி உளரும் கற்பக நறுந்தார்ப்
பனிமுடிக் கடவுளர் தாமும்
வாட்டிறல் படைத்த அசுரரும் முன்னாள்
வல்வினை இறப்பினுக்கஞ்சி
வேட்டனர் சாவா மருந்தினைப் பெறுவான்
வெறிநறாக் கொப்புளித் தலர்ந்த
தோட்டணிக் கமலக் கிழவனை எய்தித்
துணையடி பழிச்சிநின் றுரைப்பார். 2

634 முக்குணப் பகுப்பின் மூவுருக் கொண்டு முத்தொழில்
இயற்றிப்போய் எங்குந்
தொக் நின் விழிப்பின் இமைப்பினில் எமக்குத்
தோற்றமும் ஒடுக்கமும் ஆமால்
ஒக்கநாம் இறப்புக் கஞ்சிவந் தடைந்தேம்
உலப்புறா திருந்துபோர் புரியத்
தக்கதோர் உபாயந் தெரித்தெமக் குரையாய்
தலைவனே என்பது கேட்டு 3

635 மடநடைக் கலைமான் இளமுலை திளைக்கும்
மாண்பினான் அவரொடும் எழுந்து
நடலைதீர் காட்சி வைகுந்த வரைப்பின்
நண்ணுபு விழியுறக் கண்டான்
படவரா அணையின் முனிவரர் பழிச்ச
மலர்மகள் பதாம்புயம் வருட
அடர்சிறைக் கலுழன் முதலியோர் சூழ
அறிதுயில் அமர்ந்தநா யகனை 4

636 திசைமுகன் முதலோர் திருமாலுக் குரைத்தல்
கண்டுநாத் தழும்பத் தனித்தனி துதித்துக்
கண்துயில் எழுப்பிமுன் வணங்கி
முண்டகன் முதலாஞ் சுராசுரர் குழுமி
மொழிவரால் இறப்பினுக் கஞ்சி
ஒண்டளிர்ச் சரணஞ் சரணமென் றடைந்தேம்
உலப்பினைக் கடக்குமா றெமக்குத்
தண்துழாய் அலங்கற் கருணையங் கடலே
சாற்றென நாரணன் எழுந்து 5

637 நெடிதுபோ தெண்ணிச் செய்வகை துணிந்து
நீயிர்மற் றஞ்சலிர் இனிநாம்
முடிவுறா திருப்பக் கடல்கடைந் தெடுத்து
முனிவறப் பருகுவாம் அமிழ்தம்
கடிபடும் அமிழ்தம் பருகிடின் இறப்பைக்
கடக்கலாம் என்றலுங் களிகூர்ந்
தடியிணை வணங்கிக் கடையுமா றெவ்வா
றளக்கரை எனவினா யினரால் 6

638 இந்திரை கொழுநன் உளத்திடை எண்ணி
எறிபுன லருவியஞ் சாரல்
மந்தரப் பறம்பு மத்தென நாட்டி வாசுகி
கயிறெனப் பூட்டிச்
சுந்தரத் திருபாற் கடலினைக் கடைந்து
சுவையமிழ் தெடுத்துமென் றுரைப்ப
அந்தநாள் அவர்தாம் பெற்றபே ருவகை
யாரெடுத் தியம்பவல் லவரே 7

639 திருப்பாற்கடல் கடைதல்
கரைபொரு திரங்கும் வெண்டிரைத் திருப்பாற்
கடலிடை யாவரும் எய்தி
நிரைமணிக் குவட்டு மந்தரம் நிறுவி
நெளியுடல் வாசுகி சுற்றி
வரைபடு திரள்தோள் அசுரருஞ் சுரரும்
வலிப்புழி யவர்தமை நோக்கி
விரைநறாத் துளிக்கும் பசுந்துழா யலங்கல்
விண்ணவன் ஒன்றுபே சுவனால் 8

640 இருதிறத் தவருள் வான்சுவை யமிழ்தம்
எறுழினாற் கடந்தெடுத் தவரே
பருகிடத் தகுமால் ஏனையோர் எய்தற்
பாலதன் றென்பது கேட்டுப்
பொருதிறல் அசுரர் மகிழ்ந்தெழுந் தார்த்துப்
பொறியரா இருபுடை பற்றித்
தருவலி மிகையால் ஈர்த்தன ரசலம்
தன்பெயர் நாட்டிய தன்றே 9

641 இயக்க லாற்றாமை யிளைத்த தானவரை
யெதிருறுங் கடவுளர் நோக்கி
வியத்தக யெழுந்து நீரினி விடுமின்
விடுமினென் றெய்தியவா சுகியை
வயத்துடன் பற்றி ஈர்த்தனர் அவரும்
வலியிழந் தெய்த்தனர் நின்றார்
செயத்தகுந் திறமே தினியென யாருஞ்
சிந்தையிற் கவலைகூர் பொழுது 10

642 வலனுயிர் செகுத்த வானவ னுயிர்த்த
வாலியாங் குரக்கினத் தலைவன்
பலகலிடத்துஞ் சென்றுபாண் டரங்கன்
பதாம்புய மருச்சனை புரிவான்
புலனுயர் சிறப்பின் ஆயிடை இயல்பாற்
போதலும் மாலயன் முதலோர்
நலமுற நோக்கி உவகைமீ தூர நல்வர
வேற்றுநின் றனரால். 11

643 வந்தவன் அயனை மாயனை வணங்கி
வானவர்க் கஞ்சலி அளித்துச்
சிந்தனை ஒருக்கி நீரிவண் முயலுஞ்
செயலிது வென்னென வினவக்
கந்தமா மலரோன் உள்ளவா றுரைத்துக்
கருதருந் தெய்வமிங் குன்னைத்
தந்ததா லெமக்குநீ துணைசெய்யத்
தகுமென இறுத்தன னவனும். 12

644 பெருவலி படைத்த சுராசுரர் குழுமிப்
பெறலருந் திறத்தினில் எளியேன்
ஒருவனோ வல்லேன் யாமெலாம் ஒருங்குற்
றுததியைக் கடைதுமேல் தெய்வந்
தருவது காண்டும் எனநகைத் தியம்பித்
தானவர் கடவுள ரெல்லாம்
வருகென விளித்து வாலிமா சுணத்தின்
வாற்புறம் பற்றிநின் றீர்த்தான் 13

645 பருங்கொலைப் படத்தை அசுரருஞ் சுரரும்
பற்றினர் தனித்தனி ஈர்த்தும்
ஒருங்குநின் றீர்த்தும் ஆற்றலா துடைந்து
தன்புடை ஒதுங்குதல் காணூஉக்
கருங்கழல் வாலி விடுமின்நீர் என்னாக்
கட்செவி வாலமும் பணமும்
இருங்கையிற் பற்றி முறுகுற வாங்கி
ஈர்த்தனன் கடைந்தனன் புணரி 14

646 ஒருகரம் முடக்கி ஒருகரம்நீட்டி உவவுநீர்
மதுகையிற் கடைபோ
தருவரைக் குடுமி மந்தரங் கடலுள்
ஆழ்தலுங் கச்சப வடிவாய்த்
திருமறு மார்பன் தாங்கவச் சயிலம்
தெண்கடல் மீச்செல மிதப்பக்
கருமுகில் வண்ணன் கரமிசை நீட்டிக்
கனங்கொள இருத்தினன் வரையே 15

647 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
இருத்திய பின்னரி யேறும் இடம்வல மாக வரையைத்
திரித்துக் கடுகச் சுழற்றித் தெண்டிரை வேலை அலறிக்
கரித்து விரித்துப் பரந்து துள்ளிக் கொதித்தெழுந் தாட
வருத்திக் கலக்கி மறுக வலித்துக் கடைந்திடு காலை 16

648 ஆலாலத் தோற்றம்
ஆற்றரி தாகி இளைப்புற் றரவிறை வாயின் நுரைகள்
காற்றி உயிர்ப்பு விடலுங் கடுஞ்சுடு நீர்க்கட லெங்கும்
தோற்று நுரைகள் பரம்பித் தொக்க கலப்பிடை நின்றும்
கூற்றுறழ் ஆலால மென்னுங் கொடுவிடந் தோன்றிய தன்றே 17

649 அளக்கர் முழுதும் வறப்ப அண்ட கடாகம் அழற்றத்
துளக்கில் உயிர்த்தொகை முற்றுஞ் சுட்டெழும் வல்விடத் தீயின்
கிளக்கரு வெம்மை கதுவிக் கேழுடல் வாடி வெதும்பி
விளக்க முறும்புகழ் வாலி வெரீயினன் ஓட்ட மெடுத்தான் 18

650 வருகனல் வல்விடந் தாக்கி மாயவன் வெண்ணிற மேனி
கருகினன் அன்றுதொ டங்கிக் கரிய னெனப்பெயர் பெற்றான்

திருமல ரோனுடற் பொன்மை தீர்ந்த புகைநிறம் உற்றான்
வெருவு திசைக்கிறை யோரும் வேற்றுரு வெய்தி அழுதார். 19

651 தேவர்கள் திருக்கயிலையை அடைதல்
யாரும் பதைபதைத் தோட்ட மெடுத்தினிச் செய்வதென் னென்று
சார்பு பிறிதொன்றுங் காணார் தாளோடு தாள்க ளிடற
நாரண னேமுதல் வானோர் நண்ணினர்க் கின்ப மளிக்குஞ்
சீர்கெழு வெள்ளிக் கயிலைத் திருமலை நோக்கி நடந்தார். 20

652 வெங்கதிர் தாக்க உடைந்தோர் மென்னிழல் சேர்ந்தெனச் சென்று
மங்கல வெற்பினை எய்தி வஞ்ச விடத்துயர் நீங்கி
அங்கண் வரையை வணங்கி அருளொடும் ஏறி இளங்கால்
தங்கிய போக புரமுன் சற்றிளைப் பாறி இருந்தார். 21

653 வேறு
படைத்தபெருந் துயர்நீங்கி நாற்றிசையுங்
கண்விடுத்துப் பார்ப்போர் அங்கண்
விடைக்கொடியோன் திருக்கயிலை விரிசுடர்வெண்
கதிர்நீட்டும் விளக்கந் தன்பால்
அடைக்கலமென் றுறுந்தம்மைத் தொடர்ந்துவருங்
கொடுவிடமங் கணைவு றாமைப்
புடைத்துந்தித் தள்ளுவான் நீட்டுதடங்
கைகளெனப் பொலிவ கண்டார் 22

654 கடலகடு கிழித்தெழுந்த விடவேகம்
ஆற்றாது கழிய நொந்தார்
இடர்பெரியர் அளித்தக்கார் அந்தோவென்
றிரங்கினபோல் இலகும் வெள்ளித்
தடவரைமேல் தூங்கருவி பனித்திவலை
நீர்தங்கள் முகத்து வீசப்
படரும்நெடுந் தடங்கொடிகள் சாந்தாற்றித்
தொழில் செய்யும் பான்மை கண்டார். 23

655 அச்சமுற வருவிடத்தை யானெடுத்துப்
பருகுவலென் றாற்றல் சாலப்
பச்சைவரை உயர்கயிலைப் பறம்புவா
யங்காந்த பரிசே போலச்
செச்சைமணி கிடந்திமைக்கும் முழைகள்தொறும்
வெண்ணீறு திகழப் பூத்த
பொச்சமிலா முனிவர்குழாம் நிரைநிரையா
வீற்றிருக்கும் பொலிவு கண்டார் 24

656 அழுந்தாழிப் புனலகத்து வடவையுமக்
கடுவெம்மைக் காற்றா தங்கண்
எழுந்தோடி முன்னாகத் திருக்கயிலைப்
பருப்பதத்தில் எய்தி முன்னர்

விழுந்தாறு தன்னில்வரங் கிடப்பதென
வயங்கும் ஒளிமேவு செக்கர்ச்
செழுந்தாம மணிபடுத்த நெறிநோக்கி
யந்நெறிமேற் சேற லுற்றார். 25

657 இந்திரனார் பட்டதுயர்க் குளமிரங்கி
அவரூரும் எழிலிசேர
வந்தணுகி எந்தைபிரான் எதிர்நின்று
முறையிட்டான் மான முன்னர்
முந்துகுட முழமுதலாம் பேரியங்கள் பலமுழங்கு
முழக்கங் கேட்டுச்
சிந்தைநனி களிகூரச் சார்ங்கனயன்
முதலியோர் திளைத்துச் சென்றார். 26

658 யாமெய்தி முறையிடும்போ தருள்தருமோ
முனிந்திடுமோ எம்மான் என்று
நாமெய்திச் செல்வோர்கள் ஆங்காங்குப்
பூதகண நாதர் கூடித்
தோமெய்திப் பிழைத்தோருஞ் சரணடையின்
அருள்சுரக்கு மெங்கோன் என்று
தாமெய்தித் தம்மியல்பிற் புகழெடுத்தோ
துவகேட்டுத் தளர்வு தீர்ந்தார். 27

659 தம்மினத்தோர் வரவுதனை முன்னெய்தி
அறிவிப்பச் சார்வோரென்ன
அம்மலைவாழ் எண்ணிலா அரிபிரமர்
சேவைசெய்யும் அமையம் பார்த்துக்
கொம்மைமழ விடைப்பெருமான் கோயிலினுட்
சென்றணையக் குறித்து நோக்கி
விம்மியெழும் பெருமகிழ்ச்சி தலைசிறப்ப
மாலயனும் விரைந்து செல்வார். 28

660 எம்பிரான் உருக்கொண்டங் குறைவோரை
அவனெனச் சென்றெய்தி யோர்பால்
அம்பிகையி லாமையினால் அவனல்லர்
எனத்தெளிந்தே அப்பால் ஏகிச்
செம்பதுமை வளர்மார்பன் அயன்முதலாம்
யாவர்களுஞ் சேர ஈண்டி
நம்பனமர்ந் தினிதுறையும் திருக்கோயிற்
கடைத்தலையை நண்ணி னரால். 29

661 கணங்கள்மிடை முதல்தடையில் தடையுண்டு
நின்றனர்கள் கரும தேவர்
உணங்குதயித் தியர்இரண்டிற் கடவுளர்கள்
மூன்றிலொரு நான்கு தன்னில்

அணங்கறுசாத் தியர்முதலோர் மருத்துக்கள்
முனிவரெலாம் ஐந்தில் ஆறில்
நிணங்கமழ்வேல் திசைக்கிறைவர் எண்மர்களுந்
தடையுண்டு நின்றார் அன்றே. 30

662 இறைவனை வணங்கல்
தாமரையோன் திருமாலுந் தடையின்றி
அணைந்துதனித் தடையின் வைகும்
தேமருதார் நந்திபிரான் அடிபணிந்தார்
அவன்கொண்டு செலுத்தச் சென்று
காமருசீர் அரம்பையர்கள் ஆடலொடு
பாடலறாக் கடியார் செல்வப்
பூமருபே ரவைநாப்பண் அமர்ந்தருளும்
பெருவாழ்வின் பொலிவைக் கண்டார் 31

663 கண்டுபெருங் களிகூர்ந்த கணநாதர்
பிரம்படியிற் கலங்கி ஏங்கி
மண்டியபே ரச்சமுடன் அன்புமிரு
புடையீர்ப்ப வணங்கித் தாழ்ந்தே
அண்டனெதிர் நீளிடைநின் றஞ்சலிசென்
னியிலேற விழிநீர் வாரக்
கொண்டமயிர்ப் புளகமுறப் பலமுறையும்
பணிந்தெழுந்து குடந்தம் பட்டார் 32

664 கொச்சகக் கலிப்பா
தூரத்தே இவர்நிற்ப அணித்தாகத் தொழுதணைந்து
வாரத்தால் நந்திபிரான் மலரோனுந் திருமாலுஞ்
சேரத்தாம் வந்ததிறம் விண்ணப்பஞ் செயக்கொன்றை
ஈரத்தா ருடையானும் ஈண்டவரை தருகென்றான் . 33

665 நந்திபிரான் திருப்பிரம்பை அசைத்தருள நாண்மலர்மேல்
அந்தணனும் நெடியோனும் அஞ்சலிசேர் கரத்தோடும்
வந்தணுகி மருங்குறலும் மணிநிலா நகைமுகிழ்ப்பப்
பைந்தொடியாள் ஒருகூற்றிற் பரம்பொருள்மற் றிதுகூறும். 34

666 மாயன்நீ இருந்தைஉரு வாய்த்தனையென் மலர்மேவும்
தூயநீ புகையுருவந் தோற்றினையென் னென்றருளும்
ஆயபொழு தாண்டாண்டுக் கணநாதர் அலைப்பமெலிந்
தேயமுறை முறையிட்டார் புறம்நின்ற இமையவர்கள்
(இருந்தை- கரி) 35

667 ஆங்கவர்கள் மிகமுழக்கும் அரவோசை திருச்செவியேற்
றீங்கிதெவன் என்றருள் அம்புயத்தோன் எதிர்வணங்கிப்
பாங்குடைய சுராசுரருன் பாதங்கள் தொழப்போந்தார்
பூங்கழற்கால் வெம்பூத கணந்தடுப்பப் புறம்நின்றார். 36

668 விளித்தருளிக் கருணைசெய வேண்டுமெனத் திருநோக்கம்
அளித்தெந்தை நந்திதனைப் பணித்தருள அவனெய்தித்
தெளித்தெழுபல் கணத்தோரைத் தடுத்துள்ளாற் செல்கவெனத்
துளித்தமதுப் பிரம்பசைத்துச் சுராசுரரைப் புகுவித்தான். 37

669 உய்ந்தனமுய்ந் தனமென்றே உம்பர்களுந் தானவரும்
முந்திமணி வாய்தலிடை முடிநெருங்க நுழைந்தேகி
எந்தைபிரான் வீற்றிருக்கும் ஓலக்கம் எதிர்நோக்கிப்
புந்திநிறை களிகூரத் தொழுதெழுந்து போற்றினார். 38

670 பிரமன் முறையீடு
அங்கவரை யெதிர்நோக்கி நகைத்தருள்கூர்ந் தருள்வாரி
பங்கயத்தோய் உருமாறி முகஞ்சாம்பி மெய்பனிப்ப
இங்கிவர்கட் குற்றதெவன் என்றருள மறைப்புத்தேள்
செங்கையிணை முகிழ்த்திறைஞ்சி விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். 39

671 ஐயனே அடியேங்கள் அறியாமைத் தொடக்குண்ட
கையரேம் ஆதலினுன் கண்ணருள் பெற்றெய்தாது
வெய்யநறுஞ் சுவையமிழ்தம் பெறற்பொருட்டு வெவ்வினையேம்
பையரவான் மந்தரத்தாற் பாற்கடலைக் கடைந்தேமால் 40

672 துன்றியதீஞ் சுவையமிழ்தந் தோன்றாது விடந்தோன்றி
இன்றுசரா சரமனைத்து மெரிசெய்து நீறாக்கிற்
றன்றினரூர் எரித்தாயுன் அருளன்றி முயல்வதெலாம்
ஒன்றொழிய வொன்றாமென் றுரைக்குமொழி மெய்யாமே. 41

673 இற்றொழிந்தோர் ஒழியவே றெஞ்சியயாம் சிலர்வந்திங்
குற்றனம்வண் ணமும்மாறி உயங்கினேம் நீயலதோர்
பற்றிலேம் இவ்வளவில் உலகமெலாம் பாழாகும்
சற்றுமினித் தாழாது தண்ணளிசெய் திரங்காயால் 42

674 இதுபொழுது காத்திலையேல் எமக்கிறுதி இன்றேயாம்
விதுமுடித்த பெருங்கருணை வெள்ளமே என்றிரந்தான்
மதுமலர்த்தார் விண்ணவரும் மனங்கலங்கி முறையிட்டார்
அதுவுணர்ந்தெம் பெருமானும் அஞ்சலிர் என்றருளி. 43

675 சிவபெருமான் நஞ்சுண்டருளல் - கலிநிலைத்துறை
இருந்த வாறுளத் தெண்ணினான் மலர்க்கரம் நீட்டக்
கருந்த ழற்கடு கமலமீச் சிறையளி கடுப்பப்
பெருந்தி ருக்கரத் தெய்தியோர் செய்துபே ராளன்
திருந்து பார்வையிற் சிற்றுரு வாயடங் கியதால். 44

676 அண்டர் மாலயன் உலகெலாம் அதிர்வுறப் பரந்து
மண்டு வெஞ்சினக் கடுவலி போய்மலர்க் கரத்தின்
ஒண்ட ளிர்ப்பதத் தடியவர் சிந்தைபோ லொடுங்கக்
கண்ட யெம்பிரான் பெருமையார் கட்டுரைத் திடுவார் 45

677 தன்னடித்தொழும் பாற்றுமோர் தமிழ்முனி கரத்தில்
உன்னு முன்கடற் புனலெலாம் உழுந்தள வாமேல்
அன்ன தெண்கடல் தோன்றிய பெருவிடம் அம்மான்
பொன்ன லர்க்கரத் தடங்கிய தென்பதோர் புகழோ 46

678 சேயி தழ்த்தடம் பங்கயக் கரத்திடைச் சிவணுங்
காயும் நஞ்சினைக் காண்தொறும் பதைக்கும்வா னவரைப்
பாயு மால்விடப் பண்ணவன் பரிந்தெதிர் நோக்கித்
தூய வெண்ணிலாக் குறுநகை முகிழ்த்தனன் சொல்வான். 47

679 செறியும் நஞ்சினை உண்குமோ சேயிடைச் செல்ல
எறிகு மோபுகல் மின்களென் றருள்செய இமையோர்
வறிது மூங்கையர் போறலும் ஒருபுடை மணந்த
நெறிக ருங்குழல் மலர்முகம் நோக்கினன் நிகழ்த்தும் 48

680 அரிவை கேட்டியிக் கொடுவிடம் அகிலமும் ஒருங்கே
எரிம டுத்ததுன் பார்வையால் இன்னமு தாமால்
புரிவ தொன்றிலை பருகினாற் புகறிநீ என்ன
வரிவி ழிக்கடை தோய்மணிக் கனங்குழை மடமான். 49

681 உலகெ லாந்தரும் அன்னையவ் வுலகின்மேல் வைத்த
அலகி லாபெருங் கருணையாற் கொழுநன்மாட் டமைந்த
தலைமை யன்பினான் மலர்முகம் ஒருபுடை சாய்த்துக்
குலவு செங்கையின் விடத்தினை நோக்கினள் குறித்து. 50

682 மாழை யுண்கணி நோக்கலும் திருவுளம் மகிழ்ந்து
பாழி மால்விடை கொடிமிசை உயர்த்தருள் பகவன்
ஏழை வானவர்க் கிரங்கியே இனிதுகண் ணோடி
ஆழி வல்விடம் பருகினான் அகிலமும் உய்ய 51

683 பருகு வெங்கடு மிடற்றிடை யேகுழிப் பாரா
மரும லர்ப்பிரான் முகுந்தனே வஞ்சநஞ் செம்மான்
திருமி டற்றினுக் கழகுசெய் தமரர்சே யிழையார்
அருமி டற்றுநூல் காத்தது காண்கென அறைந்தான் 52

684 மிடற்றுச் செக்கர்வான் மிசைவிடக் கருமுகி லுறநோய்
கெடத்த ளிர்த்தபைங் கூழெனச் சுராசுரர் கெழுமிக்
கடற்பெ ரும்புனல் உடைத்தெனக் காதல்மீக் கூர
அடற்க ணிச்சியோய் சயசய போற்றியென் றார்த்தார் 53

685 நாரணாதியர் கிளர்ச்சியை நோக்கிநன் கருளிக்
கோர வல்விடம் மிடற்றிடை அமைத்தனன் குழகன்
ஆர வாயிடை வயிற்றிடை யன்றிமற் றிடைக்கண்
ஆர மைத்திட வல்லவர் அமிழ்தமே யானும். 54

686 சகமெ லாம்பொடி படுத்தெழுந் தழல்விடம் மிடற்றில்
திகழ வைத்தனன் முப்புரம் எரியெழச் சிரித்தோன்
அகல ருந்திறத் தெண்குணம் நிறைந்தபே ராண்மைப்
பகவன் மேன்மைமற் றெம்மனோர் அளவிடற் பாற்றோ 55

687 கந்த ரத்திடை யடக்கிய கறைவிடங் காணூஉச்
சுந்த ரத்திரு மாலயன் சுராசுரர் முனிவர்
இந்தி ராதியர் கவலைதீர்ந் தெண்ணருங் களிப்பால்
சிந்தை அன்பொடும் அஞ்சலி சென்னிமேற் கொண்டு 56

688 நீல கண்டனே போற்றியெண் குணங்களால் நிறைந்த
மூல காரணா போற்றிமுன் சிறுவனுக் கிரங்குங்
கால காலனே போற்றியின் றெம்முயிர் காத்த
ஏல வார்குழல் பங்கனே போற்றியென் றிசைத்தார் 57

689 என்ற போதருள் சுரந்துமக் காற்றலின் றளித்தேம்
தொன்று போற்கடல் கடைந்துவான் சுவையமிழ் துண்பீர்
பொன்றி லீரெனத் திருவருள் புரிந்தனன் புனிதன்
ஒன்று பின்னரும் வேண்டுவர் மால்முதல் உம்பர். 58

690 பொதுமை நீத்துநின் திருவடிக் கன்புபூண் டொழுகக்
கதுவு நின்னருள் நாள்தொறும் எம்வயிற் கலப்ப
விதுமு டிச்சடை வள்ளலே அருளென வேண்ட
அதுவ ழங்கினன் விடைகொடுத் தருளினன் அமலன் 59

691 விஷ்ணு வாதியோர் சிவபூசையால் பிறவாநலம் பெறல்
மீண்டு மாலயன் முதலிய விண்ணவர் குழுமி
ஈண்டு நம்பொருட் டிருள்விடம் பருகினன் இறைவன்
பூண்ட விப்பெரும் பிழையறும் படிசிவ பூசை
யாண்டு செய்துமென் றெண்ணினர் தெளிந்தனர் இதனை. 60

692 தலமும் தீர்த்தமும் மூர்த்தியும் சிறந்தமெய்த் தானங்
குலவு காஞ்சிமா நகரமாம் அந்நகர் குறுகி
நலமு றச்சிவ பூசனை உஞற்றிடின் நசியா
அலகில் பாவமும் நசிக்குமென் றப்பதி யெய்தி. 61

693 அன்று தம்முயிர் அளித்தது மணிகண்ட மென்னும்
நன்றி யான்மணி கண்டநா தப்பெயர் இலிங்கம்
வென்ற புண்ணிய கோடிநா தர்க்குமேல் பாங்கர்
ஒன்றும் அன்பினால் இருத்தினர் பூசனை உஞற்றி 62

694 மணிகண் டேசர்தம் அருளினால் வன்பிழை தவிர்ந்து
பணியி னாற்கடல் கடைந்தமிழ் தெடுத்தனர் பருகித்
தணிவில் வெஞ்சினத் தானவர் தமைத்துரந் தகற்றிப்
பிணியும் நீங்கினர் இறப்புறாப் பெருநலம் பெற்றார். 63

695 பணாமணீசர் வரலாறு
அத்த லத்திடைத் தன்பிழை அகலவா சுஇயும்
பத்தி யிற்பணா மணீசனைப் பண்புற இருத்திச்
சுத்த நீர்நிறை அனந்ததீர்த் தத்தடந் தொட்டு
நித்தம் அக்கரைக் கண்ணிருந் தருச்சனை நிரப்பி 64

696 பணாம ணீசனைத் தன்பண மணிகளாற் பரவி
நணாவ சகத்தமர் நம்பனே நலிவுசெய் விடத்தை
உணாவெ னக்கொளும் உத்தமா எனத்துதித் துமையாள்
மணாளன் மேனியில் இழையெனப் பயில்வரம் பெற்றான். 65

697 கொங்க லர்ந்தபூந் துணர்தொறும் நறுநறாக் கொழிக்கும்
பொங்கர் சூழ்கலிக் கச்சியுட் பழமறைப் பொருளாய்
அங்கண் வாழ்மணி கண்டனை அருச்சனை ஆற்றித்
துங்க முத்தியிற் சேர்ந்தவர் தொகுப்பினெண் ணிலரால் 66

698 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
அடுங்காலம் இதுவென்ன விடமெழலும்
நனிவெருவி அயன்மால் ஏனோர்
கொடுங்காலன் றனைக்குமைத்த குரைக்கழற்கீழ்ச்
சரண்புகுதக் கொதித்து வாழ்நாள்
பிடுங்காமல் அருள்புரிந்த பரம்பொருளை
யன்றியுமோர் பிரானுண் டென்ன
நடுங்காதார் தமைக்காணப் பெற்றிடினும்
என்னுளம் நடுங்கும் மாதோ 67

ஆகத் திருவிருத்தம் 698

----

12. சார்ந்தாசயப் படலம் (699 - 750)

கலிவிருத்தம்

699 வளைந்த பாப்பணி அணிமணி நாயகனாம்
முளைத்த வெண்பிறைக் கண்ணியோன் வரவிது மொழிந்தாம்
விளைத்த சூலீனால் இளைத்துறும் வியாதனைக் காத்த
இளைத்துச் சார்ந்தவர் சார்பினான் வரவினி யிசைப்பாம் 1

700 வியாதன் பொய்யுரை கிளத்தல்
பராச ரப்பெயர் முனிவரன் பழுதறு வரத்தால்
தராத லத்திடைத் தோன்றிநான் மறைதனிப் பதினெண்
புராண மேனவும் பகுத்துயர் புரவுபூண் டோங்கிப்
பிரானெ னத்தகும் வியாதனாம் பெரியவன் மேனாள் 2

701 கொடிய பாதகக் கலியுகம் வருநிலை குறித்துப்
படியில் யாங்கினிச் செல்வதென் றஞ்சிமெய் பனித்துக்
கடிந றும்புனற் கங்கைசூழ் காசியின் எய்தி
முடிவில் மாதவஞ் செய்துவீற் றிருந்தனன் முறையால் 3

702 அங்கண் மெய்த்தவர் யாவரும் அவனடி வணங்கி
இங்கெ மக்குநீ மறைமுடி யுண்மையீ தென்னச்
செங்கை நெல்லியின் தெளிவரத் தெருட்டுகென் றிரந்தார்
வெங்கொ டும்பகை வினைக்குறும் பெறிந்துயர் வியாதன். 4

703 மிருதி நூல்புரா ணத்தொகை வேதநூல் அங்கம்
இருவ கைப்படு நியாயமா யுள்மறை எழிற்கந்
தருவ வேதம்வில் வேதமோ டருத்த நூல் இவற்றின்
பொருளின் உண்மைமற் றிதுயிது வெனத்தனி புகன்றான். 5

704 பெருவ லித்தவ முனிவரர் கேட்டுளம் பிறழா
தொருவ ழிப்படத் துணிந்தொரு வார்த்தையின் எமக்குச்
சுருதிநூல்முடி பிதுவெனத் தொகுத்துரை என்றார்
மருளின் மூழ்கிய சிந்தையின் வியாதமா முனிவன் 6

705 வியாசர் பொய் கூறல்
உறுவர் யாரையும் நோக்கிமுன் உரைக்குமா றாகத்
தறுகண் ஆண்மையிற் கூறுதல் உற்றனன் தவத்தீர்
அறிவு நூலெலாம் பன்முறை யாயினுந் தெளியப்
பெறுவ தொன்றது நாரண னேபரப் பிரமம் 7

706 வண்ண மாமறை நூற்குமேல் நூலிலை மதியோர்
எண்ணு கேசவன் றனக்குமேல் தெய்வமும் இல்லை
கண்ணும் எவ்வகை நூல்கட்குந் துணிபிது காண்மின்
உண்மை உண்மையீ தெனக்கரம் எடுத்துநின் றுரைத்தான் 8

707 கேட்ட மாதவர் வெரீயினர் கிளர்மறைப் பொருட்குக்
கோட்ட மாமிது எம்மனோர் கோட்டக்க தன்றால்
நாட்டி ஈங்கிவன் புகன்றதென் னென்றுளம் நடுங்கி
நீட்டு செஞ்சடை முனிவரன் றன்னைநேர் நோக்கி 9

708 வாத ராயண நீயிவண் மொழிதரு மாற்றம்
வேத நூற்பொருள் உண்மையே யாமெனில் விசுவ
நாத னார்திரு முன்பெமக் குரையென நவின்றார்
ஓதுகேனென மூர்க்கனும் எழுந்துசென் றுற்று 10

709 விச்சு வேசன்முன் நின்றிரு கரமிசை நிமிர்த்தாங்
கச்ச மின்றிமுன் புகன்றதே புகன்றனன் அந்தோ
விச்சை நூல்பல கற்பினுஞ் சிவனருள் விரவாக்
கொச்சை யோர்தமை விடுவதோ கொடுமலச் செருக்கு 11

710 அறிவு போலடர்ந் தெழுமறி யாமையின் வலியால்
பொறியி லானிது கிளப்பவும் வெகுண்டிலன் புனிதன்
மறுவில் கூற்றெலாந் தன்பெய ரெனுமறை வழக்கால்
வெறிம லர்க்குழல் உமையொடு மகிழ்ந்துவீற் றிருந்தான். 12

711 நாராயணன் முதலிய பெயர்களும் காரணப் பெயராகவும்
ஆகுபெயராகவும் சிவபெருமனையே உணர்த்தி நிற்கும்.
எல்லாப் பெயர்களும் பரமசிவன் பெயர்களே என்பது
வேதத் துணிபு.(சிவஞான மாபாடியம் சூக.அதிஉ.ரு) 13

712 நந்தி யெம்பிரான் வெகுண்டுநாண் மலர்க்கரம் எடுத்த
அந்த வண்ணமே அசைவற நிற்குமா சபிப்ப
மந்த னாயினான் நிமிர்த்தகை மடக்கவல் லாமை
நிந்தை யாற்சிலைத் தூணமொத் தசைவற நின்றான். 14

713 தெற்றற் செஞ்சடை யெம்பிரான் திருமுன்பு நாட்டும்
வெற்றித் தம்பமொத் திலகிவல் லிடும்பைகூர் வியாதன்
பற்றிச் சிந்தையில் நெடியமால் இணையடி பரவ
அற்றைப் போதுமுன் தோன்றிநின் றச்சுதன் அறைவான் 15

714 தெற்றல்- பின்னல். வெற்றித் தம்பம். ஜெயஸ்தம்பம், வெற்றித்
தூண் வியாசருக்கு விண்டு புத்தி புகலுதல்
என்ன காரியஞ் செய்தனை என்னையுங் கெடுத்தாய்
பன்ம றைப்பரப் பியாவையும் பாறபடுத் தவற்றுட்
சொன்ன மெய்ப்பொருள் உண்மையைத் துணிந்தநீ அந்தோ
கொன்னும் இம்மயக் கெவ்விடைப் பெற்றனை கூறாய் 16

715 "ஏனை யாரையும் அறத்துறந் தியாவரும் என்றும்
பான்மை யிற்றியா னஞ்செயப் படுமொரு முதல்வன்
மேன்மை கூர்சிவன் ஒருவனே" எனவிரித் தன்றே
நான்ம றைத்தலை யாமதர் வச்சிகை நவிலும் 17

716 யாமெ லாமவன் இணையடித் தியானஞ்செய் பசுக்க
ளாமெ னத்தெளி யவனருள் சேர்தலிற் பசுவும்
பூமி சைத்தியா னப்பொரு ளாமெனப் புனைந்து
தோம றச்சில நூல்புகல் உண்மையுந் துணியாய் 18

717 அறிஞர் கொண்டகோட் பாடிது அறிந்திலை அம்மா
பிறிவில் ஆணவச் செருக்கினின் மயங்கிய பேதாய்
வெறிய நீயினி யுய்வது வேட்டனை யாயின்
குறிபி றழ்ந்திடா தென்னுரை மெய்யுறக் கோடி 19

718 மந்தி ரத்தழல் மகத்தினுக் கிறையவன் மகவான்
சந்த மாமறைக் கிறையவன் தாமரைக் கிழவன்
இந்தி ராதியாம் உலகினுக் கிறையவன் யானே
மைந்த னேயெனக் கிறையவன் மணிமிடற் றிறையோன். 20

719 அகில நாயகன் அவற்குமே லிறையவ னில்லை
அகில லோகமு மவன்திரு வாணையின் நடக்கும்
அகில லோகமும் படைத் தளித் தழிப்பவ னவனே
அகில நூல்களும் உரைத்திடுந் துணிவிது வாமால் 21

720 வானம் ஏத்தயான் வைகுந்த வாழ்வுபெற் றதுவும்
ஞான நான்முகன் சத்திய உலகம்நண் ணியதும்
ஏனை விண்ணவர் தத்தம வாழ்க்கைஎய் தியதும்
ஆனு யர்த்தவன் அருட்குறி அருச்சனைப் பயனால். 22

721 அன்ன வன்திரு வடிகளே சரணமென் றடைமோ
இன்ன தாயநின் மயக்கினை விடுமதி யின்றேல்
பின்னல் வேணிநீ கெட்டனை பிறரையுங் கெடுக்க
உன்னு கின்றனை யெனவெகுண் டுரைத்தனன் திருமால். 23

722 வியாதன் முனிவர்மேன் முனிதல்
வாயு றுத்திய கடுமொழி கேட்டனன் மற்றைத்
தூய வானவத் தொகையெலாந் துரும்பெனக் கழித்தான்
பாயு மால்விடைப் பகவனே பரமெனத் தெளிந்தான்
ஏயு மாறருள் கிடைத்துயர் இருந்தவத் தலைவன். 24

723 மெய்த்த வத்தவர் தமையெதிர் நோக்கிமே தகையீர்
இத்த கைத்தமால் உமக்குமென் போலவெய் தியதோ
சுத்த மாமறை முழுவதுந் துகளறத் தெரிந்த
சித்தர் காளெனை வினவிய தென்கொலோ செப்பீர் 24

724 விச்சு வன்சிறைப் புள்ளர சுயர்த்தவன் விளம்பும்
விச்சு வாதிகன் எறுழ்வலிச் சினவிடை யூர்தி
எச்ச மேசுரும் புளர்துழாய் அலங்கலான் என்ப
எச்ச நாயகன் பொலந்துணர் இதழிமா லிகையான் 26

725 மாயை யாம்கொடு முரன்றனைச் செருத்துயர் வயவன்
மாயை யாள்பவன் முப்புரம் கனற்றிய வள்ளல்
சாயல் மாமயில் வனிதையே நாரனன் தரியார்
சாய வென்றசீர்ப் புருடனாம் கண்ணுதல் தலைவன். 27

726 என்ன மாமறை மிருதிநூல் புராணமற் றெவையும்
பன்னு கின்றதில் ஐயுறற் பாலதொன் றுளதோ
புன்ம ருட்சியில் மயங்கினேன் புலங்கொளத் தெருட்டா
தென்னை இவ்வணங் கண்டனிர் இதுநுமக் கழகோ. 28

727 சிவனை யாவரே அருச்சனை செயாதவர் சிவன்மற்
றெவரை யாயினும் அருச்சனை இயற்றிய துண்டோ
கவர்ம னத்தினை ஒழித்தினி யாமெலாங் கவலா
தவன்ம லர்த்துணைச் சரணமே யடைதுமென் றியம்பி 29

728 வியாசர் வேண்டுகோள்
பவள முண்டகக் கிழத்திதோய் பணைப்புயக் குரிசில்
தவள மேனியை நீனிறம் ஆக்கிவெண் சலதி
துவள வந்தெழும் கொடுவிடம் மிடற்றினில் தூங்கக்
கவளம் ஆக்குநின் பெருமையார் கணித்திட வல்லார். 30

729 சிரித்தெ ரித்தனை முப்புரம் திறற்சமன் வாழ்நாள்
இரித்த ழித்தனை உதையினில் இலங்கையார்க் கிறையை
நெரித்து வீழ்த்தினை பெருவிரல் நுதியினின் நீறாப்
பொரித்து விட்டனை காமனைப் பொறிநுதல் விழியால் 31

730 பிரம னார்சிரம் உகிரினிற் பேதுறக் கொய்தாய்
சுரர்கள் யாரையும் சிறுவிதி வேள்வியில் தொலைத்தாய்
நரம டங்கல்மீன் வாமனன் கூர்மம்நற் கேழல்
உரமெ லாமறத் தடிந்தனை யொவ்வொரு கூற்றால் 32

731 அந்த கன்றனை மாயனைச் சூலமீ தமைத்த
எந்தை நின்பெருந் தகைமையான் என்னறிந் திசைப்பேன்
சிந்தை மையலில் தொழுத்தையேன் செய்பிழை பொறுத்தே
உந்து பேரருட் கருணையால் உய்வகை அருளாய் 33

732 என்று கண்கள் நீர் சொரியநாத் தழும்பநின் றேத்தி
ஒன்று காதலான் நெக்குநெக் குருகியான் பிரிந்த
கன்று போல்பதைத் தலந்திரந் தயருமக் காலைக்
கொன்றை வார்சடைக் குழகனும் கருணைகூர்ந் தருளி. 34

733 இறைவன் திருவாய் மலர்ந்தருளல்
வெள்ளி யங்கிரி யெழுந்தென விளங்கொளி விடைமேல்
வள்ளை வார்குழை உமையொடு மகிழ்ந்தினி தேறிப்
பிள்ளை வாரணக் கடவுளும் பிறங்கெரி வடிவேல்
அள்ளி லைப்படை யேந்தலும் இருபுடை யணுக 35

734 பிறங்கு சக்கர பாணியும் பிரமனும் இருபால்
அறங்கு லாந்திரு வடியிணைத் தாங்கினர் நடப்ப
மறங்கு லாம்படைக் கடவுளர் வான்மிசை மிடைந்து
கறங்கு வண்டுறாக் கற்பக மலர்மழை பொழிய 36

735 எட்டு மாதிரத் தலைவரும் போற்றெடுத் திறைஞ்ச
வட்ட வெண்குடை நந்திதன் திருக்கரம் வயங்கக்
கட்டு சாமரை உருத்திர கன்னியர் இரட்ட
ஒட்டி மாகதர் சூதர்கள் வாழ்த்தொலி எடுப்ப 37

736 நீண்ட செஞ்சடைப் புதுமதி இளநிலா விரிப்ப
ஈண்டு பூதவெங் கணங்களோ டெதிரெழுந் தருளி

மூண்ட பேரருள் ஊற்றெழக் குறுநகை முகிழ்த்து
மாண்ட சீர்முனித் தலைவனை நோக்கிவாய் மலரும். 38

737 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
எவனைநீ மதித்து நம்முன் சூளுற விசைத்தாய் இந்நாள்
அவனிதோ காண்டி மற்றெம் மடியிணை தாங்கி நின்றான்
சவலைநீ பேதை நீரால் சாற்றினை எம்மைத் தேறா
துவலையாம் மதத்தில் பட்டோர் இடும்பை நோயுழப்பர் கண்டாய் 39

738 உவலை ஆம் மதம்- பொய்ச் சமயம்
வடிவுடை எமதி டப்பால் வந்தவன் மாய னேனைக்
கடிமலர்ப் பொகுட்டு மேய கடவுளெம் வலப்பால் வந்தோன்
இடிபுரி தகையோய் இன்ன இருவரும் எம்பால் அன்பாம்
அடியவர்க் கடிமை பூண்டே அணுக்கராய் அமர்வர் கண்டாய் 40

739 இடிபுரி தகையோய் -மேலோரால் இடித்துரைத்தற்கு உரியவனே
கற்பங்கள் தோறுந் தோன்றும் கணக்கிலாப் பிரமர் மாயர்
முற்பொன்று தலைகள் கோத்து நாற்றிய முளிபுன் மாலை
பொற்பொன்று நமது சென்னி புயமரைசரணம் எங்கும்
சிற்பங்கள் விளங்கப் பூண்ட திறமிது நோக்கிக் காணாய் 41

740 மாண்டவிண் ணவர்கள் எற்பு மாலையும் பலவும் பூண்டேம்
ஈண்டிவை பூண்ட தெற்றுக் கென்றியேல் நின்போல் வார்க்குப்
பூண்டமால் ஒழிப்பான் அன்னோர் பொன்றுறும் அநித்த வாழ்வும்
காண்டகும் எமது நித்தத் தன்மையுங் காட்டக் கண்டாய் 42

741 சொன்மறை முடிபு தேறுந் தூயருள் தலைவன் நீயே
பன்முறை உலகம் எல்லாம் படைத்தளித் தழிக்கும் எம்மை
நன்மைகூர் வழிபா டாற்றி முத்தியில் நண்ணு கென்னாப்
புன்மரு ளகல நல்கி மறைந்தனன் பூத நாதன். 43

742 நாயகன் கிளந்த வெல்லாங் கேட்டுளம் நடுங்கி யஞ்சித்
தீயனேன் அந்தோ கெட்டேன் என்னிது செய்தேன் இந்நாள்
ஏயுமிம் மடமைக் கேதி யாதென வியாதன் எண்ணி
ஆயதோர் மூர்த்தம் எம்மான் அடியிணை சிந்தை செய்து 44

743 வியாசர் காஞ்சியை அடைதல்
விருதுடைக் காசி வைப்பின் விச்சுவ நாதன் யார்க்கும்
அருள்வது மெய்யே யாகு மாயினு மீங்கு வாழ்வார்
தெருமரத் தேவர் கூடி யூறுகள் செய்ப வென்ப
இருவினை யுடையேன் இங்கு வைகுதற் கிடையூ றீதால் 45

744 இடையறு காசி மூதூர் தன்னினும் இருமை சான்ற
இடையறாக் காஞ்சி மூதூர் எம்பிராற் கினிய தாகும்
இடையொசி முலையாள் பாகன் கருணையால் எவர்க்கு மவ்வூ
ரிடையிடை யூறொன் றின்றி முத்திவீ டெளிதி னெய்தும் 46

745 காசியின் இறப்ப முத்தி காஞ்சியை நினைப்ப முத்தி
ஆசற வுதவு மென்னு மரும்பொருள் துணிந்து சிந்தை
மாசுதீர் முனிவர் கோமான் விரைந்து மாணாக்க ரோடும்
தேசினால் திசைபோங் காஞ்சித் திருநக ரடைந்தான் மன்னோ. 46

746 வியாசர் இறைவனை வழிபட்டு வரம் பெறல்
திகழ்சிவ கங்கை யாடித் தேமலர் ஒருமா மூலப்
பகவனை வழிபா டாற்றி மஞ்சள்நீர் நதியின் பாங்கர்
நிகழ்மணி கண்ட நாத நெடுந்தகை நிருதி வைப்பில்
தகவினா லிளைத்துச் சார்ந்தார் சார்பினான் றனைத்தா பித்து
நிருதி வைப்பு- தென்மேற்குத் திசை. தகவினால் இளைத்து-
முறைப்படி முயன்று 47

747 விதியுளிப் பூசை யாற்றி விழைதகத் துதிக்குங் காலை
மதிபொதி சடில மோலி வரதனும் மகிழ்ச்சி பொங்கி
எதிரெழுந் தருளி வேண்டும் வரமெவ னியம்பு கென்ன
முதிர்பெருங் காதல் நீடி முனிவரன் வேண்டு கிறபான் 49

748 ஐயனே யிளைத்துச் சார்ந்தேற் கரும்பெறற் சார்பா மிந்தத்
தெய்வலிங் கத்து நாளும் செழித்துவீற் றிருந்து ஞாலம்
உய்வகை யவர வர்க்கு வேட்டன வுதவாய் நின்தாள்
மெய்வகைப் பத்தி நாயேற் கருளிவை வேண்டு மென்றான். 50

749 அவ்வரம் முழுவதும் அந்நாள் வியாதனுக் கருளி யெங்கோன்
பௌளவநீர் உலகம் போற்றப் பைத்தபரம் பல்குற் செங்கேழ்க்
கொவ்வைவாய்க் களபக் கொங்கைக் குலவரைப் பிடியி னோடும்
செவ்விதின் வியாத சார்ந்தாச் சிரயமா விலிங்கத் துற்றான் 51

750 முழுதுணர் கேள்வி சான்ற வியாதனே முறைமை மாறிப்
பழுதுபூண் டிவ்வா றெள்ளப் பட்டன னென்னி லன்னோ
வழுவது நூலொன் றானு முள்ளவா றுனர மாட்டா
இழுதையோர் தெளிவர் கொல்லோ யிருவருக் கரியா னுண்மை 61
'சார்ந்தார் ஆச்ரயம்' என்பது சார்ந்தாசயமென வந்தது.
ஆஸ்ரயம் - ஆதரவு. சார்ந்தார் என்பது தமிழ்ச்சொல்.ஆஸ்ரயம்
என்பது வடசொல்

ஆகத் திருவிருத்தம் 750

----

13. சத்த தானப்படலம் (751 - 763)

கலிநிலைத்துறை

751 சாத்திரம் வல்ல வியாதனை யாண்டருள் சார்ந்தாரைக்
காத்த பிரான்திறம் இங்கிது கட்டுரை செய்தேமால்

ஏத்தரு மஞ்சள் நதிப்புடை யேழ்முனி வோரெந்தாய்
சேர்த்தென வேத்திய வேழிட மேய வளங்சொல்வாம் 1

752 அத்திரி குச்சன் வசிட்டன் அருட்பிரு குப்பாசங்
கைத்துயர் கௌளதமர் காசிப ரோடங்கி ராவென்றேழ்
மெய்த்தவ ரும்பனிசூழிம யக்கிரி மேல்முன்னாள்
உத்தம மான வருந்தவ மாற்ற லுருங்காலை 2

753 ஆயிதழ் அம்புய வாழ்க்கை நெடுந்தகை யாங்கெய்தி
நீயிர் விழைந்தமை கூறுமி னென்றலும் நேர்போற்றிப்
பாயிருள் சீத்து விளங்கொளி கான்றெழு பானுப்போல்
மீயுயர் தோற்ற முறுந்தவ வேந்தர் விளம்புற்றார் 3

754 முதுக்குறை வாளர் பெறத்தகு முத்தி யருட்செல்வம்
மதிக்குறை வுற்றுழல் வோர்களும் மற்றெளி திர்கூடப்
புதுக்கும் உபாயம் எமக்கரு ளென்ன மலர்ப்போதன்
விதுக்குறை சூடி மலர்ப்பதம் ஏத்தி விரிக்கின்றான் 4

755 பற்றிக லற்றுக் குற்றமில் சிந்தைப் பனவீர்காள்
கற்றுயர் காட்சிக் கொற்றமி லோருங் கருநோய்தீர்
பெற்றியின் உற்றுப் பெறலரும் முத்திப் பேறெய்தும்
அற்றமி லேதுக் கேண்மின் நுமக்கின் றறைகிற்பேன் 5

756 தருமமென் றியம்பும் ஒன்றே தழல்விடம் பருகும் எங்கோன்
திருவுளங் கருணை பூப்பச் செய்யுமவ் வருளால் யார்க்கும்
மருவரு முத்திப் பேறு வாய்க்கும் தருமந் தானும்
அருள்சிவ தருமம் ஆவித் தருமமென் றிருகூ றாமால் 6

757 பளகறும் இட்டி யாதி பசுதரு மங்கள் காலத்
தளவையிற் கழியும் என்றும் வச்சிர அரிசி மானத்
தளர்வுறா நிலைபே றெய்தும் உயர்சிவ தருமம் அன்பால்
உளமுறச் சிவனை எண்ணல் முதற்பல உளவாம் அன்றே. 7

758 சிவலிங்கப் பதிட்டை செய்தல் எவற்றுளுஞ் சிறந்த தாகும்
சிவபத்தர் பதிட்டை தானும் அன்னதே இவைதாம் செல்வச்
சிவனமர் தலங்கள் தம்மிற் செய்பயன் கோடி மேலாம்
சிவநிறை காஞ்சி வைப்பிற் செய்திடின் அனந்த கோடி. 8

759 காஞ்சியை நினைப்பிற் காசிக் கடிநகர் வசித்த பேறாம்
காஞ்சியே எவற்றி னுள்ளுஞ் சிறந்தது காண்மின் என்னுங்
காஞ்சிசூழ் அல்குல் வாணி கணவனார் மொழியுட் கொண்டு
காஞ்சியை அடைந்தார் மாசு கடிந்துயர் எழுவர் தாமும் 9

760 அருட்சிவ கங்கை நன்னீ ராடியே கம்ப வாணர்
திருப்பதந் தொழுது மஞ்சட் செழுநதிக் கரையின் எய்தி

அருத்திகூர் வியாத நாதன் அணிமையில் தத்தம் பேரான்
இருத்தினர் இலிங்கம் பூசை இயற்றினர் ஆர்வத் தோடும் 10

761 பச்சிலை பழம்போ தேனும் பறித்திட்டுப் பத்தி செய்வோர்க்
கெச்சமில் இருமைப் பேறும் அளித்தருள் இறைவா போற்றி
முச்சக முதலே போற்றி முலைச்சுவட் டணியாய் போற்றி
நச்சினார்க் கினியாய் போற்றி எனத்துதி நவிலுங் காலை 11

762 ஆயிடை வெளிநின் றெம்மான் அத்திரி பிருகு வாதித்
தூயரை நோக்கி வைவச் சுதமனு வந்த ரத்தில்
நீயிரெம் ஆணை யாற்றான் நிகழுமேழ் முனிவ ராயின்
மாயிரு முத்தி யீற்றின் வழங்குது மென்று பின்னும் 12

763 ஏழிலிங் கத்தும் எம்மைத் தரிசித்தோர்க் கிருமைப் பேறாம்
வாழ்வளித் தருள்கேம் என்று வரங்கொடுத் தகன்றான் ஐயன்
பாழ்வினை அறுக்குஞ் சத்த தானத்திற் பணியப் பெற்றோர்
ஊழ்வலித் தொடக்கு நீங்கி உம்பர்கோன் அடியிற் சேர்வார். 13

ஆகத் திருவிருத்தம் 763

------

14. பராசரேசப் படலம் (764 - 791)

கலிவிருத்தம்

764 தருமம்பிற ழாத சத்ததா னத்தின்
பெருமையுரை செய்தாம் சத்திபெறு மைந்தன்
தருதந்தையர்க் கொன்ற வரக்கர்தம தாவி
பருகவழி பட்ட பராசரஞ் சொல்வாம் 1

765 விசுவாமித்திரன் சூழ்ச்சி
மத்தப்புலன் வென்ற வசிட்டன் தரவந்தார்
பத்தையிரு மக்கள் பதுமத்தவன் ஒப்பார்
சத்திமுத லானோர் தகவாலிவர் வாழ்நாள்
சுத்தநெறி தேர்விச் சுவாமித்திரன் என்போன் 2

766 அசித்துப்புரஞ் செற்றோன் அருளானுயர்ந் தோங்கும்
வசிட்டனுடன் என்றும் மாறுகொண் டுள்ளான்
வசிக்குந்தவ வாழ்க்கை வசிட்டன்குல மெல்லாம்
நசிக்கும்படி யொன்று நாடியிது செய்தான் 3

767 அசித்து- நகைத்து.
மன்னர்வழித் தோன்றி வசிட்டன்சா பத்தால்
துன்னுமரக் கன்னாஞ்சு தாசனெனும் பேரோன்
றன்னைவிளித் தேவத்தறு கண்ணனவன் எய்தி
இந்நூற்று வர்தம்மை யெடுத்துவாய்ப் பெய்தான் 4

768 வடமீனவ ளோடும் வசிட்டனது கேட்டுப்
படர்கூர்ந்தழு தேங்கி யாற்றிப்பறம் பேறிப்
புடவிமிசை வீழப் பூமாதுளம் நெக்காள்
உடல்விண்டொழி யாமே தாங்கியுய் வித்தாள் 5

769 வன்பற்பதம் ஏறி வீழ்ந்தும்மா யாமே
அன்பிற்புவி தாங்க அயர்ச்சிதெளிந் தேங்கி
இன்பமக வெல்லாம் இழந்தசோ கத்தால்
துன்பக்கரை காணார் புலம்பிச்சோர் காலை. 6

770 பராசரர் பிறத்தல்
கொன்னும்வசிட் டன்தன் குலமைந்தரின் மூத்தோன்
மன்னுந்தவச் சத்தி யென்பான்மனை யாட்டி
அன்னசெயல் கேளா வரற்றிக்கருப் பத்தால்
துன்னும்வயி றெற்றிப் புரளுந்துயர் கண்டான் எ 2

771 ஆவாவென் செய்தாய் அந்தோகெட் டேனென்
றாவாச்சந் தானத் தானந்தனை எற்றி
மூவாக்குலம் முற்றும் முடிக்கமுயல் கின்றாய்
பாவாயென நைந்து கூறப்பணைத் தோளி அ 2

772 மாமன்மொழிக் கஞ்சி வாளாவமர் போது
தூமென்மலர்க் கூந்தல் எற்றுந்துயர்க் காற்றாப்
பூமென்கருப் பத்துட் பொலியுங்குழ விநைந்
தாமென்கனி வாய்விண் டழுபேரொலி கேட்டு கூ 2

773 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
இவ்வோதை யெவரோதை யெனவசிட்டன்
தன்னுள்ளத் தெண்ணா நிற்கும்
அவ்வெல்வைப் படநாகச் சேக்கைமிசைக்
கண்படுக்கும் அறவோன் தோன்றிச்
செவ்வாய்மை முனிவரநின் சந்தானந்
தழைத்தோங்கத் தேயம் வாழ
ஒவ்வாதார் குலஞ்சிதைய நின்மகனுக்
கொருமைந்தன் உதிக்கின் றானால் 10

774 அணங்கொருபா லமர்ந்தபிரான் திருவடிக்கு
மெய்யன்பன் அகில நூலும்
உணர்ந்துதெளிந் தெனையொப்பான்
பாணியா தின்னேவந் துறுமா காணென்
றிணங்கமொழிந் தேகியபின் வசிட்டனுந்
தன்மனக்கவலை யின்றி வாழ்ந்து
வணங்குமிடை அருந்ததியோ
டானந்தந் தலைசிறப்ப வைகும் போது 11

775 சத்திமனைக் கிழத்தியதிர் சந்திபால்
உலகுய்யத் தருமம் வாழ
உத்தமசீர்ப் பராசரன்வந் தவதரிப்ப
யிராக்கதர்தம் மூர்கள் தோறும்
மொய்த்தெழுந்து குருதிமழை பொழிந்தனவால்
முனித்தலைவன் மகவை நோக்கி
மெய்த்தமனங் களிகூர்ந்து சாதமுதற்
சடங்கனைத்தும் விதியிற் செய்தான் 11

776 அதிர்சந்தி- சத்தி முனிவர் மனைவி
இளம்பிறைபோல் வளர்மைந்தன் ஒருஞான்று
மடித்தலமீ திருந்து நோக்கி
வளம்பயிலும் மங்கலமின் றிருந்தனையால்
யாண்டையன்மற் றெந்தை யென்ன
உளம்பரியப் பயந்தாளை வினாவுதலும்
அவள்கேட்டங் குள்ளம் மாழ்கி
விளம்புவாள் பிள்ளாயுன் தந்தைதனை
வெகுண்டரக்கன் மிசைந்தா னென்று 13

777 அழுதிரங்கிக் கண்ணீரான் இளமைந்தன்
றனையாட்ட அருகு சூழ்ந்த
வழுவகன்ற முனிமடவார் முனிவரரும்
அருந்ததியும் வசிட்டன் றானும்
தொழுதியெனக் கிடந்தரற்றி அழக்கண்டு
சூலிதிருவருளால் இன்னே
முழுதுலகும் வாய்மடுப்பல் லெனவெகுண்டான்
முனிவரிள வேறு போல்வான். 11

778 தொழுதி- பறவைக் கூட்டத்தொலி
வசிட்ட முனிவர் உபதேசம்
அம்மொழிகேட் டுயர்வசிட்டன் உலகெல்லாம்
என்செய்யும் அப்பா அந்த
வெம்மைநிலை யரக்கர்குலம் வேரறுப்பச்
சிவபூசை விழையாய் யென்ன
இம்முறையேல் விடையூர்தி என்பூசை
கொண்டருளி இன்னே நல்குஞ்
செம்மைநூல் துணியான சிறந்ததலம்
யாததனைச் செப்பு கென்றான் 15

779 கலிவிருத்தம்
என்றலும் நன்றுநீ வினாய திந்நலம்
துன்றிய பெரும்பதி தூய வானவர்
முன்றிலும் அரங்கமும் முகிலு ரிஞ்சநீள்
மன்றமும் முழவறாக் காஞ்சி மாநகர். 16

780 மறுவறு வானவர் மனிதர் மற்றுளோர்
உறுபெருந் தவரெனை யுள்ளிட் டோர்களும்
பெறலரும் பேறுபெற் றெய்தும் பெட்பின
திருவழி நினைப்பினும் முத்தி யீவது 17

781 பன்னருங் கொடியவெம் பாத கர்க்குமப்
பொன்நகர் வரைப்பினோர் தினத்துள் போர்விடை
மன்னவன் திருவருள் வாய்க்கு மேயெனைன்
உன்னையொப் போர்க்கினி யோதல் வேண்டுமோ 18

782 ஆயிடைச் செல்கெனும் வசிட்டன் அம்புயத்
தூயமென் மலர்ப்பதந் தொழுதெ ழுந்துதன்
தாயினை விடைகொடு தடங்கொள் காஞ்சியில்
காய்பொறிப் பராசரன் கடுக வெய்தினான் 19

783 பராசரன் சிவபூசை செய்தல்
கம்பைநீ ராடியே கம்ப நாயகர்
தம்பனி மலர்ப்பதந் தாழ்ந்து மஞ்சணீர்
வம்பவிழ் கரைமிசை மணிகண் டேச்சர
நம்பர்தம் வடகுட ஞாங்கர் நண்ணினான் 20

784 தன்பெயர் இலிங்கமொன் றிருத்தித் தாவிலா
அன்பினின் மலரெடுத் தருச்சித் தேத்துழிப்
பொன்புரி வேணியோன் கருணை பூத்தெதிர்
வன்பழ விடைமிசை வந்து தோன்றியே 21

785 வேட்டன கூறுகென் றருள வேதநூற்
பாட்டினாற் பலமுறை பழிச்சித் தாழ்ந்துமுன்
வாட்கதிர் ஐம்படை மார்பிற் கிண்கிணித்
தாட்டுணை மழமுனி சாற்றல் மேயினான் 22

786 எறுழ்விடைப் பரிமிசை யெந்தை யெந்தையோர்
குறுவலி யரக்கனாற் கோட்பட் டானவன்
உறுகுல முழுவதும் மறலி யூர்புகத்
தெறுவரம் எனக்கருள் செய்ய வேண்டுமால் 23

787 ஈண்டுநீ யினிதமர்ந் தெவர்க்கும் இன்னருள்
மாண்டகு சிறப்பினின் வழங்க வேண்டுமால்
ஆண்டகை யென்றிரந் தன்பு மேதக
வேண்டலு மெம்பிரான் விளம்பல் மேயினான் 24

788 பராசரர் வரம் பெறல்
மைந்தநின் பூசையில் தம்பி மாரொடு
நுந்தைமற் றெமையடைந் துற்று நோன்மைசால்
அந்தண னாமுனைக் காணும் ஆசையின்
முந்துற நின்றவா காண்டி மொய்ம்பினோய் 25

789 அரக்கரைக் கொலைசெயும் வேள்வி யாற்றியந்
நெருப்பினி லவர்தமை நீறு செய்தியிவ்
வரைப்பினி லென்றுநாம் மகிழ்ந்து வாழ்துமென்
றுரைத்தனன் மறைந்தனன் வேதத் துச்சியில் 26

790 பராபரன் திருவருள் பெற்றுப் பாய்புகழ்ப்
பராசர நெடுந்தகை பணைத்த வேள்வியில்
பராய்மனத் தரக்கரை நீற்றிப் பாற்றினான்
பராயசீர் உறுவர்தம் பகர்ச்சி யாற்கதம்

பராய்- ஒருவகை மரம்.இதன் முருட்டினை வன்மைக்கு எடுத்துக் காட்டுவர் "வன்பராய் முருடொக்கும் என்சிந்தை" (திருவா.செத் ௪). பகர்ச்சி- சொல். கதம்-சினம் 27

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்

791 விரிபுனல் படிந்தோர் பருகினோர் தீண்டப் பெற்றுளோர்
தமக்கும்வீ டளிக்கும்
முரிதிரை முகட்டு வராலினம் உகளும்
முழங்கொலி மஞ்சணீ ராற்றங்
கரைமிசைத் தகைசால் முனிவரர் வழுத்துங்
கண்ணுதல் வளாகங்கள் இன்னும்
உரைசெயப் புக்கால் உலப்புறா காண்மின்
உயர்நிலைப் பெருந்தவ முனிவீர் 28

ஆகத் திருவிருத்தம் 791

----

15. ஆதிபிதேசப் படலம் (792 - 797)

கலிவிருத்தம்

792 பராரை மாநிழற் பண்ணவன் மேவிவாழ்
பராச ரேசம் பகர்ந்தனம் மாதவன்
பராய பைம்பொழில் ஆதிபி தேச்சரம்
பராக மாவினைப் பற்றற ஓதுவாம் 1

793 'வினைப்பற்று பராகமா அற' எனக் கூட்டுக. பராகம் -தூள்
அன்ன வூர்தி மகத்தை யழிப்பலென்
றுண்ணி வாணி நதியுருக் கொண்டநாள்
கன்னி பால்வளர் கண்ணுதல் ஏவலின்
முன்னர் ஏகி முகுந்தன் தடுத்தனன் 2

794 அங்கங் கெய்தித் தடுத்தும் அடங்கிடாப்
பொங்கு வேகப் புதுநதி நள்ளிராத்

துங்கக் காஞ்சியில் துண்ணெனத் தோன்றலுஞ்
சங்க பாணி தளர்ந்தழி வுற்றரோ 3

795 பெருவி ளக்கொளி யாகிப் பிறங்கிமற்
கருணை மால்கரி காத்தவன் சூழலின்
அருகு மேற்றிசை ஆதிபி தேசமென்
றொருசி வக்குறி யுங்கண் இருத்தியே 4

796 பூசை யாற்றிப்புரிவரம் பெற்றெழுந்
தோசை நீத்தந் தடுத்துயர் வேள்விகாத்
தாசை யாடை யவனெதிர் வைகினான்
வீசு சோதி விளக்கொளி யண்ணலே 5

797 செங்கண் மால்தொழும் ஆதிபி தேச்சரம்
பொங்கு காதலிற் போற்றப் பெறுநர்தாம்
இங்கண் வேண்டும் வரங்களும் எய்திமற்
றங்கண் முத்திப் பதமும் அடைவரால் 6

ஆகத் திருவிருத்தம் 797

----

16. முத்தீசப் படலம் (798 - 814)

கலிவிருத்தம்

798 கற்றைச் செஞ்சடைக் காமரு கொள்கையீர்
அற்றம் நீத்தருள் ஆதிபி தேச்சரஞ்
சொற்ற னம்புள் ளரசு தொழுதுசீர்க்
கொற்றம் உற்றமுத் தீச்சரங் கூறுவாம் 1

799 காசிபர் மனைவியர் கலகம் விளைத்தல்
மன்னு காசிபன் றன்மனை யாட்டியர்
பன்னு கத்துருப் பாவை சுபருணை
என்னும் மாதர் இருவரூந் தம்முரு
நன்ன லத்தை நயந்துகொண் டாடினர் 2

800 தத்தம் மேனித் தகைநலஞ் சாற்றுபு
மெய்த்த பூசல் விளைத்தனர் தோற்றவர்
உய்த்த வெஞ்சிறை மேவுகென் றொட்டினர்
அத்த வத்தனை யண்மி வினாயினர் 3

801 பைத்த பாப்பகல் அல்குற் பணிமொழிக்
கத்து ருப்பெயர்க் காரிகை வேறலாற்
சுத்த நீர்மைச் சுபருணைப் பேரிய
மைத்த கண்ணியை வெஞ்சிறை மாட்டினாள் 4

802 வீடு செய்யென அங்கவன் வேண்டலுங்
கூடு மூன்றாம் விசும்பிற் குளிர்மதிப்
பாடு தோன்றும் அமிழ்தமப் பண்ணவர்
நீடு காவலின் உள்ளது நேரிழாய் 5

803 அதுகொ ணர்ந்திங் களித்துநின் வெஞ்சிறை
விதுமு கத்தி விடுவித்துக் கொள்ளெனக்
கதிசெய் பூண்முலைக் கத்துரு கூறலும்
மதிய ழிந்து வருந்திச் சுபருணை 6

804 கருடன் பிறத்தல்
ஆசில் மெய்த்தவம் ஆற்றி அரும்பெறற்
காசி பன்னருள் பெற்றுக் கலுழனை
மாசி லாத மகவென வீன்றனள்
பேசி னாளம் மகற்கிது பெற்றியே 7

805 கேட்டெ ழுந்து கிளர்ந்து விடைகொடு
கோட்ட மில்புட் குலத்தர சன்னைதன்
வாட்டம் நீப்ப வலிந்து கடுகிவிண்
நாட்டின் இன்னமிழ் துற்றுழி நண்ணினான் 8

806 அங்கண் வைகிய காவல ராயினார்
தங்கள் வீரந் தபப்பொரு தேற்றெதிர்
வெங்கண் வெண்கய வேந்தனை யொப்பினான்
பொங்கு வேகப் பொலஞ்சிறைக் காற்றினால் 9

807 அமிழ்தம் வெளளவி அகல்வுழி மாலெதிர்ந்
தமிழ்சி னத்தின் உருத்துவெம் போர்செயத்
தமிய னாய உவணனுந் தாக்கினான்
இமிழி சைப்போர் இருவர்க்கும் மூண்டதே 10

808 ஏழ டுக்கிய முந்நாள் இருவரும்
தாழ்வொன் றின்றிச் சமர்பெரி தாற்றுழி
ஆழி மாயன் அகமகிழ் கூர்ந்துயர்
பாழி வன்சிறைப் பார்ப்பினை நோக்கியே 11

809 வன்புள் வேந்தநின் வீரம் மகிழ்ந்தனன்
என்பு டைவரங் கொள்ளென ஈங்கிவன்
உன்பெ ருந்திறற் குள்மகிழ்ந் தேன்மற்றேன்
றன்பு டைவரங் கொள்ளெனச் சாற்றினான் 12

810 திருமால் வரம் பெறல்
மாய னம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியின்
தூயை யோதிய சொல்தவ றாயெனின்
நீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூர்தியாய்
ஏயும் இவ்வரம் யான்கொள நல்கென்றான் 13

811 ஆர்த்தி கூர்தர அம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்தம் எண்ணி உயிர்த்து மொழிந்தமெய்
வார்த்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் றாகெனச்
சீர்த்தி யாலன் விடைபெற்றுச் சென்றனன் 14

812 கருடன் வரம் பெறல்
மறுவில் கத்துரு மாட்டுச் சுதக்குடங்
குறியெ திர்ப்பைக் கொளக்கொடுத் தன்னையைச்
சிறையின் நீக்கினன் சீறர வங்கள்பால்
கறுவு செய்து கொலைசெயுங் காதலான். 15

813 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
கச்சி வைப்பினை யெய்தியா தீபிதக்
கடிநகர் வடகீழ்ப்பால்
நச்சும் அன்னைதன் சிறைக்குவீ டருளும்முத்
தீசனைநயந்தேத்தி
இச்சை யாற்றினிற் பெருவரம் பெற்றனன்
எறுழ்வலிப் பணிக்கூட்டம்
அச்ச முற்றிடச் சிறகெழு வளியினில்
அலைத்தெழு புள்வேந்தன் 16

814 சித்த மாசொரீஇ விளங்குமே காலியார்
திருக்குறிப் புத்தொண்டர்
அத்த லத்தினில் வீடுபே றெய்தினர்
மற்றுமா யிடைப்போற்றி
முத்தி சேர்ந்தவர் எண்ணிலார் மதிமுடி
முழுமுதல் அடிப்போதின்
வைத்த சிந்தையின் முக்குறும் பெறிந்துயர்
மாதவத் தலைவீர்காள் 17

ஆகத் திருவிருத்தம் 814

----

17. பணாதரேசப் படலம் (815 - 821)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
815 கவைய டிக்கய வாய்க்கரு மேதிகள்
உழக்கிய கடிவாவிச்
சிவைந றும்புனல் வாளைமீன் குதிக்கும்முத்
தீச்சரத் தியல்சொற்றாம்
குவைம லர்க்செழும் பொதும்பரிற் பாட்டளி
கொழிநறா மடுத்தும்ப
ரவைவி யத்தகப் பண்பயில் பணாதரேச்
சரமினி அறைகிற்பாம் 1

816 பழுக்கச் சுட்டபொற் பிழம்பெடுத்
தப்பிய பரிசுறழ் திருமேனிக்
கழுக்க டைப்படை யேந்துமுத் தீசனொண்
கழலடி தொழும்பேற்றால்
இழுக்கித் தாங்கிளை முருக்குறுங் கலுழன
தெறுழ்வலித் திறம்நோக்கி
வழுக்கில் வெம்பணிக் குலங்களும் பிரானடி
வழிபட நினைவுற்று 2

817 தழங்கு தீங்கிணை முழக்கறாத் தடநெடுங்
கச்சிமா நகர்சார்ந்து
முழங்கு வெண்டிரை சுழித்துவான் நிமிர்ந்துநான்
முகன்மகந் தபச்சீறி
வழங்கு நன்னதி வடக்கணா தீபிதவளநகர்த்
தென்பாங்கர்ப்
பழங்கண் நோயறப் பணாதரேச் சரன்றனைப்
பத்தியில் தாபித்து 3

818 விதிமு றைச்சிவ பூசனை யாற்றிமால்
விடைக்கொடிப் பெருமானின்
புதிய பூங்கழல் அருச்சனைப் பேற்றினாற்
புள்ளிறை மிடலெய்தி
அதிர்வு றுத்தெமை யலைத்திட வெரீஇயினம்
அடைக்கலம் புகுந்தேம்யாங்
கதியெ மக்குவே றில்லையென் றிரத்தலுங்
கண்ணுதல் அருள்கூர்ந்து 4

819 பன்ன கங்களைப் பணியெனத் தாங்கினன்
பன்னகா பரணன்றன்
இன்ன ருட்பெறும் மதுகையான் மற்றவை
யெந்தைபால் அரியோடும்
துன்னு வெம்பகைக் கலுழனைக் 'கலுழனே
சுகங்கொல்' என் றஞ்சாமே
பன்னி மேன்மையின் வினாயின விம்மொழி
பாரெலாம் எடுத்தோதும் 5

820 சிறிய ராயினார் சார்பினை விழையன்மின்
திறல்கெழு பெரியோராம்
அறிஞ ராயினார் சார்பினை விழைமினோ
அலரிதழ் விரிகொன்றை
வெறிந றுந்தொடை யெம்பிரான் சார்பினை
விழைதலால் உரகங்கள்
மறுவி லாற்றல்சால் கலுழனை வினாயின
வாழ்ந்தனை யோவென்ன 6

821 பவளச் செந்தளிர் நீட்டிய பைம்பொழிற்
பணாதரேச் சரவைப்பிற்
குவளைக் கண்ணியோ டுயிர்க்கெலாம் இன்னருள்
கொழித்துவீற் றிருந்தோங்கும்
கவளக் கைவரை யுரித்தவன் இக்கதை
கற்றவர் கேட்டோர்க்கும்
தவலப் பூதிகொள் வேணியீர் வெம்பணித்
தழல்விடம் அணுகாதால் 7

ஆகத் திருவிருத்தம் 821

----

18. காயாரோகணப் படலம் (822 - 835)

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

822 வயிறுளைந் தலறிச் சங்கினம் உயிர்த்த
மணிநிலா யெறித்திருள் சீத்துப்
பயில்விரை முளரி இலஞ்சிசூழ் கிடந்த
பணாதரேச் சரமிது பகர்ந்தாம்
துயில்வர வறியாப் பல்லியந் துவைக்குந்
தூமணித் தெற்றிசூழ் காஞ்சிக்
குயிரெனச் சிறந்த உத்தமத் திருக்கா ரோணத்தின்
உண்மையை உரைப்பாம். 1

823 பிரமனாதியோர் கால அளவு
படுங்கலை முகுர்த்தங் காட்டைகள் என்றாப்
பகலிராப் பக்கமே திங்க
ளொடும்புணர் இருது வாண்டுகத் தொடக்கத்
தோதிய அவயவப் பகுப்பான்
இடும்பைதீர் காலங் கழிவுறுங் காலத் தொல்லையில்
யாவரும் இறுவர்
நெடும்புலக் குறும்பு கடந்துளீ ருலகின்
நிலைப்பதோர் பொருளுமற் றிலதால் 2

824 ஈண்டுமோ ரிருபா னாயிரந் தலையிட்
டியன்றநாற் பத்துமுன் றிலக்க
யாண்டெனப் படுவ நான்குகத் தளவை
இம்முறை யாயிரம் இறந்தாற்
காண்டகும் அயனுக் கொருபகல் அதுவே
கற்பமா மிரவுமத் துணைத்தவ்
வாண்டகைக் கந்நாள் முப்பதோர் திங்கள்
அஃதொரு பன்னிரண் டாண்டே. 3

825 பகர்ந்தவாண் டொருநூ றிருவகைப் பராத்தம்
பற்றறில் வெள்ளிவண் டோடு

தகர்ந்திட வுடைத்து முடங்குகால் ஞிமிறு
தழங்கிசைப் பேட்டொடு நறுந்தேன்
நுகர்ந்துபண் பயிற்றும் பொகுட்டலர் கமல
நோன்மலர் அணங்கினுக் கரங்கம்
நிகர்ந்தநா வகத்துப் பழமறை கொழிக்கும்
நெடுந்தகைக் கிறுதிவந் துறுமால். 4

826 அங்கது முகுந்தன் றனக்கொரு பகலாம்
அம்முறையாண்டு நூறெய்தின்
செங்கதிர்ப் பரிதி மழுங்கவிட் டெறிக்குஞ்
சேயொளி விலைவரம் பிகந்த
பைங்கதிர்க் கடவுட் கவுத்துவம் இமைப்பப்
பசுந்துழாய் துயல்வரு மார்பில்
கொங்கலர் கதுப்பின் திருவிளை யாடுங்
குரிசிலும் எய்துவன் ஒடுக்கம். 5

827 காயாரோகணம் - பெயர்க்காரணம்
இருவரு மொருங்கே யிறவருங் காலை
யெந்தையே யொடுக்கி யாங்கவர்தம்
உருவமீ தேற்றிக் கோடலாற் காயா
ரோகணப் பெயரதற் குறுமால்
வருமுறை யிவ்வா றெண்ணிலா விரிஞ்சர்
மாயவர் காயமேல் தாங்கிக்
கருணையால் அங்கண் நடம்புரிந் தருளும்
காலமாய்க் காலமுங் கடந்தோன் 6

828 திருமகள் வழிபாடு
ஆதலாற் சிறந்த திருநகர் அதனை யடைந்துளோர்
இருமையு மெய்தி
மேதகு துரியங் கடந்தபே ரின்ப வீட்டினைத்
தலைப்பட வல்லர்
சீதள கமலப் பொகுட்டணைக் கிழத்தி செஞ்சடைப்
பிரானைவில் லத்தால்
கோதற வழிபட் டச்சுதன் தனக்கக் கொழுநனாப்
பெற்றனள் அங்கண் 7

829 வியாழன் வழிபடுதல்
பிறங்கொளி விசும்பிற் குரவனாம் வியாழப்
பெருந்தகை யாயிடை யெய்திக்
கறங்கிசை விளரிப் பாட்டளி யிமிர்ந்து
களிமது வுண்டுதேக் கெறிந்தங்
குறங்குபொ னிதழி நறுந்தொடை வேணி
யொருவனை யருச்சனை யாற்றி
அறங்கரை சிறப்பிற் சேந்தநாத் தழுப்ப வாரண
மொழிகளால் துதிப்பான். 8

830 பிராமணன் நீயே கடவுளர் தம்முள் பிஞ்ஞகா
யேனையோர் தம்முள்
பிராமணன் யானே பிராமணன் றனக்குப்
பிராமணன் கதியுனை யிகழ்வோன்
பிராமணன் அல்லன் தன்குல தெய்வம் விண்டுபின்
னொன்றனைத் தொழுமப்
பிராமணற் கிரண்டும் பயப்படா நிரையம்
புகுவனென் றுயர்மறை பேசும். 9

831 அடியனே னுன்னடைக்கலம் நீயே அன்னையு
மத்தனும் குருவும்
துடியிடைப் பதுமை கேள்வனு மயனுந் தொடர்வருஞ்
சோதியே செல்வக்
கொடிமிசை யிடபம் உயர்த்தருள் கருணைக் குன்றமே
அருட்பெருங் கடலே
படிபுகழ் மறைநூல் வடித்ததெள் ளமிழ்தே பகவனே
இணையடி போற்றி 10

832 வியாழன் வரம் பெறல்
என்றெடுத் தேத்தும் ஆண்டளப் பானுக் கெம்பிரா
னெதிரெழுந் தருளி
நன்றுநீ வேட்ட கூறுகென் றருள வீழ்ந்துவீழ்ந்
திறைஞ்சினன் நவில்வான்
குன்றவில் குழைத்துப் புரிசைமூன் றிறுப்பக்
குறுநகை முகிழ்த்தருள் குழகா
நின்திரு வடிக்கீழ் இடையறாப் பத்தி நெறியெனக்
கருள்செய வேண்டும். 11

833 வளங்கெழு வேக வதிநதித் தென்பால்
வயங்குமித் தீர்த்த நீர்படிந்து
விளங்குமென் வாரத் துன்னடிச் சேவை
விழைதகப் பெற்றுளோர் தத்தம்
உளங்கொளும் உறுதிப் பயனளித் தருளி
முத்தியும் உதவியீண் டென்றும்
இளங்கதிர் முலையோ டினிதமர்ந் தருளாய்
இவ்வரம் வேண்டுமென் றிரந்தான் 12

834 இயமன் வழிபாடு
அங்கவை வழங்கிக் கடவுளர்க் காசான்
ஆம்பெருந் தகைமையும் நல்கிச்
சங்கவெண் குழையான் இலிங்கத்தின் மறைந்தான்
தருமன் அங்கெய்தியேத் தெடுப்ப
புங்கவன் தோன்றித் தென்திசைக் கிறையாம்
புரவளித் தெமைவணங் குநர்க்கு
மங்கருந் தண்டம் இயற்றிலன் றுனக்கு
மாளுமிப் பதமென விடுத்தான் 13

835 தென்புலத் தவர்க்குச் செய்கடன் ஆங்குச்
செலுத்திடின் வீடு பெற்றுய்வார்
மின்பழுத் தன்ன நெறித்தவார் சடிலம்
வீழென வெரிந்புறங் கிடப்பப்
பொன்பழுத் தனைய ஐந்தழல் நாப்பண்
புரிதவக் கொள்கையீர் அனேகர்
அன்புசெய் தங்கண் பேறுபெற் றுயர்ந்தார்
அத்தல மேன்மையார் மொழிவார். 14

ஆகத் திருவிருத்தம் - 835

----

19. சித்தீசப் படலம் (836 - 839)

கொச்சகக்கலிப்பா

836 மருக்காவி வண்டூத மதுவூற்றும் வாவித்
திருக்காயா ரோகணத்தின் சீர்மையிது சொற்றாம்
கருக்காயும் மற்றதற்கு வடகீழ்சார் கண்டோர்
தருக்காத சித்தீசந் தன்னியல்பு சொல்வாம் 1

837 எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்
கம்பை மாநதி யின்க ரைபெருங் காதல்
கூர்தவம் ஆற்று மால்வரைக்
கொம்பு மஞ்சளின் காப்ப ணிந்துமெய் குளிர
வாடும்நீர் மணங்க மழ்ந்தெழூஉப்
பம்பு மஞ்சள்நீர் நதியெ னப்புடை பரந்து
சேறலும் பாய்பு னற்சடை
எம்பி ரானருள் பொங்கும் ஓகையி னிலிங்க
மாயவ ணெழுந்து தோன்றினான் 2

838 கூடு கொள்கையால் குலவு மஞ்சணீர்க் கூத்த
னென்றுபேர் கொண்ட நாயகன்
ஆடு தாளிணை சித்தர் பற்பலர் அணைந்து
போற்றிவான் சித்தி யெய்தலாற்
பாடு சான்றசித் தீச னாம்பெயர் பார்வி ளங்கும்
அவ்வண்ணல் சந்நிதி
மாடு கூவலொன் றுன்னி னோர்க்கெலாம் வழங்கு
சித்திசால் சித்த தீர்த்தமே 3

839 ஒற்றை யாழியங் கொடிஞ்சி வையமீ தொளிப
ரப்பிவீங் கிருள்து மித்தெழுங்
கற்றை வெங்கதிர்க் கடவுள் நாளினும் கருமு
டத்திறல் காரி நாளினும்

ஏற்று தெண்டிரைச் சித்த தீர்த்தநீர் எய்தி யாடியவ்
வேந்தல் தாள்தொழும்
கொற்ற வாழ்வினார்க் கெழுபி றப்புநோய் கோடி
யோசனைக் கப்பு றத்ததே 4
கதிர்க்கடவுள் நாள்- ஞாயிறு. காரி-சனி.

ஆகத் திருவிருத்தம் 849
----

20 அரிசாப பயம் தீர்த்த தானப் படலம் (அச0 - அகூரு)

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்

840 புரிமு றுக்குடைந் தவிழ வாறடிப் புள்மு
ரன்றுவாய் மடுக்கும் இன்னறை
விரிம லர்த்தடம் புடையு டுத்தசித் தீச
மேன்மையின் விளைவி யம்பினாம்
உரிய மற்றதன் உத்த ரத்துறும் உவண
வூர்தியாச் சிரம வைப்பினில்
திரிவி லாவரி சாப வெம்பயந் தீர்த்த
வானவன் சீர்த்தி கூறுவாம் 1

841 சுராசுரர் கலகம் -மாதவன் கியாதியைக் கோறல்
செப்பு முன்னைநாள் அதிதி மைந்தருந் திதியின்
மக்களும் இடைய றாதுபே
ரப்பு மாரிபெய் தெண்ணி லாண்டுகள் அழுக்க
றுத்துவெஞ் சமரி யற்றுழி
மைப்பு றுத்தகண் அரம்பை மார்முலை யுழுத
மார்பினார் வலியி ழத்தலும்
துப்பெ றிந்தபூங் கமல வாள்விழித் தோன்றல்
எய்திவெம் படைவி திர்த்தனன்

* அதிதிமைந்தர்- தேவர். திதியின் மக்கள்- அசுரர்.அதிதி, திதி இருவரும் காசிபரின் மனைவியர். அழுக்கறுத்து - பொறாமையுற்று. 2

842 எஞ்சு தானவர் அஞ்சி ஓட்டெடுத் திருமை
யோகுசெய் பிருகு மாமுனி
தஞ்ச மாமனைக் கிழத்தி பூமகள் தாயெ
னப்படுங் கியாதி தன்புடை
வஞ்சம் இன்றிவந் தடைக்க லம்புக வருந்து
றேன்மினென் றபய நல்கியப்
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை ஆச்சிர மத்தின்
உள்ளுறப் பாது காத்தனள். 3

843 சீற்றம் மிக்கெழச் சேந்த கண்ணினான் திகிரி
ஓச்சியங் கெய்து மாதவன்

போற்றி வாய்தலின் வைகு மாமியைப் பொருக்கெனச்
சிரந்துணிந்து வீழ்த்தலும்
ஏற்றேழுந் தகூகூ ஒலித்திரள் இருசெ
வித்துளை ஏறு மாமுனி
மாற்ற ருந்திறல் யோகு நீங்கிமுன் மனைவி பட்டதும்
மற்றும் நோக்கினான் 4

844 மாதவன் பிருகு சாபம் பெறல்
கண்டு மாழ்கினன் துயரின் மூழ்கினன் கண்கள்
சேந்தனன் இதழ்து டித்தனன்
மண்டு வெங்கனற் பொறிடெ றிப்பவம் மாத
வன்றனை வெகுண்டு நோக்கினான்
ஒண்ட ளிர்க்கரத் தரிவை டன்னைமற் றுனக்கு
மாமியைத்தறுக ணாளனாய்
மிண்டி னாற்கொலை செய்து வீட்டினாய்
வெய்ய உய்யு மாறெவன். 5

845 எடுத்தி யம்பிய சைவமேயெவற் றுள்ளும்
உத்தம மென்னில் யாங்களும்
கடுத்த தும்பிய கண்ட னாரடிக் கமல
மன்றிவே றறிகி லேமெனில்
தொடுத்து ரைக்குமிச் சத்தி யத்தினால்
துயரு ழந்துநீ நரக வல்வினை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப தெய்துக வழுவு
பாதகக் குழிசி யாயினாய். 6

846 நின்ற னக்கடித் தொண்டு பூண்டவர் நெறிய
லாப்புறத் தாற்று நூல்வழித்
துன்று தீக்கையுற் றென்றும் முப்புரஞ் சுட்ட
வெம்பிரான் திருவ டிப்பிழைத்
தொன்று முன்றுதண் டேந்தி யீனராய் உலப்பி
லாதவெந் நிரைய மேவுக
மன்ற வங்கவர்க் கண்டு ளோர்களும் மறலி
யூரினைக் குறுகி மாய்கவே. 7

847 எவ்வ மேமிகுந் தமோகு ணம்பயின் றிழிந்த
யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வி னைப்பவந் தோறும் இன்னலே
விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவ்வி யத்தொகை இரிய நூறுமப் பிருகு
வெள்ளியால் ஆவி பெற்றெழு
நவ்வி வாள்விழி மனைவி தன்னொடு நாரி
பாகனை வழுத்தி வைகினான். 8

848 மாதவன் காஞ்சியில் சிவபூசை செய்தல்
நிறைமொ ழித்தவப் பிருகு ஓதிய சாபம்

எய்திநெஞ் சழுங்கி ஏங்குபு
நறைம லர்த்துழாய்ப் படலை மார்பினான்
நாடி னானிதன் தீர்வி யாதென்ப
பிறைமு டிச்சடைப் பிரானு ளன்மனுப்
பிரமம் ஐந்துள யாமு ளேமினிக்
குறையெ மக்கெவன் என்று தேறினான் கொழிதி
ரைப்புனற் கச்சி யெய்தினான் 9

849 தூய நீர்ச்சிவ கங்கை வாவியுள் தோய்ந்தெ
ழுந்தொரு மாவின் நீழல்வாழ்
நாய னாரடி வழுத்தி யேகியஞ் ஞாங்கர்
வைகுமாச் சிரமம் ஒன்றமைத்
தாயி டைசிவ லிங்க மொன்றுகண் டன்பு
கூர்தர அருச்சித் தேத்தியங்
கேயு மாறருள் பெற்று மாதவம் இயற்ற
லுற்றனன் வயப்புள் ளூர்தியே 10

850 பூதி மேனியன் நெற்றி தீட்டுமுப் புண்ட
ரத்தினன் அக்க மாலையன்
சீத வேணியோன் திருவு ருத்திரஞ் செப்பு
நாவினன் அடகு நீர்கனி
வாத உண்டியன் பிரமம் ஐவகை மனுக்க
ணித்துளக் கமலம் நள்ளுற
மாது பாகனை இருத்தி ஐந்தழல் மத்தி
நின்றருந் தவமு ஞற்றினான். 11

851 மாதவன் சிவப்பிரசாதம் பெறல்
இன்ன வாறுபல் லாண்டு மாதவம் இவனி
யற்றுழி முக்கண் நாயகன்
பொன்னி மாசலப் பூவை தன்னொடும் புடைமி
டைந்துபல் கணங்கள் போற்றுறப்
பன்னும் அவ்விலிங் கத்தி னின்றெழூஉப் பாய்வி
டைப்பரி மேல ணைந்துநீ
நன்னர் வேட்டன கூறு கென்றலும் நறுந்து
ழாய்மலர்ப் படலை மோலியான் 12

852 எட்டு றுப்பினும் ஐந்து றுப்பினும் இருநி லத்திடை
வீழ்ந்து வீழ்ந்தெழுந்
தட்ட மூர்த்தியாய் போற்றி என்னையாள் அண்ணலே
யடிபோற்றி என்வினைக்
கட்ட றுத்தவா போற்றி மாறிலாக் கருணை வெள்ளமே
போற்றி போற்றியென்
றுட்ட தும்பிய காதலால்தொழு துருகி நீர்விழி
சொரிய விள்ளுவான். 13

853 ஐய னேயுனைச் சரணம் எய்தினேன் அடிய
னேனினி மற்றொர் பற்றிலேன்
பொய்யில் கேள்விசால் பிருகு மாமுனி புகன்ற
சாபநோய்க் கஞ்சி நொந்துளேன்
உய்யு மாறருள் செய்ய வேண்டுமென் றுரைத்த
லந்துநின் றிரப்ப வெம்பிரான்
மையு லாம்விழிப் பதுமை கொங்கைதோய் மார்ப
கேளென வாய்ம லர்ந்தனன் 14

854 கலிநிலைத்துறை
நடுவி கந்திடா நம்மடித் தொழும்பரால் நாட்டப்
படுவ தொன்றெது அஃதவ்வப் பயன்றனைப் பயந்தே
விடுவ தல்லது பழுதுறா தின்றுநீ மெலிய
அடுமிச் சாபமும் அனுபவித் தல்லது விடாதால் 15

855 தாங்கு கொள்கையின் உயர்ந்தநம் அடியவர் தமக்கோர்
தீங்கி ழைத்திடுங் கொடியரைச் செருப்பதே கருமம்
ஆங்கும் வல்லிருட் குழிவிழுந் தழுங்குவர் அந்தோ
யாங்கண் உய்வரெம் அடியவர் தமக்கிடர் இழைத்தோர் 16

856 பெருகும் அன்பினால் எம்மைநீ வழிபடும் பேற்றால்
இருமை சால்முனி சபித்திடும் ஐயிரு பிறப்பும்
திரிபு றாதுல கினுக்குப காரமாம் தெளிநீ
அருளும் ஐந்தினில் ஐந்தினில் தண்டமும் புரிகேம் 17

857 என்று வாய்மலர்ந் தருளலும் நெடியவன் இறைஞ்சி
நன்றும் உய்ந்தனன் அடியனேன் ஞாலத்தின் நீயே
சென்று தண்டமும் அருளும்மற் றியான்பெறச் செய்யின்
மன்ற இப்பெரும் பேற்றினும் பேறுமற் றுளதோ 182

858 இன்னும் ஓர்வரம் வேண்டுவல் எளியனேற் குன்பால்
மன்னும் மேதகும் உழுவலன் பருள்மதி வள்ளால்
பன்னும் இவ்வரி சாபவெம் பயந்தவிர் இலிங்கந்
தன்னில் என்றும்நீ அமர்ந்தருள் என்றலும் தலைவன். 19

859 வேட்ட யாவையும் வழங்கினன் உவகைமீ தூர்ந்து
பாட்ட ளிக்குலம் விருந்தயர் பசுந்துழாய் மார்பன்
தோட்ட லர்க்கரங் குவித்தெதிர் நிற்பமுச் சுடராம்
நாட்டம் மூன்றுடை நாயகன் இலிங்கத்தின் மறைந்தான் 20

860 ஞானேசம் முதலிய கோவில்
அனைய சூழலின் குணாதுமுக் காலமும் அறிவான்
முனிவர் சிறிசிலர் எய்திமுன் இலிங்கமொன் றிருத்தி
இனிய பூசனை இயற்றிட அவர்க்கது ஈந்தார்
கனியும் அன்பருக் கருளுமுக் காலஞா னேசம் 21

861 மதங்கேசம், அபிராமேசம்.
விதந்த மற்றிதன் வடக்கது வெம்புலன் அடங்க
மதங்க மாமுனி அருச்சனை புரிமதங் கேசம்
அதன்கு டக்கபி ராமேசம் அச்சுதன் குறளாய்ச்
சிதைந்து மாவலி தபத்தெற வழுத்திய வரைப்பு 22

862 ஐராவதேசம்
அத்த ளிக்குட பாலதன் றிமையவர் கடைபோ
தத்தி மேலெழும் வெண்கரி அருச்சனை ஆற்றி
அத்தி கட்கர சாகிவிண் ணரசினைத் தாங்க
அத்த னாரருள் பெறுமயி ராவதேச் சரமால் 23

863 துவற்று தேத்துளி துறுமலர்ப் பொதும்பர்சூழ் கிடந்த
இவற்றுள் ஒன்றனில் எந்தைதாள் வழிபடப் பெற்றோர்
கவற்றும் வல்வினைப் பிறவிவித் தாயகா மாதி
அவற்றின் நீங்குபு மழுவலான் அடியினை சேர்வார். 24

ஆகத் திருவிருத்தம் 863

----

21. இட்ட சித்தீசப் படலம் (864 - 888)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

864 திகழரி சாபந் தீர்த்த திருநகர் முதல்வா னாடர்
புகழயி ராவதீசப் பொன்மதில் வரைபீ றாக
நிகழ்தரு தளிகள் சொற்றாம் நிறையயி ராவ தீசத்
திகழ்தருந் தென்சா ரிட்ட சித்தீசத் துண்மை சொல்வாம் 1

865 தொழுதகு பெருமை சான்ற சுக்கிரனங்க ணெய்திக்
கெழுதகு பூசை யாற்றிக் கிடைத்தனன் சித்தி யெல்லாம்]
முழுதருள் பெற்ற வன்னோன் மொழிவழித் ததீசி யெய்தி
வழிபடு முறையி னேத்தி வச்சிர யாக்கை பெற்றான் 2

866 உதீசி நாகங் கோட்டி முப்புர மொறுத்த வயிரா
வதீச னுக்கணி யதென்பால் வைகிய வுணர்வுக் கெட்டா
அதீதனை வழுத்தி யந்நாள் வச்சிர யக்கை பெற்ற
ததீசியின் செயல்வி ரித்துச் சாற்றுவன் முனிவீர் கேண்மின்.
உதீசி - வடக்குத் திசை. நாகம் -மலை. இங்கு மேருமலை.
கோட்டி- வளைத்து; ததீசி முனிவர் செய்கை 3

867 பிருகுவின் மறபிற் றோன்றும் பிறங்கு சீர்த்ததீசி மேலோன்
அருவிமா மதமால் யானைக் குபனெனு மரசன் றன்னோ
டொருவருங் கேண்மை யெய்தி யளவளா யுறையுங் காலை
யிருவரு மொருநாட் கூடி நகுபொழு தினைய சொல்வார். 4

868 விப்பிரர் கொல்லோ வன்றி வேந்தரோ பெரியர் என்னும்
அப்பொழு தந்தணாலர் அரசரிற் சிறந்தோ ரென்னச்
செப்பினன் ததீசி மன்னன் மன்னரே சிறந்தார் என்றான்
இப்பரி சிருவருக்கும் எழுந்தது வயிரப் பூசல்
விப்பிரர்அந்தணர். வயிரம் = மனக்காழ்ப்பு. 5

869 அழலென முனிவன் சீறி யடித்தனன் அடித்த லோடும்
மழலைவண் டிமிரும் தாரான் வச்சிரம் சுழற்றி வீசிப்
பழமறை முனிவன் ஆக்கை இருதுணி படுப்ப அன்னோன்
கிழமைகூர் வெள்ளி தன்னை நினைந்துகீழ் நிலத்து வீழ்ந்தான். 6

870 சுக்கிரன் உபதேசம்
சுக்கிரன் உணர்ந்து போந்து துணியுடல் பொருத்திக் கூட்டி
அக்கணத் த்ழுப்பித் தேற்றி அறைகுவான் முனிவ கேண்மோ
நக்கலர் கமல வாவிக் காஞ்சியின் நணுகி அன்பான்
முக்கணற் றொழுதி யாண்டுங் கொலையுறா முதன்மை கோடி. 7

871 இழைமணி மாடக் காஞ்சி இட்டசித் தீச வைப்பின்
மழைதவழ் மிடற்ருப் புத்தேள் மலரடி வழுத்திப் பெற்றேஎன்
விழைதகு மிருத சஞ்சீ வினியிது வதந்தென் பாங்கர்த்
தழைபுகழ் இட்ட சித்தி தரும்புனல் தடமொன் றுண்டால் 8

872 அத்தடம் படிந்தோர் நம்பால் ஆரருள் சுரக்கும் ஈசன்
பத்தியால் அதனைக் கண்டோர் தீண்டினோர் பருகலுற்றோர்
புத்தியோ டாடப் பெற்றோர் அறம்பொருல் இன்பம் வீடாம்
சித்திகள் பெறுவார் என்றால் அதன்புகழ் செப்பற் பாற்றோ 9

873 எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
மல்லல் நீரரி வாரம் மூழ்கிடின் மகவி லான்மக வீன்றிடும்
இல்லம் இல்லவன் மனைவி யெய்துவா னாயு ளில்லவ ன￾துறும்
கல்வி யில்லவன் கல்வி யெய்துவன் கண்ணி லான்விழி பெறுகுவன்
செல்வ மில்லவன் செல்வம் மேவுவ னரசி லானர செய்துமால்
அரிவாரம்- ஞாயிற்றுக் கிழமை. 10

874 அலகை பூதம தாதி அலைக்க நின்றவ ரிரவிநாள்
குலவு மத்தட மாடி னங்கவை கோடி யோசனை பின்னிடும்
கலிகெ ழுந்துயர் குட்ட வெம்பிணி முயல கன்பெரு நோயெலாம்
விலகி நீங்குமந் நீர்படிந்திடு மக்க ணத்திது மெய்மையே 11

875 காத ளாவிய குழைகி ழித்துவி டங்க னிந்து குமிழ்ம்மிசை
மோது மையரி வாட்ட டங்கண் முகிழ்த்த கொங்கை நுணங்கிடை
மாத ராயினும் மைந்த ராயினும் வந்த பூம்புனல் ஆடினோர்
யாதி யாது விரும்பி னாலுமவ் விட்ட சித்தி யளிக்குமால் 12

876 முந்து கந்தனில் வாணி தன்னோடுமுளரி மெல்லணை நான்முகன்
வந்து மேதகும் இட்ட சித்தி மலர்த்த் டந்தனி லாடிநன்

றுந்து சத்திய லோக வாழ்க்கை படைதி டுந்தொழி லோடுற
இந்து சேகர னருள்கி டைத்தனன் எறுழ்வ லித்தவ முனிவனே 13

877 ஏயும் நற்றிரே தாயு கத்தினென் றூழ்ப டிந்து மறைத்தனு
வாயி ரங்கதி ராண்டு தன்றினத் தத்த டம்படிந் தோர்க்கரன்
மேய சித்திகள் விரைவின் நல்கவும் விருச்சி கத்தினந் நாளுறின்
வாயு மப்பயன் மிகவி ரைந்து வழங்க வும்வர் மெய்தினான் 14

878 துவாப ரத்தரி பூவின் மாதொடு தோன்றி யத்தட மாடினான்
தவாது பல்லுயிர் காக்கும் வாழ்வொடு மால்ப தந்தனைப் பெற்றனன்
உவாம திக்கலை யான னாம்பிகை கலியு கத்திலந் நீர்படிந்
தவாநி றைந்தருள் கம்ப நாயகர் பாதி மேனி யடைந்தனள். 15

879 இவர்கள் நால்வரும் நான்கு கங்களுளுக் கிறைவ ராயினர் மற்ருமிச்
சிவமு றும்புனல் ஆடி முந்தின கரனி ழந்தபல் லெய்தினான்
தவள மாமதி முயல கப்பிணி சாடி னன்பக னென்பவன்
துவளு மாறுயர் வீர பத்திரன் தொட்ட வால்விழி பெற்றனன். 16

880 வடதி சைக்கிறை வரைம டக்கொடி
வடிவு நோக்கி இழந்தகண்
ணுடன ரற்கொரு நட்பு மெய்தின
னோது துச்சரு மேளனும்
உடல்க ணைக்கருவிழியு ருப்பசி யுகள்
கொன்கை மணந்தனன்
மிடல்கொள் கண்ணன் அளித்த சாம்பனுங்
குட்ட வெம்பிணி நீங்கினான். 17

881 நிடதம் மன்னிய நளன யோத்தி யிராமன் நீள்புகழ்ப் பாண்டவர்
மடனி லிங்கியவர் முத்தி றத்தரும் மருவ லாரை யழித்துவென்
றிடனி ழந்திடு மிறைமை யெய்தின ரிரியு மைம்புல வாழ்க்கையோய்
தடவு மென்மலர் இட்ட சித்தி தருந்த டம்படி பேற்றினால். 18

882 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
தோற்றமார் வடாது வெந்நோய் துமித்திடுந் தரும தீர்த்தம்
போற்றருங் குணாது விண்ணோர் புகழ்தரும் அருத்த தீர்த்தம்
கூற்றுருந் தெனாது மாறாக் குரைபுனற் காம தீர்த்தம்
சாற்றிய குடாது முத்தித் தீர்த்தமத் தடத்து ளோங்கும். 19

883 நாற்பயன் உதவுந் தீர்த்தம் நான்குடை இனைய தீர்த்தம்
ஏற்புறத் திங்கள் தோறுஞ் சிறந்ததே யெனினும் சால
மேற்படும் இஅபம் கும்பம் விருச்சிகம் கடகந் தன்னில்
பாற்படும் அவற்றின் மேலாம் கார்த்திகைப் பானு வாரம் 20

884 பானுநால் விடியற் போதின் அத்தடம் படிந்தோர் யாவ
ரேனுமங் கவர்கள் எய்தும் பேறெவர் இயம்பற் பாலார்

தானம்நீ ராடல் ஓமம் கணித்தலத் தடவுக் கஞ்சத்
தேனலர் இட்ட சித்தி தீர்த்தத்தொன் றனந்த மாமால் 21

885 ஆதலின் அங்கண் மூழ்கி அருங்கொலை யுறாத மேன்மை
தீதறப் பெறுகென் றோதி மிருதசஞ் சீவி னிப்பேர்
மேதகு மனுவும் நல்கிச் சுக்கிரன் விடுப்பப் போந்து
கோதிலா முனிவன் ஒகை கூர்ந்துகாஞ் சியினைச் சேர்ந்தான் 22

886 ததீசி முனிவர் வச்சிர யாக்கை பெறுதல்
சேர்ந்தவ னிட்ட சித்தி த்திர்த்தநீர்ப டிந்து கண்ணீர்
வார்ந்திட இட்ட சித்தி வரதனை யருச்சித் தன்பு
கூர்ந்த சின்னட் பின்னர்க் குழப்பிறை மோலி தோன்றி
ஈந்தனன் வயிர யாக்கை யினிவருங் கொலையெய் தாமே 23

887 அவ்வகை வரங்க ளெல்லாம் அண்ணல்பாற் பெற்ரு மீண்டு
மெய்வகைத் ததீசி யெய்தி வேத்தவை வேந்தன் சென்னி
எவமில் இடத்தாள் ஒச்சி யுதைத்தனன் இவனுக் கென்று
தெவ்வெனச் சமரின் ஏற்ற மாயனைச் செயிர்த்து வென்றான் ச 24

888 இடனுடைப் புரிசை சுற்ரும் இட்டசித் தீச வைப்பில்
குடதிசை முகமா வைகுங் குழகனை வழிபட் டின்னும்
நடலைதீர்ந் திட்ட சித்தி நண்ணினார் எண்ணி லாதார்
புடவியில் அதன்றன் நீர்மை யாவரே புகலும் நீரார். 25

ஆகத் திருவிருத்தம் 888

---

22. கச்சபேசப் படலம் (889 -901)

889 கலிநிலைத் துறை
ஓடரிக் கண்ணியார் ஆடலும் பாடலும் ஓவுறாச்
சேடமை யுட்டசித் தீசமேன் மையிது செப்பினாம்
ஆடமைத் தோளியோர் பாகர்வாழ் அன்னதன் தென்புடைத்
தோடவிழ் சோலைசூழ் கச்சபே சத்தியல் சொல்லுவாம் 1

890 பெருமான் உலகைப் படைத்தல்
ஐவகைப் பூதம்மால் அயன்முத லாயபல் சராசரம்
எவ்வகை யுள்லவும் ஈறுச்ய் திமயமா மயிலொடும்
அவிர வாட்டயர்ந் தங்கவை மீஈளவும் ஆக்குவான்
தெவ்வடு குறுநகைச் சிற்பரன் திருவுளஞ் செய்தனன் 2

891 உலகெல மழிவுருங் காலையுந் தன்னுடைக் காவலிற்
குலவுசீர்க் காஞ்சியிற் சோதிலிங்க கத்துருக் கொண்டெழுந்
திலகுதன் சத்தியான் முன்புபோல் யாவையும் நல்கினான்
அலகிலா நாமரூ பங்களும் ஆக்கினான் அண்ணலே 3

892 பிரமன் வழிபட்டது
போற்றுசீர் அவ்விலிங் கத்தினைப் போற்றினோர் யாவரும்
மாற்றரும் வீடுபே றெய்துவர் நான்முகன் வாணியோ
டாற்றலான் ஆயிடை மாதவம் ஆற்றியவ் வங்கணன்
ஊற்றமார் அருளினால் படைத்திடுந் தலைமைபெற் றோங்கினான் 4

893 திருமால் ஆமையாய் வழிபட்டது
முன்னொரு பிர்மகற் பத்திடை நாரணன் மூரிநீர்
மன்னுமந் தரமலை யாமையாய்த் தாங்கிவார் கடல்கடைந்
தின்னமு தஞ்சுரர்க் கீந்தபின் வெஞ்செருக் கெய்தியாங்
கன்னமுந் நீர்முழு துழக்கினான் உலகெலா மஞ்சவே 5

894 அச்சம்நீத் தாருயிர் உய்வகை அருள்சுரந் தாங்குறீஇயிக்
கச்சபத் தின்னுயிர் செற்றதன் ஓட்டினைக் கதுமென
நச்சிய வெண்டலை மாலிகை நடுவுறக் கொண்டனன்
பச்சிளங் கிள்ளைபால் வீற்றிருந் தருளிய பண்ணவன் 6

895 இப்பெரும் பிழைதவிர்ந் துய்யுமா நாரனன் எம்பிரான்
வைப்பெனுங் காஞ்சியிற் சோதிலிங் கத்தினை வழிபடூஉ
மெய்ப்படு மன்பினா லிரந்திரந் தேத்தலும் விடைமிசைத்
துப்புறழ் செஞ்சடைத் தோன்றல் அங்கவனெதிர் தோன்றினான். 7

896 காண்டலுங் கண்கணீர் வார்தரக் கரையறு காதலின்
பூண்டபே ரன்பினால் வீழ்ந்துவீழ்ந் திறஞ்சினன் போற்றினான்
ஆண்டகாயாருயிர்த் தலைவனே அங்கணா அடியனேன்
வேண்டுவ யாவையும் தந்தருள் என்றெதிர் வேண்டினான். 8

897 மழுவலா னுணையடிப் பொதுவறு பத்தியும் மால்பதத்
தழிவிலா இறைமையும் அவ்விலிங் கந்தனக் கன்றுதொட்
டொழிவருங் கச்சபே சத்திரு நாமமும் உம்பரார்
தொழுதெழ வாங்கரன் உமையொடும் இனிதமர் தோற்றமும் 9

898 அத்தலந் திகழவி முத்தமாந் தலத்தினும் அதிகமா
வைத்திடுந் தலைமையும் வரமெனக் கொண்டனன் வள்லலும்
சித்தம்நீ டுவகையின் அங்கவை முழுவதுந் தேத்துழாய்ப்
பத்தனுக் கருள்புரிந் தாயிடை மறைந்தனன் பரையொடும் 10

899 அன்றுதொட் டென்றுமக் காஞ்சியின் நீங்கலா தமர்ந்திடுங்
கொன்றைவார் சடையனைக் கச்சபே சன்றனைக் கும்பிடச்
சென்றவர் கண்டவர் கருதினர் யாவரும் தீதுதீர்ந்
தொன்றியொன் றாநிலை மாறிலா முத்திபெற் றுய்வரே 11

900 துர்க்கை முதலியோர் வழிபாடு
துர்க்கையுஞ் சாத்தனும் இரவியும் வரவத் தோன்றலும்
நற்கரி முகனுடன் ஐவருங் கச்சப நாயகன்

பொற்கம லப்பதம் பூசனை யாற்றியங் குடனமர்ந்
தொற்கமில் கணங்களோ டப்புரிக் காவல்பூண் டுறுவரால் 12

901 சத்தியமொழி விநாயகர் சிறப்பு
அந்தணீர்கச்சபே சக்குட வைப்பினில் ஆயிதழ்க்
கந்தமா மலர்மிசைச் செல்விதன் கணவனார் போற்றிசெய்
துய்ந்தசத் தியமொழி விநாயகன் உளனவற் போற்றினார்
எந்தவூ றுந்தவிர்ந் திம்மையே வேட்டவை யெய்துவார் 13

ஆகத் திருவிருத்தம்- 901

-----

23. சகோதர தீர்த்தப் படலம் (902 - 911)

902 எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
வெள்ளிக்குப் பாயம் போர்த்தெனப் பொதிந்த
வெண்டிரு நீற்றொளிக் கதிர்கள்
அள்ளிக்கொள் வனைய மேனியீர் கச்ச
பாலயம் அறைந்தனம் மலநோய்
தள்ளிப்பே றுதவும் அத்தலக் குடபால்
சகோதர தீர்த்தநீர்க் கரையில்
புள்ளித்தோ லாடை புனைந்தநம் பெருமான்
பொலிவுறும் இருக்கைகள் மொழிவாம்
குப்பாயம் - சட்டை. 1

903 மாண்ட கன்னீச வரலாறு
மன்னுமெய்க் கிளவிக் கரிமுகன் தென்பால்
மாண்டகன் னீசனை வழுத்திக்
கன்னியோர் பாகன் அருளினான் மாண்ட
கன்னிமா முனிவரன் என்பான்
மின்னிடைக் கடவுள் மடந்தையர் ஐவர்
வீங்கிள வனமுலை திளைத்துப்
பொன்னுல கிடத்தின் நுகர்பெரும் போகம்
புவிமிசை இருந்தவா நுகர்ந்தான்

* மெய்க்கிளவிக் கரிமுகன் - சத்திய மொழி விநாயகர்.
மாண்ட கன்னி - அழகிய காதை உடையவன். 2

904 மதமலம் அறுக்குஞ் சகோதரத் தடநீர் வரைப்பிடை
வளாகம் ஒன்றியற்றி
அதனிடை யினிது வீற்றிருந் தரம்பை யந்நலார்
இளமுலைப் போகஞ்
சதமகன் சமழ்ப்ப நுகர்ந்தனன் நெடுநாள் கடைமுறை
முத்தியிற் சார்ந்தான்
சிதரரித் தடங்கண் ஐயரம்பை யர்தந் தீர்த்தமென்
றுரைப்பதத் தடமே 3

905 வரிவிழி சேப்பக் குடமுலை மதர்ப்ப வால்வளை
கறங்க வண்டிமிருந்
தெரிமலர்க் கூழைத் தையலார் குடையுந் தெண்புனல்
தடமதன் குலைமேல்
எரியலர் குடங்கை மாண்டகன் னீசன் இனிதமர்
இருக்கையின் குடசார்
அரிலறுந் தருள்வன் னீசமொன் றுண்டால் அதுவருங்
காரணங் கேண்மின் 4

906 வன்னீச வரலாறு
மூதழற் கடவுள் தன்னுடன் பிறந்த முன்னவர்
மும்மையர் உள்ளார்
பேதுறா மதுகை மூவரும் விண்ணோர் பெறுமவி
சுமக்கலாற் றாது
மேதகும் ஆவி இறந்தனர் அதனை விரிதழற்
பண்ணவன் நோக்கி
யாதினிப் புரிவல் எனக்குமிவ் விடும்பை யெய்துமே
யென்றுள மழுங்கி 5

907 மகோததி யனைய ஐயரம் பையர்தம்
வாவியி னுள்ளூறக் கரந்து
சகோதரர் தம்மை இழந்தவன் றனக்குச்
சகோதரம் நீதடம் புனலே
உகாதெனைப் புரத்தி யென்றுரைத் தங்கண்
உறைந்தனன் அன்றுதொட் டளிகள்
முகேரெனப் பாயும் மலர்த்தடம் அதற்கு
மொழிபெயர் சகோதர தீர்த்தம்.
மகோததி - பெரிய கடல். 6

908 எரிதழற் புத்தேள் அன்னணம் உறைய இமையவர்
எங்கணுந் துருவிப்
பெரிதிளைப் பெய்தி யாண்டுவந் துறலும் பெருந்தடத்
துறையுமீன் அவர்க்குத்
தெரிதர வியம்பிற் றாகவெங் கனலோன் செயிர்த்தடைக்
கலம்புகுந் தேனைப்
பரிவுறக் காட்டிக் கொடுத்தநீர் தூண்டிற் படுகொலை
யுறுகெனச் சபித்து
* மீன்கள் அக்கினி தேவனைத் தங்களுக்குக் காட்டினமையால்
தேவர்கள் அவற்றிற்கு இமையாநாட்டம் அளித்தனர் என்ப. 7

909 மின்னென வெளிக்கொண் டிரந்துநின் றழைக்கும்
விண்ணவர் தங்களை நோக்கி
முன்னுறப் போமின் வருவலென் றியம்பி முளரிநீர்த்
தடமதன் கரையின்

மன்னுவன் னீச வள்ளலை யிருத்தி மரபுளி
யருச்சனை யாற்றி
அன்னவன் அருளாற் பெற்றனன் இமையோர்
அவியெலாஞ் சுமந்திடு மாற்றல் 8

910 தமையன்மார் மூவர் சுமக்கலாற் றாது
தளர்வுறும் அவியெலாந் தானே
கமையுறப் பொருக்கும் மதுகைபெற் றிமையோர்
குழாத்தினுட் கலந்தனன் கனலோன்
இமையவில் வாங்கிப் புரிசைமூன் றிருத்த
யெந்தைவன் னீசனை யண்மி
அமைவரும் அன்பால்வழி படப்பெற்றோர்
அருந்திறல் எய்திவீ டடைவார். 9

911 சவுனகேச வரலாறு
விளம்புவன் னீசந் தனக்குமேற் பாங்கர்
விழைதகுஞ் சௌனகேச் சரத்திற்
களங்கனி விளர்ப்ப விடங்கிடந் திமைக்கும்
கறைமிடற் றடிகளை யிருத்தி
வளம்பயில் காதற் சவுனக முனிவன்
மரபுளி யருச்சனை யாற்றி
உளம்பயில் மலநோய் தவிர்ந்துபே ரின்ப
வீடுபே றுற்றதவ் வரைப்பு. 10

ஆகத் திருவிருத்தம் - 911

----

24. சுரகரேசப் படலம் (912 - 956)

912 எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
தாண்டவ மாடுதல் வல்ல பெம்மான் தங்குஞ்
சகோதர தீர்த்தப் பாங்கர்
மாண்ட கன்னீ சம்வன் னீசம் விண்ணும்
மண்ணும் புகழுஞ் சவுன கேசம்
ஈண்டு விளங்க எடுத்து ரைத்தாம் எம்மையும்
நல்கிடுஞ் சவுன கேசத்
தாண்டகை வைப்பின் வடக்கண் மேவும் அண்ணற்
சுரகரம் பன்னு கிற்பாம். 1

913 மந்தரமலைச் சிறப்பு
கலிவிருத்தம்
சுந்த ரத்திரு மால்முதற் சூழ்சுடர்
அந்த தரத்தவர்க் காரமு தீந்தது
கந்த ரத்து முனிக்கணம் யோகுசெய்
மந்த ரப்பெயர் மால்வரை உண்டரோ 2

914 சுற்றும் யாளி முழைதொறுந் துஞ்சுவ
வெற்றி மத்தென வேலை கடைந்தநாள்
அற்றம் நீக்கும் அமுதம் இடையிடைப்
பற்றி நின்றிடும் பான்மை நிகர்க்குமால் 3

915 வஞ்சிக் கப்படு தானவர் வாரியின்
விஞ்சத் தீஞ்சுதை வேறு கடைந்தெய்தத்
தஞ்சத் தற்பெயர்ப் பானகழ் தன்மையி
னஞ்சப் புற்றங் ககழ்வ குடாவடி. 4

916 துன்னு தானவர் சூழுஞ் செயலறிந்
தன்ன குன்றம் பெயர்ப்பரி தாகமா
மன்னு மார்பினன் பள்ளிகொள் மாட்சியின்
மின்னு நீல்முகில் மீமிசைத் துஞ்சுமால் 5

917 திரிபு
செல்லி யங்குழல் வண்டிமிர் தேக்கடி
வல்லி யங்குழ வாட்கண் படுப்புவ
அல்லி யங்குழ லார்வெறி யாடிய
பல்லி யங்கு லாற்பனித் தஞ்சுமால் 6

918 இரண்டடிப் பாடக மடக்கு
காம ரம்பு கனற்றம ரம்பரர்
காம ரம்பு கனற்றம ரம்பரர்
ஏம மல்கி யிருந்துணர் கான்றரு
ஏம மல்கி யிருந்துணர் கான்றரும் 7

919 வண்ட லம்படர் மாவரை யாரமை
வண்ட லம்படர் மாவரை யாரமை
பிண்டி யைவன நாறிய வில்லமுன்
பிண்டி யைவன நாறிய வில்லமும் 8

920 வான ரம்பைய ராவிற் பயந்துதாய்
வான ரம்பைய ராவிற் பயந்துதாய்
தானி ரப்பவி யக்கணத் துண்டிசை
தானி ரப்பவி யக்கணந் துஞ்சுமே 9

921 சித்திரகவி -முரசபந்தம்

ஒவ்வோரடி ஒவ்வொரு வரியாக நான்கடியும் எழுதி மேலிரண்டு வரியும் தம்முட் கோமூத்திரியாகவும் , கீழிரண்டு வரியும் தம்முட் கோமூத்திரிகையாகவும், சிறுவார் போர்க்கப்பட்டு மேல்வரி யிரண்டாம் வரியினும் மூன்றாம் வரியினும் நான்காம் வரியினும் கீழூற்று மீண்டு மேல் நோக்கவும், கீழ்வரி அவ்வாறே மேலுற்று மீண்டு கீழ்நோக்கவும் பெருவார் போக்கப்பட்டு இந்த வார் நான்கும் நான்கு வரியாக வருவது.

வஞ்சி விருத்தம்
தான மாந்தரு மஞ்சர்
வான மாந்தரு மஞ்சரி
தான மாந்தரு மஞ்சரி
வான மாந்தரு மஞ்சரி 10

921 தகர விகற்பத்தான் வந்த மடக்கு
கலிவிருத்தம்

தத்தை தித்தித்த தோதிதை தாதுதேத்
தொத்து தித்துத் திதித்ததத் தித்துதூத்
துத்தித் தேத்த தீதுதை தீத்தத்தத்
தொத்த தாது ததைத்துத் துதித்ததே 11

922 கோமூத்திரி
இரண்டிரண்டு வரியாக ஒருசெய்யுள் எழுதப்பட்டு மேலுங் கீழும் ஒன்றிடையிட்டு வாசித்தாலும் அச்செய்யுளே வருவது.

வான ளாவின வார்கனி யாவிரை
கான றாவிள வார்கடி யாவரை
தேன லம்பின தீங்கட மாருமான்
தான வம்பன றாங்கெட வூருமால் 12

923 கூட சதுக்கம்
ஈற்றடி யெழுத்துக்கள் ஏனை மூன்றடியுள்ளும் கரந்து நிற்க வருவது

கந்த மல்கிய காவிற் குலாய்க்கமழ்ந்
தந்தி மானு மவிர்தளிர்க் கொக்குதிர்
செந்து வர்க்கனி தித்திக்கு மாசினி
மந்தி மாந்தி மகிழ்ந்து குதிக்குமால் 13

924 மாத்திரைச் சுருக்கம்
ஒருபொருள் பயக்கும் ஒருசொல் ஒருமாத்திரையைக் குறைப்ப வேறுபொருள் பயக்குஞ் சொல்லாய் வருவது.

விடியற் காலத்தோர் மாத்திரை வீந்ததும்
மடியும் நஞ்சொன்று மாய்ந்ததும் ஒன்றுமாய்
அந்தியிற் கானவர் தங்களொன்
றொடியு நீளறை யார்ப்பொ டுலம்புமால் 14

925 மாத்திரை வருத்தனை
ஒருபொருள் பயக்கும் ஒருசொல் ஒருமாத்திரை பெற்று வேறு சொல்லாய் வேறு பொருள் பயந்து நிற்பது.

அளபொன் றேறிய வண்டதி ரார்ப்பினால்
அளபொன் றேறிய மண்ணதிர்ந் துக்கன

அளபொன் றேறிய பாட்டல ரீர்ஞ்சுனை
அளபொன் றேறழ கூடலைந் தாடுமால் 15

926 எழுத்து வருத்தனை

ஒருபொருள் பயப்பதோர் சொல் கூறி யதனில்
ஒவ்வொரெழுத்து நீக்க வெவ்வேறு பொருள் பயப்பது.

காந்தள் போல்வன காமுகர் வீழ்வன
போந்து சேர்ப்பார்கள் பூக்குறி வைப்பன
சாந்தம் நாறிய சரலின் நாரிமார்
ஏந்து சீரெழிற் கைதகை கேதகை. 16

927 உபய நாக பந்தம்

இரண்டு பாம்பு தம்முள் இணைவனவாக உபதேச முறையான்
வரைந்தவற்று ளிரண்டு கவியெழுதப்பட்டுச் சந்திகளினின்ற
எழுத்தே மற்றையிடங்களினும் உறுப்பாய் நிற்க வருவது.

ஆம்ப னீண்மருப் பாரமு மாசறு
காம்பு மாண வுகுங்கதிர் முத்தமும்
பூம்ப சும்பொழி னீடும் புரையிரு
ளோம்பிப் பப்பொளி மேவுமுட் டாதரோ 17

928 செம்பொ னன்சுனை சேர்முகை நீலமா
வம்பு நீடு மருங்களி யாரவின்
கொம்பு பூமலி பொன்னவிர் குன்றத்தூர்
பம்பு சேணதி பாமருட் டாருமே 18

929 சுழிகுளம்

ஒரு செய்யுள் எவ்வெட் டெழுத்தாக நான்குவரி யெழுதப்பட்டு
மேனின்று கீழிழிந்தும் கீழ்நின்று மேலேறியும் புற நின்று வந்துண் முடிய
அவ்வரி நான்குமே யாகி யச் செய்யுள் வருவது

வஞ்சித்துறை
மதிபகவே யான்ற
தினைமனிமா வாவன்
பமர்துறுசே வாயா
கனிதுவன்று மாவே 19

930 சருப்பதோ பத்திரம்

நிரையாக அறுபத்து நான்கறை கீறி எவ்வெட்டெழுத்தால்
ஒவ்வோரடியாகத் தொடுத்த நான்கடியுமேனின்று கீழிழியவுங்,
கீழ்நின்று மேலேறவும் எழுதப்பட்டு மேனின்று கீழிழியவும் கீழ்நின்று
மேலேறவும் முத்றொடங்கி யிறுதியாகவும் இறுதி தொடங்கி
முதலாகவும் மாலைமாற்றாக நான்கு முகத்திலும் வாசித்தாலும்
அச்செய்யுளே வருவது.

கலிவிருத்தம்

வீயா வாமா மாவா யாவீ
யாவா யாரா ராயா வாயா
வாயா டேமா மாடே யாவா
மாரா மாதோ தோமா ராமா 20

931 மாலை மாற்று

ஒரு செய்யுளை ஈற்றடியை முதலாகக் கொண்டு வாசிப்பினும் அச்செய்யுளே வருவது.

தேடா வாழை மாவீ டாதே
தேனா ராமா வாழா யாதே
தேயா ழாவா மாரா னாதே
தேடா வீமா ழைவா டாதே 21

932 காதை கரப்பு

ஒருசெய்யுள் முடிய எழுதப்பட்டதனீற்று மொழியின் முதலெழுத்துத் தொடங்கி ஒவ்வோரெழுத்து இடையிட்டு வாசிக்கப் பிறிதொரு செய்யுள் போதுவது.

கலிவிருத்தம்

இனநீடிய யானைவி லாரு லாவ
வனமோடிட மாதவி யாரு நாவி
புனமோடிட மாதவி லாருண் மன்னி
யனல்வாயவி யாருவ கன்றி மாதோ. உஉ 22

934 காதை கரப்பிற் கரந்தது / வஞ்சித்துறை

கருவி வானனி
மருவி யாடின
விருவி மாடின
வருவி யாடின 23

934 திரிபங்கி

ஒருசெய்யுளாய் உறுப்பமைந்து ஒருபொருள் பயப்பதனை மூன்றாகப் பிரித்து எழுத வெவ்வேறு செய்யுளாய்த் தனித்தனியே பொருள் பயந்து தொடையும் கிரியையும் தனித்தனியே காண வருவது.

காப்பியக் கலித்துறை

சந்தனமார் தடஞ்சார லெலாந்தனி வானளவுங்
கொந்துலர்வீ நெடுங்காவி னெலாங்குனி மாந்தருவி
னந்தியதேன் படுஞ்சூழ லெலாநனி மாந்தர்விழை
கந்தநிலாங் கடந்ததாழ்கரி போங்கனி வீழ்ந்தழியும்

மேலைச் செய்யுளிற் பிரிந்த செய்யுள்கள்

கலிவிருத்தம்

1. சந்தன மார்
கொந்தலர் வீ

நந்திய தேன்
கந்தநி லாம்.

2. தடஞ்சா ரலெலாம்
நெடுங்கா வினெலாம்
படுஞ்சூ ழலெலாம்
கடந்தாழ் கரிபோம்.

3. தனிவா னலவுங்
குனிமாந் தருவின்
நனிமாந் தர்விழை
கனிவீழ்ந் தழியும்.உச 24

935 பிறிதுபடு பாட்டு
ஒருசெய்யுள் அடியையுந் தொடையையும் வேறுபடுப்பச்
சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாது வேறொரு செய்யுளாய் வருவது.
கலிவிருத்தம்

ஆன்றார்ந்த காவி னளியாடு பூந்தேன்
மான்றீன்ற வேரன் மணியீர்ங்க வுண்மாச்
சான்றோங்கு காட்டிற் றயங்கு மணிமுத்தோ
டேன்றூர்ந்து நாட்டி னடக்கவெழு மார்த்து, 24

936 ஆன்றார்ந்த காவினளியாடு பூந்தேன்மான்
றீன்றவேரன் மணியீர்ங் கவுண்மாச் - சான்றோங்கு
காட்டிற் றயங்குமணிமுத் தோடேன்றூர்ந்து
காட்டை னடக்கவெழு மார்த்து. 25

937 எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
இனைய வளம்பல பெற்று நீடி யிம்பரு
மும்பரு மேத்த வாய்ந்து
நனைம லர்க்காவு மருங்கு டுத்து நளிர்மழைப்
போர்வைதன் மெய்யிற் போர்த்து
கனைக திர்ப்பன்மணிச் சென்னி மேல்வான்
கங்கை தலைச்சுற்று மான வோங்கிப்
புனைபுகழ் மல்க வரசு வைகும் பொற்பமர்
மந்தர வெற்பின் மாதோ 26

938 குமாரசம்பவம்
ஆருயிர் யாவையும் உய்யு மாற்றால்
அற்புத மேனி யெடுத்து நின்று
பேரருள் ஐந்தொழி லாட்டு கந்த பிஞ்ஞகன்
கந்தனை நல்க வேண்டிச்
சீரிமயத்து மடப்பிடியைத் திருமணஞ்
செய்தபின் னெய்தி அங்கண்

ஏரியல் அந்தப் புரத்தின் மன்னி இன்பக் கலவி
நடாத்த லுற்றான் 27

939 இங்குக் கூறப்படுகின்ற முருகவேள் திருவவதாரம் கந்தபுராணத்திற் கூறப்படும் முறையிலிருந்து வேறுபட்டுள்ளது. இங்குக் கூறப்படுவது வடமொழியில் உள்ளவாறாம். இந்நூலாசிரியர் சிவஞான முனிவர் இவ்வரலாற்றை வடநூலிற் கிடந்தவாறே கூறியருளினார்.

வண்டிமிர் கூந்த லிமய வல்லி வனமுலை
தாக்க மகிழ்ந்து புல்லிக்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றுப் பன்னாட் கலவிப்
பெருநலந் துய்க்குங் காலை
அண்டர் உணர்ந்து வெருவி அஞ்சி அம்பிகை
தன்பாற் கருப்ப வீறு
கொண்டிடு முன்னஞ் சிதைவு செய்யுங் கொள்கையின்
அங்கியை யேவினார்கள் 28

940 ஏவலும் அங்கிமற் றங்கண் ஏகி எம்பெருமான்
கோயில்வாயில் முன்னர்த்
தேவி உகைக்கும் மடங்கல் வைகுஞ்
செய்கையை நோக்கி மீண்டு
மேவிய விண்ணோர் குழாத்தை நண்ணி வினவும்
அவர்க்கு விளைந்த தோதி
நீவிர்க ளேயவண் எய்தி ஊறு நிகழ்த்திடு
மின்க ளெனக்க ரைந்தான் 29

941 அரியய னாதி யமர ரெல்லாம் அம்மொழி
கேட்டுள் அழுங்கி நொந்து
பெரிதுயர் மந்தரப் பாங்கர் எய்திப் பேணி
நிலமிசை வீழ்ந்தி றைஞ்சி
உரிய முறையிற் பழிச்சி நின்றே ஓலிடும்
மாற்றம் உணர்ந்து நம்மான்
தெரிவையோ டாடும் புணர்ச்சி நாப்பண் சென்றனன்
வெற்றரை யோடும் அங்கண் 30

942 கண்டனர் காமனைச் செற்ற கோவைக் கழிபெருங்
காதல் கரையி கப்பப்
புண்டரி கக்கண் முகுந்தன் வாசப் பூந்தவி
சாளி யுருத்தி ரர்கள்
அண்டர் மருத்துவர் சாத்தி யர்கள் அனைவரும்
எல்லையில் அன்பு பொங்கிக்
கொண்ட மயிர்ப்புள கங்கள் மல்கக் குவித்த
கரத்தோடும் ஏத்த லுற்றார் 31

943 வெள்விடை பூங்கொடி மீது வைத்து வென்றி
மழுப்ப டையேந்தி வஞ்சக்
கள்ளர் கருத்தின் அகப்படாத கண்ணுதற்
சாமிநின் தாளி ணையில்
அள்ளல் அளக்கர் அமிர்தந் தன்னாற் பூசனை
யாற்றி அமிர்த ரானோம்
எள்ளரு மாமலர் இட்டி றைஞ்சிச் சுமன
ரெனும்பெய ரெய்தி னேமால். 32

944 இறைவன் ஆலகால விடத்தை உண்டபின் தேவர்கள் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதம் பெற்ற காலத்தில் அவ்வமுதத்தால் இறைவனைப் பூசித்தனர். அதனால் அவர்கள் அமுதர் எனும் பெயர் பெற்றனர். சுமனர் - நல்லமனத்தை யுடையவர்.

ஆழியு டைப்புவி மீதொர் சிற்றூர் ஆள்பவர்
தம்மை அடுத்த வரும்
தாழ்வ ருமின்ப மகிழ்ச்சி யெய்தித் தகைபெற
வாழ்கின் றார்க ளென்னில்
பாழி யுயரகி லாண்ட கோடிப் பரப்பு
முழுது மரசு செய்யும்
மாழை விழியுமை பாக நின்னை வந்தடுத்
தேங்களுக் கென்கு றையே 33

945 துறந்தவ ருள்ளக் கமல மேவுஞ் சோதித்
திருவுரு போற்றி போற்றி
மறந்திகழ் வோரை யெறிந்து வீசும் மறந்திகழ்
வாட்படை யாளி போற்றி
உறந்த மலர்ப்பதம் போற்றி யாங்கள் உன்றன்
அடைக்கலங் கண்டு கொள்ளென்
றறந்தலை நின்ற அமரர் போற்ற அங்கணன்
நோக்கி அருள்சு ரந்து 34

946 வேண்டுவ கூறு மினுங்கட் கின்னே
மேவர நல்குது மென்றருள
ஈண்டிய மாயனை யுள்ளிட் டோர்தம் ஏவலின்
நான்முக னேத்தி யெந்தாய்
மாண்ட மலைமகள் பாற்க ருப்பம் வாய்ப்பது
வேண்டிலர் மால்மு தலோர்
காண்டக வந்தனர் மேலி யற்றுங் கடனறி
யேங்கள் எனக்க ரைந்தான் 35

947 அறுசீர்க்கழில் நெடிலாசிரிய விருத்தம்
தனக்கெனச் சிறிதும் வேண்டாத் தன்மையான்
உயிர்கட் கென்றே
நினைப்பரு நடனம் பூண்ட நின்மலன்
அற்றேல் இந்தப்

பனித்தமுத் துருக்கி யன்ன வெண்புனல்
பருகு மின்கள்
எனப்புகன் றருள வல்லே யெரியிறை
யங்கை யேற்றான். 36

948 எண்ணரும் வருடங் காறும் ஆயிர இரவிப் பொற்பின்
அண்ணல்பால் நின்று வீழும் அதனையவ் வனலோன் உண்ன
விண்ணவர் எவர்க்கும் அந்நாள் மேவருங் கருப்பம் நீடத்
துண்ணெனத் துளங்கி வெப்பு நோயினில் தொடக்குண் டார்கள் 37

949 மீளவும் இரந்து வேண்டும் விண்ணவர் குழாத்தை நோக்கி
வாளெனப் பிறழ்ந்து நீண்டு மதர்த்தரி பரந்து கூற்றை
ஆளெனக் கொண்டு மைதோய்ந் தகழ்விழிச் சேனை வில்வேட்
காளையை முனிந்த வீரன் கருணையால் விளம்ப லுற்றான் 38

950 கராத்துயிர் பருகி வேழங் காத்தவன் முதலாம் நீவிர்
பராய்த்தொழுங் காஞ்சி வைப்பிற் பயில்சுர கரேச மென்னச்
சுராக்கனாம் அவுணன் ஆவி தொலையநாம் அமைத்த தானம்
இராக்கதிர் எரிக்கும் இந்து முடிநமக் கினிய சூழல் 39

951 சுரகரே சத்தின் பாங்கர்ச் சுரகர தீர்த்தம் உண்டால்
விரவிநீர் படிந்தோர் பாவ வெப்புநோய் முழுதும் நீங்கும்
இரவிநாள் கழிய நன்றாம் நீரவண் எய்தி நம்மைப்
பரவிநீ ராடி லிந்த வெப்புநோய் பாறுங் காண்மின். 40

952 ஆயிடை நீங்கிப் பின்னர் மேருவை அணுகி யங்கண்
மேயவிக் கருப்பந் தன்னை விடுமினென் றகன்று நீங்க
மாயனே முதலாம் விண்ணோர் மகிழ்ந்தெழு முள்ளத் தோடுந்
தூயசீர்க் காஞ்சி யெய்திச் சுரகரந் தன்னைக் கண்டார். 41

953 காண்டலு முவகை பொங்கிச் செயத்தகு கடன்கள் முற்றித்
தீண்டினோர் பிறவி மாய்க்குஞ் சுரகர தீர்த்த மாடி
மாண்டரு சுரக ரேச வள்ளலை அருச்சித் தேத்தி
வேண்டினர் வேண்ட லோடும் வெப்புநோய் ஒழியப் பெற்றார். 42

954 பெற்றபின் அங்கண் நீங்கிப் பெறலரு மேருக் குன்றின்
உற்றமாத் திரையின் அன்னோர் வயாவுநோய் ஒழிவு பெற்றார்
மற்றவர் அகட்டின் நீங்கி வளங்கெழு சுடர்பொற் சோதி
பற்றிளம் பரிதி நூறா யிரமெனப் பரந்து தோன்றி. 43

955 வடவரை முழுதுஞ் செம்பொன் வண்ணமாச் செய்து தெண்ணீர்த்
தடநெடுங் கங்கை யாற்றாற் சரவணப் பொய்கை மேவிக்
கடவுளர் முனிவ ரெல்லாம் உய்யுமா கருணை காட்டிச்
சுடர்வடி நெடுவேல் அண்ணல் அறுமுகன் தோன்றி னானால். 44

956 மேருமலை பொன்மயமாயதற்குக் காரனம் கூறியவாறு.
முருகன் என்னாது அறுமுகன் என்றது அவர்
திருவுருவத்தைச் சுட்டிக் கூறியபடி.

சுரந்தவிர்த் தமரர்க் காத்த சுரகர தீர்த்த மாடி
வரந்தருஞ் சுரக ரேச வள்ளலை வணங்கிப் போற்றி
நிரந்தர மன்பு செய்யப் பெற்றவர் நெடுநீர் ஞாலத்
தரந்தைநோய் தவிர்ந்து முத்திப் பேற்றி னையடைவர் மாதோ. 45

ஆகத் திருவிருத்தம் - 956

----

25. தான்தோன்றீசப் படலம் (957- 970)

957 அறுசீர்க்கழில் நெடிலாசிரிய விருத்தம்
கிளைத்தெழுங் குழவித் திங்கட் கீற்றிளங் கொழுந்து மோலி
வளைத்தழும் பாளன் வைகுஞ் சுரகர வளாகஞ் சொற்றாம்
திளைத்தவர் கருவில் எய்தாச் சுரகர தீர்த்தத் தென்பால்
இளைத்தவர்க் கிரங்குந் தான்தோன் றீச்சரத் தியல்பு சொல்வாம் 1

958 முழுமலத் தொடக்கு நீங்கி யாருயிர் முத்தி சேர்வான்
மழுவலான் தானே தோன்றும் வாய்மையால் தான்தோன் றீசக்
கெழுதகு பெயரின் ஓங்கும் கிளக்குமவ் விலிங்கந் தன்னைத்
தொழுதொரு சிறுவன் தீம்பால் பெற்றவா சொல்லக் கேண்மின். 2

959 உபமன்னியர் பாற்கடல் உண்ட வரலாறு
சலிப்பறு தவவ சிட்டன் தங்கையை மணந்து ஞானப்
புலிப்பத முனிவன் ஈன்ற புகழுப மனியன் என்னும்
ஒலிச்சிறு சதங்கைத் தாளோன் மாதுலன் உறையுள் மேவிக்
கலிப்பகைச் சுரபித் தீம்பால் உண்டுளங் களித்து வாழ்நாள் 3

960 தாதையுந் தாயு மேகித் தநயனைக் கொண்டு தங்கள்
மேதகும் இருக்கை புக்கு மேவுழிச் சிறுவன் தீம்பாற்
காதரம் எய்தியன்னை அடிபணிந் திரப்ப வந்நாள்
கோதறு நெல்மா நீரிற் குழைத்திது கோடி யென்றாள்
ஆதரம் - விருப்பம். கோடி - கொள்வாயாக. 4

961 ஏற்றனன் பருகித் தீம்பால் அன்றிது புனலென் றோச்சி
மாற்றினன் மாது லன்றன் மனைவயின் பருகுந் தீம்பால்
ஆற்றவும் நினைந்து தேம்பி அழுதழு திரங்க நோக்கிக்
கோற்றொடி நற்றாய் நெஞ்சம் உளைந்திது கூற லுற்றான். 5

962 தவம்புரி நிலையின் வைகுஞ் சார்பினேம்
அதாஅன்று முன்னாட்
சிவன்றனை வழிப டாமை இலம்படுந்
திறத்தி னேங்கள்

அவந்தெறும் ஆன்பால் யாண்டுப்
பெறுகுவம் அப்பா முக்கண்
பவன்றனை வழிபா டாற்றிப் பால்மிகப்
பெறுதி கண்டாய்.
அதாஅன்று - அதுவுமன்றி. இலம்படு - வறுமையுற்ற.
அவம் தெறும் - துன்பத்தைப் போக்கும். 6

963 கச்சிமா நகரத் தெய்திக் கண்ணுதல் பூசை யாற்றி
இச்சையின் ஏற்ற மாகப் பெறுவையென் றியம்பு மன்னை
மெச்சிட விடைகொண் டேகி விழைதகு காஞ்சி யெய்தி
முச்சகம் புகழுந் தான்தோன் றீச்சர முதலைக் கண்டான். 7

964 கண்டுளங் குழைந்து நெக்குக் கரையிலாக்
காதல் பொங்கித்
தொண்டனே னுய்ந்தே னென்று
தொழுதெழுந் தாடிப் பாடி
இண்டைவார் சடிலத் தண்ணல் இணையடி
யருச்சித் தங்கண்
அண்டரும் வியக்கு மாற்றால் அருந்தவம்
புரியு மெல்லை 8

965 தகைபெறுஞ் சயம்பு லிங்கத் தலத்துறை கணிச்சிப் புத்தேள்
உகைமுகில் ஊர்தி யண்ணல் உருவுகொண் டெய்திப் பத்தி
மிகையினை அளந்து தானாந் தன்மையை விளங்கக் காட்டி
நகைமுகம் அருளித் தீம்பாற் கடலினை அழைத்து நல்கி

முகில் ஊர்தி அண்ணல் - இந்திரன். இறைவனார் இந்திரன் உருவமாக வந்துநின்று சிவபெருமானைப் பலவாறு நிந்திக்க, உபமன்னிய முனிவர் அதனைப் பொறாது அவ்விந்திரனை யழிக்கக் கருதி அகோராத்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துத் திருநீற்றைத் தெளிக்க, அதனை நந்திதேவர் தடுத்தமையால், சிவாபராதம் செய்தாரைத் தண்டிக்க இயலாமைக்கு வருந்தி, மூலாக்கினியால் உயிர் விடத் துணிந்தார். உபமன்னிய முனிவரின் இச்செயலைக் கண்டு, இறைவர் தமது உண்மை வடிவைக் காட்டியருளிய செய்தி இங்குக் கூரப்பட்டது. இது வாயு சங்கிதையில் காணப்படுவது. 9

966 முற்றுணர் தெளிவும் மூவா இளமையுஞ் சாக்கா டெய்தாப்
பெற்றியு முதவி யின்னும் வேண்டுவ பேசு கென்றான்
கற்பகம் சுரபி சிந்தா மணிவளை கமல மெல்லாம்
பற்றுடை யடியா ரேவற் பணிசெயப் பணிக்கும் வள்ளல்.
வளை - சங்கநிதி 10

967 என்னலும் முனிவன் போற்றி யெளியனேற் குனது நோன்றாள்
மன்னுபே ரன்பு வேண்டும் மற்றுமிவ் விலிங்க மூர்த்தி
தன்னிலெக் காலும் நீங்காத் தண்ணருள் கொழித்து வாழ்ந்து
துன்னினோர் எவர்க்கும் பாவம் துமித்துவீ டுதவ வேண்டும். 11

968 என்றுநின் றிரந்து போற்றும்
இளவலுக் கருளிச் செய்து
மன்றலங் குழலி யோடு மிலிங்கத்தின்
மறைந்தா னையன்
அன்றுதொட் டறிஞர்க் கெல்லாம்
அருட்பெருங் குரவனாகி
வென்றிவெள் விடையான் சைவம் விளக்கிவீற்
றிருந்தா னன்னோன் 12

969 கண்ணன் சிவதீக்கை பெறல்
பிருகுமா முனிவன் சாபப் பிணிப்பினாற் பிறந்து வீயும்
மருமலர்த் துளவோன் கண்ண னாயநாள் மனித யாக்கை
அருவருப் பெனவாங் கெய்தி யத்தகு முனிவன் றன்பால்
திருவளர் தீக்கையுற்றுத் தேகசுத் தியினைப் பெற்றான் 13

970 பாண்டவர் தூத னென்னப் பயிலிய பெயரான் அங்கண்
ஆண்டகை யடிகள் போற்றி வைகினான் அன்று தொட்டு
நீண்டுல களந்த மாலை நிறைதிரு நீற்றுக் கோலம்
பூண்டுயர் சைவன் என்னப் புகன்றிடும் உலக மெல்லாம். 14

ஆகத் திருவிருத்தம் 970

----

26. அமரேசப் படலம் (971 -991)

971 கலிவிருத்தம்
தெத்தேயென வரிவண்டினம் முரலமதுச் சிந்துந்
தொத்தேர்மலர்ப் பொழில்சுற்றுசு வாயம்புவஞ் சொற்றாம்
முத்தார்துறை யதன்கீழ்த்திசை முப்பத்துமுக் கோடிப்
புத்தேளிரும் வழிபாடுசெ யமரேச்சரம் புகல்வாம் 1

972 தேவாசுரயுத்த வரலாறு
வரிவண்டின் முரலாமண மாலைக்கட வுளரும்
முரிநுண்ணிடைத் திதிமைந்தரும் முன்னாள் ஒருகாலத்
தெரிமண்டி யெனச்சீறி யெதிர்த்துப்பொர லுற்றார்
நரிபேய்கொடி சேனங்கழு குழலுங்கள ஞாங்கர்
சேனம் - பருந்து 2

973 முற்றிப்பல வுகமங்கவர் தண்டாதமர் முயலக்
கற்றைச்சடை யிறையோன்மலை மகளோடுயர் ககனத்
துற்றுச்சம ராடற்றிறம் நோக்கியுறைந் தனனால்
வெற்றித்திறந் தோலாவகை மேன்மே லமர் மூண்ட. 3

974 உண்ணாவமு தனையாளெனை யுடையான்முகம் நோக்கி
எண்ணாலுணர் வரியாயிரு திறத்தோரிவர் தம்முள்
மண்ணாவிறல் ஒருகூற்றினர் வாகைபுனை கெனலும்
விண்ணாடரை வன்றானவர் வென்றார்திறல் கொண்டார் 4

975 அதுகண்டுமை யந்தோபெரு மானேயருள் புரியாய்
மதுவொன்றிய வெற்றித்தொடை வானோர்புனை கெனலும்
விதுவொன்றிய சடையோனருள் விண்ணோர்புடை வைப்ப
முதுவன்பகை அறவென்றனர் முடிவானவர் அம்மா 5

976 திருவருளுடையோரே வென்றி பெறுவர் என்றவாறு
வெற்றிப்பறை சாற்றிப்பெரு விறல்விண்ணவர் மீண்டு
கொற்றத்துயர் கடவுள்ளவைக் களமேவரக் குறுகிச்
செற்றுச்செரு வென்றோங்கிய திறலோடுறை குற்றார்
மற்றப்பொழு துயர்வாசவன் மதமுற்றுரை செய்வான் 6

977 அச்சோவென தாண்மைத்திறம் ஆர்கூறுவர் என்றான்
அச்சீரவன் றனைவெங்கனல் அவனைச்சமன் நிருதி
அச்சூரனை அவனைப்புன லரசன்வளி யவனை
அச்சீலனை அளகைக்கிறை ஈசானனங் கவனை 7

978 ஈசானனை மலரோனவன் றனைநாரணன் இகலிப்
பேசாவிறல் பேசிப்பிணக் குறுபூசலை நோக்கித்
தூசார்வன முலையம்பிகை துணைவற்றொழு தின்னோர்
மாசார்செருக் கொழியும்படி வள்ளாலருள் என்றாள். 8

979 பெருமான் தேவர்கள் அகந்தையை ஒழித்தல்
எழுசீர்க்கழில் நெடிலாசிரிய விருத்தம்
நிணம்புல்கு சூலம் வலமாக வேந்தி
நெடுமால் விரிஞ்சன் முதலோர்
பிணம்புல்கு காட்டின் நடமாட் டுகந்து
பிறைவேணி வைத்த பெருமான்
கணம்புல்கு தேவர் முரணைத் தவிர்ப்ப
அவர்முன்பு காமரளிவீழ்
மணம்புல்கு தொங்கல் அணிதோள் இயக்க
வடிவொன்று கொண்ட ணுகினான். 9

980 அணுகித் துரும்பை யெதிர்நட்டு மன்னர்
இறுமாந்து வைகும் அவனைப்
பணிலத்த னாதி இமையோர்கள் நோக்கி
இவண்நீ பயிற்றும் இதுவென்
துணிபுற்று வைகும் ஒருநீ எவன்கொல்
புகலென்று சொல்லும் மொழிகேட்
டுணர்விற் சிறந்த தவர்கண்டு கொள்ளுமு
வனின்ன பேச லுறுவான் 10

981 எவனேனு மாக வரும்நான் நுமாது
வலியின் றளக்க லுறுவேன்
துவளாது நம்முன் நடுமித் துரும்பு
துணிசெய்ய வல்லன் எவனோ
அவனே தயித்தி யரைவென்ற மீளி
யறிகென் றுரைப்ப மகவான்
இவரா வெழுந்து குலிசத்தை வீசி
வறிதே யிளைத்த னனரோ 11

982 மற்றைத் திசைக்க ணுறைவோரும் வன்மை
முழுதுஞ் செலுத்தி வலியில்
ஒற்றைத் துரும்பை அசைவிக்கும் ஆற்ற
லிலரா யுடைந்து விடலும்
செற்றத் தெழுந்த அயனார் தமாது
படையைச் செலுத்த அரியும்
அற்றப் படாத படைவீசி ஆர்ப்ப
அவைகூர் மழுங்கி யனவே. 12

983 இறைவி தோன்றி இமையவர்க்குப் புத்தி புகட்டல்
துரும்பொன்று தன்னில் வலிமுற் றிழந்த
சுரரச்சம் எய்தி வியவா
இரும்பண்பு கூர எவன்நீ யியம்பு கெனலும்
இயக்க வடிவாய்
வரும்பாண்ட ரங்கன் உருவங் கரப்ப மறுகித்
திகைக்கும் அவர்முன்
கரும்பொன்று தோளி மலையான் மடந்தை
யெதிர்காட்சி தந்த ருளினாள். 13

984 எதிர்காண நின்ற கருணைப் பிராட்டி
யிருதாள் பழிச்சி யிமையோர்
முதிர்காதல் கொண்டு வழிபட்டு
வண்கை முடிமீது கூப்பி யுலகம்
பதினாலு மீன்ற முதல்வீ யியக்கர்
பதியா யணைந்த அவன்யார்
மதியே மெமக்கு மொழிகென் றிரப்ப
மலைவல்லி யின்ன புகலும். 14

985 எவன்வாணி கேள்வன் முதலோர் பதங்கள்
நிலைபேறு செய்யு மிறைவன்
எவனெப் பொருட்கு மாதாரமாகி யெவருந்
தொழப்ப டுபவன்
எவன்முற் றுமாக்கி நிலைசெய்து போக்கி
அறிஞர்க் கினிக்கும் அமுதன்
அவனென்று காண்மி னிமையீர் இயக்க
வடிவாகி வந்த அழகன். 15

986 எவனுக்கு முற்றும் வடிவங்க ளாகு
மெவனுண்மை யாரும் மறியார்
எவனெங்கும் யாவு மறிவுற்று நிற்ப
னெவனால் நடக்கு முலகம்
எவனைத் துதிக்கும் மறையீறு முற்றும்
எவனங் கவைக்கு மரியான்
அவனென்று காண்மின் இமையீர் இயக்க
வடிவாகி வந்த அழகன் 16

987 எவன்நாமம் எண்ணின் எவன்தாள் பழிச்சின்
எவனைக் கருத்தின் நிறுவின்
எவனன்பர் சேவை புரியிற் பவங்கள்
இரிவுற்று முத்தி மருவும்
எவனுண்மை யின்ப அறிவாகி நிற்பன்
எவனிந்து வேணி முடியான்
அவனென்று காண்மின் இமையீர் இயக்க
வடிவாகி வந்த அழகன் 17

988 ஒற்றைத் துரும்பின் நுமதாற்றல் முற்றும்
ஒழிவித் தகன்ற அவனைப்
பற்றுற்று நீவி ரறிகின்றி லீர்கள் பழையோன்
அவன்றன் வலமே
அற்றத்தின் நீக்கும் அவன்பால் உதித்த
அகிலந் தனக்கு வலமாம்
மற்றுத் தமக்கு முதலாய மண்ணின்
வலியே கடாதி வலிபோல் 18

989 இனிநீவிர் உய்தி பெறுமா றுரைப்பல்
இமையாத முக்கண் இறையோன்
பனிவீசு கம்பை நளிநீர் துளிக்கும்
ஒருமா நிழற்ப டியிலென்
றனையாண்டு கொண்டு மகிழ்காமர் கச்சி
தனிலெய்தி வெள்ளை விடையோன்
துனிதீர் சரண்கள் சரணென் றடைந்து
தொழுமின்கள் உம்ப ருலகீர் 19

990 தேவர்கள் சிவபூசை செய்தல்
கலிநிலைத் துறை
என்று கூறினள் மறைந்தனள் உலகமீன் றெடுத்தாள்
அன்று மாலயன் தொடக்கமாம் அமரர்க ளெல்லாம்
நன்று நம்மறி விருந்தவா றென்றுளம் நாணிச்
சென்று சேர்ந்தனர் கச்சியந் திருநகர்த் தேத்து. 20

991 திரித சேச்சரப் பெயரினாற் சிவக்குறி இருத்திக்
கரிய கண்டனை அருச்சனை கரிசற வாற்றிப்

பெரிது மாமிடல் பெற்றனர் வரங்களும் பெற்றார்
அரிவை பாகனுக் கினியதாம் அத்திருக் கோயில். 21

ஆகத் திருவிருத்தம் -991

----

27. திருமேற்றளிப் படலம் (992- 1002)

992 கலிநிலைத்துறை
துளிம துத்தொடைக் கடவுளர் தொழுமம ரேசம்
களிவ ரப்புகன் றனமுருத் திரகண முதலோர்
அளியி னால்தொழு தேத்துமீ ரைம்பதிற் றொன்பான்
தளிகள் ஈண்டெடுத் தியம்புதும் வழுத்தபு நெறியீர் 1

993 சேகு தீரம ரேசத்தின் சேயிடைத் தென்பால்
மாக வைப்பினை உரிஞ்சிய மணிமதிற் காயா
ரோக ணக்குட பாங்கர்நூற் றுப்பதி னெட்டு
நாகர் போற்றிட நலங்கெழு தலங்கள்நன் குளவால்
சேகு - குற்றம். மாகம் - வானம். 2

994 அண்டங் காத்தமர் உருத்திரர் நூற்றுவர் அருட்சீ
கண்டன் வீரன்கு ரோதனே முதல்கரு தெண்மர்
மண்ட லத்திறை யோரிரு நால்வரும் வழுத்திப்
பண்டு பூசனை புரிந்திடப் பட்டவத் தளிகள் 3

995 திருமால் சிவசாரூபம் பெற விரும்பல்
இருமை யுந்தரு மேன்மையத் தளிகளை யென்றும்
பொருவில் மெய்த்தவர் பற்பலர் அருச்சனை புரிவார்
கருத ரும்புகழ் அவற்றிடைக் கண்டவர் கருநோய்
ஒருவி வீடுறும் மேற்றளி என்பதொன் றுளதால் 4

996 நவிலு மத்தலத் தெய்திமுன் நாகணைப் புத்தேள்
கவிரி தழ்ச்சிறு நுணுகிடைக் கவுரிதன் களபக்
குவிமு லைத்தடச் சுவடுதோய் குரிசில்சா ரூபம்
புவிமி சைப்பெற விழைந்துமெய்த் தவம்புரிந் தனனால் 5

997 ஐம்பு லன்களை அடக்கிநின் றறுபகை துறந்து
நம்பு நீற்றணி அக்கமா லிகையுடன் நயந்து
கம்பி யாதுருத் திரங்கணித் திதயநற் கமலத்
தெம்பி ரானருள் வடிவினை யிடையறா திருத்தி 6

998 ஆற்ற ருந்தவம் இயற்றுழி அழல்விழித் தறுகண்
கூற்றை வென்றருள் பரம்பொருள் கருணைகூர்ந் தடலா
னேற்றின் மீதெழுந் தருளியெம் அடியரிற் சிறந்தோய்
நோற்று நொந்தனை வேட்டன நுவறியென் றருள 7

999 உந்தி பூத்தவன் அளப்பரும் உவகையுள் திளைத்துச்
சந்த மாமலர் அடிமிசை வீழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்தான்
எந்தை நீதர முழுவதும் பெற்றுளேன் இந்நாள்
அந்தி லென்றனக் களித்தருள் ஐயநின் னுருவம். 8

1000 சம்பந்தர் பாடலால் திருமால் சாரூபம் பெறுதல்
என்ற வாய்மொழி திருச்செவி ஏறலும் எங்கோன்
ஒன்று கூறுத லுற்றனன் உவணமீ துயர்த்தோய்
நன்று தேர்வைவச் சுதமனு வந்தரம் நணுகும்
அன்று நாலிரண் டீற்றுடை இருபதாங் கலியில் 9

1001 காழி மாநகர்க் கவுணியர் குலத்தொரு காளை
ஏழி சைத்தமிழ் ஞானசம் பந்தனெம் அடியான்
யாழ நீபெற எம்முரு இங்குவந் தளிப்பான்
ஆழி யோயது காறுமிவ் வரைப்பினில் அமர்ந்து. 10

1002 ஈட்ட ருந்தவம் இயற்றுகென் றருளிநீங் குதலும்
கோட்டம் இன்றிமால் அம்முறை வதிந்துபூங் கொன்றைத்
தோட்ட லங்கலாற் றொழப்புகும் முத்தமிழ் விரகர்
பாட்ட லங்கலால் பரஞ்சுடர் திருவுருப் பெற்றான் 11

ஆகத் திருவிருத்தம் 1002

----

28. அனேகதங்காவதப் படலம் (1003- 1014)

1003 கலிவிருத்தம்
அச்சத ருத்திரத ராதியர் போற்றுபு
மெச்சிய பஃறளி மேன்மை விளம்பினாம்
எச்சமில் மேற்றளி யின்வட சாரமர்
கச்சி யநேகதங் காவதங் கூறுவாம் 1

1004 கறையடிச் சிறுவிழிக் கடுநடைச் சொரிமதப்
பிறையெயிற் றெறுழ்வலிப் பிளிறொலிக் கரிமுகத்
திறைபுகழ்க் கச்சியி லெய்தியெம் பிரான்றனை
நிறையுமெய்க் காதலான் அருச்சனை நிரப்புவான்.
கரிமுகத்திறை - யானைமுகத்து விநாயகர் 2

1005 சயமிகும் அனேகபேச் சுரனெனத் தன்குறிப்
பெயரினால் இலிங்கமொன் றிருத்தினான் பெட்பொடு
மயர்வரும் பூசனை மரபுளிப் புரிதரும்
இயல்புகண் டெம்பிரா னெதிரெழுந் தருளினான்.
அனேகபம் - யானை 3

1006 வேட்டதென் மைந்தனே விளம்பெனத் தாதைதன்
தாட்டுணை மலர்மிசைத் தாழ்ந்தெழுந் திபமுகன்

நாட்டினில் யான்செயும் பணியெவன் நல்கெனப்
பாட்டளி துதைமலர்க் கொன்றையான் பகர்தரும். 4

1007 கலிநிலைத்துறை
கருதி நூல்முறை நிறுவவும் தூயவர் தொடங்கும்
கருமம் ஊறுதீர்த் தளிப்பவும் தயித்தியர் கயமைத்
திருவி லார்க்கிடை யூற்றினைச் செய்யவும் இவண்நீ
வருதல் வேட்டெமை முன்னரே வழுத்தினர் வானோர் 5

1008 ஆத லாற்புறச் சமயநூல் அரட்டருக் கென்றும்
தீது சாலிடை யூற்றினை விளைமதி சிவநூல்
வேத நன்னெறி ஒழுகுநர்க் கூறுகள் விரவா
தேதம் நீத்தருள் புரிதியெம் மாணையின் வலியால் 6

1009 உலகெ லாமுனை வழுத்துக வழிபடா தொழியின்
கலிகொள் வேதியர் உம்பரா யினுமவர் கருமம்
நிலமி சைப்பயன் எய்துறா தழிகநின் னிணைத்தாள்
மலர்வ ழுத்தினோர் பெரும்பய னெய்துக மாதோ 7

1010 மங்க லங்களும் அமங்கல மாமுனை வழுத்தார்
தங்க ளுக்கிவை வரமுனக் கருளினம் தக்கோய்
இங்கு நீயின்னும் ஒன்றுகேள் இரணிய புரமாம்
அங்கண் வாழ்பவர் கேசியே முதற்பலர் அசுரர் 8

1011 அவனி யாவையும் அலைத்துவெங் கொலைபுரிந் தமர்வார்
அவர்கள் ஆருயிர் தாளினாற் செகுத்தவர் கருவுள்
அவர்கள் சத்தியாம் வல்லபை அணங்குவீற் றிருக்கும்
அவலை நாள்தொறுங் கெழீஇக்கலந் தன்புகொண் டமர்வாய் 9

1012 வல்ல பைத்திரு வோடுனை வழிபடப் பெற்றோர்க்
கொல்லை வேட்டன யாவையும் உறுகென அருளி
எல்லை யில்பெருங் கருணையால் உச்சிமோந் தெடுத்துப்
புல்லி யெம்பிரான் விடுத்தனன் மீண்டனன் புதல்வன் 10

1013 மீண்ட நாயகன் இரணிய புரத்தினை மேவி
ஈண்டு தானவக் குழுக்களைத் தாளினால் எற்றிக்
காண்ட குந்திறல் முருங்கவென் றழித்தவர் கருவின்
மாண்ட சத்தியை வாங்கினன் மணந்துவீற் றிருந்தான். 11

1014 விநாய கப்பிரான் அருச்சனை புரியவீற் றிருக்கும்
அனேக பேசனை அனேகதங் காவதத் திறைஞ்சின்
இனாத வெந்துயர்ப் பிறவிதீர்ந் தென்னையா ளுடையான்
றனாது வெள்ளியங் கயிலையிற் சார்ந்துவை குவரால். 12

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1014

----

29. கயிலாயப்படலம் (1015 - 1056)

கலித்துறை

1015 அல்லிப்பூஞ் சேக்கைமிசை அன்னச் சேவல் பெடைக்குருகைப்
புல்லிக்கண் படுபொய்கை அனேக தங்கா வதம்புகன்றாம்
எல்லைச்செய் மணிக்கோயில் அதன்மேல் பாங்கர் இறைஞ்சினவர்க்
கொல்லைப்பே ரருள்கூருங் கயிலா யத்தை உரைசெய்வாம். 1

1016 முப்புரத்தவர் ஒழுக்கம்
நிலமீதும் அந்தரத்தும் நெறிதாழ் கூந்தல் அரம்பையர்வாழ்
புலமீதும் வெவ்வேறு பொன்னின் வெள்ளி தனிலிரும்பில்
வலமேவு மாதவத்தான் மயனார் வகுத்த முப்புரிசை
உலமேவு புயத்தவுணர்க் குளவா யினவால் முன்னாளில் 2

1017 அங்கவற்றின் உறுமவுணர் சுருதி மிருதி யாய்ந்துணர்ந்தோர்
துங்கநிலை யாகமங்கள் முழுதுந் தேர்ந்து துகளில்லோர்
கங்கையணி சடைப்பெருமான் வழித்தொண் டாற்றுங் கடப்பாட்டோர்
தங்குதிரு வெண்ணீறு சண்ணித் தொளிகால் வடிவினோர் 3

1018 சிவலிங்கத் தருச்சனையே செய்யும் நியதிக் கடன்பூண்டார்
சிவதருமந் தலைநின்றார் திகழப் பூணுஞ் சாதனத்தார்
சிவனடியார் தமைக்காணின் உவகை துளும்புஞ் சிந்தையினார்
சிவநெறியிற் பிறழாத செயலில் தமக்கு நிகரில்லார் 4

1019 எவ்விடத்துஞ் சிவகதையே இயம்பு வோரும் கேட்போரும்
எவ்விடத்துஞ் சிவபணியே யியற்று வோரும் மெச்சுநரும்
எவ்விடத்துஞ் சிவனடியார் எதிர்கொள் விருந்து புறந்தருதல்
எவ்விடத்துஞ் சிவநாம முழக்க மன்றி இலையங்கண் 5

1020 இத்தகைய தயித்திரியரால் இரியல் போகி உடைந்தழியுஞ்
சித்தமுடைக் கடவுளர்போய்த் திருமால் சரணஞ் சரணடைந்தார்
பைத்தபணிச் சேக்கைமிசை மலர்க்கண் படுக்கும் பசுந்துளபத்
தொத்துவிரியும் நறுந்தாரான் அவரோ டிதனைத் தொடங்கினான் 6

1021 வேதமனு எடுத்தோதிக் கொடிய வேள்வி புரிகாலைப்
பூதமிகத் தோன்றினவா லவைதாம் மும்மைப் புரஞ்சிதையக்
காதுகெனுந் திருநெடுமா லேவ லாற்றிற் கடிதணைந்து
நீதிநிலைத் தயித்தியர்முன் நிற்க லாற்றா தழிந்தனவே 7

1022 திருமால் சூழ்ச்சி
அதுகாணூஉ நனிநடுங்கும் அமரர் தம்மை முகம்நோக்கி
மதுவாரும் நறுந்துளப மாயன் இதனை வகுத்துரைப்பான்
இதுகேண்மின் நமரங்காள் அச்சோ அவுணர் எல்லாரும்
பொதுமேவி நடம்நவிற்றும் புத்தேள் சரணஞ் சரணடைந்தார் 8

1023 தீத்தொழிலில் தலைநின்ற கொடிய ரேனுஞ் சிவபத்தி
வாய்த்தவர்கள் சாவாத மதுகை யுடையவர் யாமவரைப்
பூத்தநுதிக் கணையொன்றாற் பொருக்கென் றழிக்கும் வலியில்லேம்
ஆர்த்தபுகழ்ச் சிவபெருமான் தானேயதற்கு வல்லவனாம் 9

1024 கலிவிருத்தம்
அனையவ னடிபேணி யடைந்தவர் அவர்கண்டீர்
இனியவர் சிவபத்தி சிதைவுசெய் திடுகேம்யாம்
நினைதரு மிதுவல்லாற் பிறிதிலை நெறியென்னாப்
புனைபுகழ் நெடுமாயன் புகன்றிது புரிகிற்பான் 10

1025 மறைநெறி பழுதென்றும் மறுமையொன் றிலையென்றும்
உறைதரு பொருளெல்லாங் கணத்தழி வுறுமென்றும்
அறைதரு மொருநூலை யாக்குபு வடிவத்திற்
பொறைபுரி தன்கூற்றோர் புருடனை வருவித்தான்
'கணத்தழிவுறும் என்று அறைதறும்' என்றது கணபங்கங்
கூறுதலை. கணபங்கங் கூறுதலாவது, எல்லாப் பொருளுங்
கணந்தோறும் தோன்றியழியும் என்று கூறுதல். நூல்
என்றது பிடகத்தை. புருடன் - ஆதிபுத்தன். விட்டுணுவின்
கூறாய்த் தோன்றிய ஆதிபுத்தனே புத்த மதத்தை
யுண்டாக்கினான் என்பது புராண வரலாறு. 11

1026 அங்கவன் முகம்நோக்கி அடலரி புகல்கிற்பான்
இங்கிது புத்தாகேள் இனையதொர் நூல்கொண்டே
பொங்கிய சிவநேசம் பூண்டுயர் புரவவுணர்
தங்களை மயல்பூட்டிச் சிவநெறி தபுவிப்பாய்
சிவநெறி தபுவிப்பாய் - சிவநெறியினின்றும் நீக்குவாய் 12

1027 நாரதன் துணையாக நடமதி யிருவீர்க்குஞ்
சீரிய மறைவாய்மை சிந்தையின் நிலைபெறுகென்
றேர்பெற விடைநல்க யாழிசை முனிவோனும்
தேரனும் விரைந்தெய்தித் திரிபுரம் அணுகுறலும்.
தேரன் - புத்தன். 13

1028 மீயுயர் புரமூன்றின் மேவுந ரவர்செய்யும்
மாயையின் மருளூற்று மற்றவர் மாணாக்க
ராயின ரவர்கூறுஞ் சாத்திர மதுநம்பித்
தீயதொர் வழியொழொழுகிச் சிவநெறி தனைவிண்டார் 14

1029 தாழ்நெறி தலைநின்று சாதனம் திருநீறு
வாழ்வுறுஞ் சிவதருமம் மறைநெறி கைவிட்டார்
ஊழ்வலி யெவர்வெல்வா ரூங்குவர் மனைவியரும்
யாழ்முனி மொழிகேட்டுக் கற்பினை யிழந்தார்கள். 15

1030 திருமால் திருக்கயிலை யடைதல்
விழியுறக் கண்டதுவே மெய்யெனுந் துணிபினராய்
இழிதொழில் பலபுரியு மிவர்செயல் முழுதோர்ந்து
பழுதறு புகழ்மாயோன் பண்ணவர் புடைசூழக்
கழிபெரு மகிழ்வோடுங் கைலையை யணூகினனால் 16

1031 அங்கணைந் திறையோனை அடியிணை தொழுதேத்தி
பங்கயக் கரங்கூப்பிப் பரிவோடு முரைசெய்வான்
சங்கணி குழையாய்முப் புரமுறு தானவர்தாம்
எங்களுக் கிடர்செய்ய நொந்தனம் இதுகாறும் 17

1032 மாயையின் நெறிகாட்டும் புத்தனின் மருளூற்றுத்
தூயநன் னெறிவிட்டார் துகள்படும் அவர்தம்மை
மாய்வுசெய் தெமையாள்வாய் யாமளை வனிதைமுத
லாயினர் தமைமுன்னாள் மருள்புரி யடிகேளோ 18

1033 பெருமான் முப்புரம் எரித்தல்- வஞ்சிவிருத்தம்
என்று மாய னியம்புசொல்
சென்று வார்செவி சேர்தலும்
மன்று ளாடிய வான்பொருள்
ஒன்று கூறுத லுற்றிடும் 19

1034 கருவி மூதெயில் காதுபோர்க்
கருவி யொன்றிலம் காண்வரக்
கருவி கூடிற் கணத்தவர்
கருவெ லாமிறல் காண்டியால் 20

1035 என்னும் வாய்மொழி யெம்பிரான்
முன்னர் நந்தி முகத்தினாற்
சொன்ன காலைத் துழாயனும்
அன்ன தேவரோ டாய்ந்தனன் 21

1036 மேற்படி, வேறு
உறுகெழு நிலமொரு வையமும்
இருசுட ரிருபுடை யாழியும்
சுருதிகள் துகளறு வாசியும்
மருமல ரணைபவன் வலவனும் 22

1037 தடநெடு வடவரை சாபமும்
படவர விறைபகர் நாரியும்
மடல்விரி துளவினன் வாளியும்
கடவுளர் பிறர்பிற கருவியும் 23

1038 ஆயின ரதுபொழு தண்ணலும்
ஏய்வுறு மிரதம தேறினான்

மாயிரு நெடியவில் வாங்கினான்
காய்கன லுமிழ்கணை பூட்டினான் 24

1039 எறுழ்வலி முழுவதும் எண்ணினான்
கறுவுறு குறுநகை காட்டினான்
முறுவலி னுயர்புரம் மும்மையும்
நெறுநெறு நெறுவென நீறின.
* திரிபுரத்தின் வலிக்குப் புன்னகையே போதுமெனக் கருதினர்
என்பார், "எறுழ்வலி முழுவதும் எண்ணினார்" என்றார். 25

1040 பரவுறு மிமையவர் பார்த்தனர்
குரவையி னொடுமகிழ் கூர்த்தனர்
பொருபுள கமுமுடல் போர்த்தனர்
அரகர கரவென ஆர்த்தனர் 26

1041 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.
அனைய வானவர்க் கரும்பெறல்
வரம்பல அருள்செய்து கயிலாயத்
தெனையு டைப்பிரா னினிதெழுந்
தருளின னிமையவ ரெல்லாரும்
நனைம லர்த்துழாய் நாரண னயனொடு
நலம்பெறக் குழீஇயந்நாள்
வினையி கந்துல குய்யுமா
றிதொன்று விதிக்கலுற் றனர்மன்னோ. 27

1042 இற்றை நாள்முதல் சைவலிங் கார்ச்சனை யில்லவர் வினைமாசு
செற்ற நீற்றணி கண்டிகை யிகந்தவர் சிவன்பெயர் வழுத்தாதார்
கற்றும் அஞ்செழுத் துருத்திரங் கணித்திடா ரெமக்கய லவராக
அற்ற வாறவர் கடையரே யெனவகுத் தவரவ ரிடம்புக்கார். 28

1043 புத்தனும் நாரதனும் பூசனை புரிதல்
மன்னு நாரத முனிவனும் புத்தனும் மனங்கவன் றழிந்தேங்கி
என்ன காரிய மியற்றின மிமையவ ரியம்பிய மொழிகேட்டுப்
பன்ன ருஞ்சிவ பத்தரி லுயர்ந்தவர் பழமறை கரைகண்டோர்
அன்ன தானவர் தமைவறி தேமயல் பூட்டினம் அந்தோவே 29

1044 பழியில் வாய்மையர் பலர்தமைத் தீவழிப் படுத்தவிப் பெரும்பாவக்
கழிவு வேதநூல் யாங்கணுங் கண்டிலேம் கற்பகோ டியின்மேலும்
ஒழிவு றாதெமக் கிருள்நர கினிச்செயல் யாதென வுளம்நெக்கார்
சுழிபு னற்பணைக் காஞ்சியி னெய்தினர் தொடுபழி வினைமாற. 30

1045 கருத்த விர்த்தருள் மழுவலான் புரந்தருள் காஞ்சியிற் புகலோடும்
இருப்புக் குன்றுறழ் திண்பெருந் தீவினை யெம்பிரா னருளாலே
பருத்திக் குன்றென நொய்மைய தாயது பார்த்தன ரிருவோரும்
அருத்தி கூர்ந்தன ரவ்விடம் பருத்திக்குன் றாமெனப் பெயரிட்டார். 31

1046 அவ்வ ரைப்பினில் இருந்துகொண் டிருவரு மதன்வட கீழ்பாங்கர்
எவ்வ மில்லதோர் விசித்திரக் கோயிலங் கியற்றின ரதனுள்ளால்
சைவர் சூழ்கயி லாயநா தன்றனைத் தாபனஞ் செய்தேத்திச்
செவ்வன் மாதவம் பன்னெடு நாளுறச் செய்தனர் அதுகாலை. 32

1047 கயிலாயநாதர் காட்சி தந்தருளல்
பளிக்கு மால்வரை நிமிர்ந்தன விடைமிசைப்
பல்கணம் புடைசூழ
ஒளிக்கு ழாந்திரண் டெழுந்தென வெழுந்தரு
ளொருவனைக் கண்ணுற்றார்
தெளிக்கு மின்னிசைத் திவவியாழ்
முனிவனுந் தேரனும் விழிநீருட்
குளிக்கு மேனியர் பலமுறை
பணிந்தனர் கூறுத லுற்றாரால் 33

1048 ஐய னேயுனக் கடியரை யடியரேம்
அரில்படு புறநூலான்
மையல் பூட்டினேம் இப்பிழை பொறுத்தருள்
வள்ளலே யெனவேண்டத்
தொய்யில் பூத்துவிம் மாந்தெழுந் தணிகெழு
துணைத்தபூண் முலைக்கோபச்
செய்ய வாயுமைக் கொருபுற மளித்தருள்
சிவபிரா னிதுபேசும். 34

1049 மேற்படி, வேறு
கொடியநீர் இழைத்த பாவம் கோடியாண் டவதி யாற்றுங்
கடன்நெறி யெவற்றி னானுங் கழிவுறா கண்டீர் நந்தம்
அடியரைப் படிற்று நூலாற் பொருளினால் ஆசை காட்டிப்
படிமிசை மயக்கு வோர்கள் படுகுழி நரகில் வீழ்வார். 35

1050 பாதக மெவற்றி னுக்குந் தீர்திறம் பகரும் நூல்கள்
மேதகு மடியார் தம்மை மயக்கிய வினையி னோர்க்கு
நோதகு நரகே யன்றி நுவன்றிடா வேறு தண்டம்
ஓதுழி யதுவுங் காஞ்சி யுற்றவர்க் கொழிவு கூடும். 36

1051 கச்சியி லுறுத லாலும் கடுவினை மெலிதாய் விட்ட
திச்சையி னிலிங்க மிங்க ணிருத்துபு வழிபா டாற்றும்
அச்செயல் வலியாற் சாலக் கழிந்ததே யானுங் கேண்மின்
முச்சகம் புகழும் நல்யாழ் முனிவனே புத்த ரேறே. 37

1052 பிறர்க்கு பகார மாதற் பெற்றியா னொருகாற் பாவத்
திறத்தினைப் புரிவ ரேனுஞ் சிவநெறிச் சிதைவு தன்னை
மறப்பினு மெண்ண லோம்ப லெண்ணினோர் வழங்கல் செல்லா
நெறிப்படு நரகின் வீழ்ந்து நீந்தரு மிடும்பை கூர்வார்.

பிறருக்கு உபகாரமாதற் பொருட்டு ஒருகால் பாவச்செயல் செய்தல் தகுமாயினும் அதன் பொருட்டாயினும் சிவநெறியை அழித்தலாகிய சிவாபராதத்தை நினைத்தலுங் கூடாதென்பார், "சிவநெறிச் சிதைவு தன்னை மறப்பினும் எண்ணல் ஓம்பல்" என்றார். 38

1053 இன்றுநீர் வழுத்து மன்புக் கிரங்கினேம் நுமது பாவம்
துன்றுபல் பிறவி தோறுஞ் சுழன்றலாற் கழியா தாகும்
நன்றது கழியு மாறு நவிலுது மினைய வைப்பின்
மன்றமற் றெமைப்பூ சித்து வலம்புரிந் துறைதிர் என்றும் 39

1054 வலஞ்செயப் புகுமப் போதும் வெளிக்கொளும்
போதும் வாயிற்
புலந்தனைச் சுருங்கை யாகப்
புரிதுமங் கவையே கன்மப்
பலங்களை நுகருந் தோற்றம்
இறப்பெனும் பகுதி யாகி
இலங்கவீண் டினிது வாழ்மி னிறுதியில்
தருதும் முத்தி. 40

1055 சித்திக ளெவையும் நல்கும் விசித்திரச் சிற்பம் வாய்ந்து
சித்தர்க ளருச்சித் தேத்தத் திகழ்கயி லாய மேன்மை
சித்தமா சகன்றோர்க் கன்றித் தெரிவுறா காண்மி னென்று
சித்தசன் எரியநோக்குஞ் சேவகன் கரந்து போந்தான். 41

1056 இருவரு மவ்வா றங்கண் இறைவனை வலஞ்செய் தேத்திக்
கருவற நெடுநாள் வைகித் திருவருட் கலவி பெற்றார்
திருவளர் காஞ்சி மூதூர்த் திண்பெருங் கயிலை போலும்
ஒருதலமதுவே யன்றி யுலகமூன் றிடத்து மில்லை. 42

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1056